

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne **5. ledna 2017** v senátě složeném z předsedy Mgr. Daniela Plška a přísedících PhDr. Drahoslavy Šindelářové a M. Slavíkové, **t a k t o:**

Obžalovaní

1 / L. Č.,

nar. xxxx, technik u Xxxx, trvale bytem Xxxx,

2/ právnická osoba Auto Activity s.r.o.,

IČ: 25589768, se sídlem Spojovací 1339, Horka-Domky, 674 01 Třebíč, t.č. od 30. 5. 2014 na základě usnesení Krajského soudu v Brně č. j. KSBR 28 INS 1247/2014-A-54 v konkursu,

jsou vinni, že

obžalovaný L. Č. jako jediný jednatel a jediný společník obžalované společnosti Auto Activity s.r.o., IČ: 25589768, se sídlem Spojovací 1339, Třebíč,

na různých místech v Kraji Vysočina, převážně ve Žďáru nad Sázavou, na ulici Jihlavská č. 1007, a poté v Jihlavě, Rantířovská 4792/2, a také v Třebíči, Spojovací č. 1339, a kraji

Jihomoravském, v Blansku, Poříčí 26, v Hodoníně, Brněnská č. 3843, v období od 27. 6. 2013 do 27. 11. 2013,

I.

přesto, že si byl nejpozději v období měsíců dubna až června 2013 vědom špatné ekonomické situace společnosti Auto Activity projevující se zejména v tom, že společnost nebyla schopna v době splatnosti plně uhrazovat svoje závazky a výnosnost podnikatelské činnosti společnosti nepostačovala ani na úhradu všech provozních nákladů společnosti,

pokračoval v hlavní podnikatelské činnosti společnosti, což byl prodej nových vozidel, které Auto Activity jako dealer odebírala od dovozců vozidel do České republiky FORD MOTOR COMPANY, s.r.o., IČ 48589641, Hyundai Motor Czech s.r.o., IČ 28399757a BMW Vertriebs GmbH - organizační složka Česká republika, IČ 27564720. Vozidla byla po jejich předání do společnosti Auto Activity s.r.o. financována společnostmi FCE Credit, s.r.o., IČ 25615564, ČSOB Leasing, a.s., IČ 63998980 a BMW Austria Bank GmbH.

Po prodeji jednotlivých vozidel finanční částky zaplacené kupujícími nepoužil k uhrazení kupní ceny dovozcům vozidel, ale použil je na úhradu jiných závazků společnosti Auto Activity a tímto způsobil škodu společností financujícím dovezená vozidla.

Toto jednání se týká následujících vozidel:

1/ vozidlo Ford Kuga, VIN: WF0AXXWPMACT66631:

prostřednictvím zaměstnanců společnosti Auto Activity s.r.o. zajistil dne 8. 7. 2013 prodej tohoto vozidla (č. smlouvy OF130258 - prodejce společnost Auto Activity s.r.o. a kupující Průmyslová keramika spol. s.r.o., IČ 43420150) s kupní cenou ve výši 726.000,-Kč, načež společnost Průmyslová keramika spol. s.r.o. dne 12. 7. 2013 uhradila kupní cenu za vozidlo ve výši 726.000,-Kč a dne 19. 7. 2013 vozidlo převzala,

výtěžek z prodeje vozidla obžalovaný Č. a jeho společnost Auto Activity s.r.o. nepoužili k zaplacení společnosti FCE Credit, s.r.o., a způsobili tak poškozené společnosti FCE Credit, s.r.o. škodu ve výši 694.538,-Kč

2/ vozidlo Ford Mondeo, VIN: WF0EXXGBBELDG66731,

prostřednictvím zaměstnanců společnosti Auto Activity s.r.o. zajistil dne 29. 7. 2013 prodej tohoto vozidla (č. smlouvy OF130289 - prodejce společnost Auto Activity s.r.o. a kupující MDT POTRUBÍ s.r.o., IČ: 25929429) s kupní cenou ve výši 850.520,-Kč, o doplňky navýšenou na 874.845,-Kč, načež společnost MDT POTRUBÍ s.r.o. následně dne 30. 7. 2013 uhradila zálohu ve výši 300.000,-Kč, dne 6. 11. 2013 uhradila druhou část kupní ceny ve výši 574.845,-Kč a dne 31. 10. 2013 převzala vozidlo,

výtěžek z prodeje vozidla obžalovaný Č. a jeho společnost Auto Activity s.r.o. nepoužili k zaplacení společnosti FCE Credit, s.r.o., a způsobili tak poškozené společnosti FCE Credit, s.r.o. škodu ve výši 855.570,-Kč,

3/ vozidlo Ford B-MAX, VIN: WF0KXXERJKCS27083,

prostřednictvím zaměstnanců společnosti Auto Activity s.r.o. zajistil dne 11. 10. 2013 prodej tohoto vozidla (č. smlouvy OF130372 - prodejce společnost Auto Activity s.r.o. a kupující M. D.) s kupní cenou ve výši 300.000,-Kč, načež následně dne 11. 10. 2013 uhradil M. D. zálohu ve výši 100.000,-Kč, dne 15. 10. 2013 uhradil druhou část kupní ceny ve výši 200.000,-Kč a téhož dne vozidlo převzal,

výtěžek z prodeje vozidla obžalovaný Č. a jeho společnost Auto Activity s.r.o. nepoužili k zaplacení společnosti FCE Credit, s.r.o., a způsobili tak poškozené společnosti FCE Credit, s.r.o. škodu ve výši 312.490,-Kč

4/ vozidlo Ford FOCUS, VIN: WF0KXXGCBKDJ60151,

prostřednictvím zaměstnanců společnosti Auto Activity s.r.o. zajistil dne 15. 11. 2013 prodej tohoto vozidla (č. smlouvy OF130408 - prodejce společnost Auto Activity s.r.o. a kupující P. S.) s kupní cenou ve výši 337.491,-Kč, kdy téhož dne P. S. uhradil zálohu ve výši 12.000,-Kč a dne 22. 11. 2013 uhradil P. S. druhou část kupní ceny ve výši 325.491,-Kč a téhož dne vozidlo převzal,

výtěžek z prodeje vozidla obžalovaný Č. a jeho společnost Auto Activity s.r.o. nepoužili k zaplacení společnosti FCE Credit, s.r.o., a způsobili tak poškozené společnosti FCE Credit, s.r.o. škodu ve výši 388.474,-Kč

5/ vozidlo Ford GALAXY, VIN: WF0MXXGBWMDR42307,

prostřednictvím zaměstnanců společnosti Auto Activity s.r.o. zajistil dne 27. 11. 2013 prodej tohoto vozidla (č. smlouvy OF130411 - prodejce společnost Auto Activity s.r.o. a kupující B. L.) s kupní cenou ve výši 800.633,-Kč, kdy B. L. dne 27. 11. 2013 uhradil první část kupní ceny (na protiúčet prodal staré vozidlo Ford spol. Auto Activity s.r.o.) ve výši 160.000,-Kč a dne 27. 11. 2013 uhradil druhou část kupní ceny ve výši 640.633,-Kč a téhož dne vozidlo převzal,

výtěžek z prodeje vozidla obžalovaný Č. a jeho společnost Auto Activity s.r.o. nepoužili k zaplacení společnosti FCE Credit, s.r.o., a způsobili tak poškozené společnosti FCE Credit, s.r.o. škodu ve výši 885.744,-Kč

6/ vozidlo Ford MONDEO, VIN: WF0EXXGBBECK25369,

prostřednictvím zaměstnanců společnosti Auto Activity s.r.o. zajistil dne 19. 7. 2013 prodej vozidla Ford MONDEO č. OF130279 mezi prodejcem společností Auto Activity s.r.o. a kupujícím M. F. s kupní cenou ve výši 504.575,-Kč, který dne 23. 7. 2013 uhradil první část kupní ceny ve výši 184.575,-Kč, dne 24. 7. 2013 uhradil druhou část kupní ceny ve výši 200.000,-Kč a dne 25. 7. 2013 (na protiúčet prodal staré vozidlo Ford společnosti Auto Activity s.r.o.) uhradil zbývající část kupní ceny ve výši 120.000,-Kč a dne 25. 7. 2013 vozidlo převzal,

výtěžek z prodeje vozidla obžalovaný Č. a jeho společnost Auto Activity s.r.o. nepoužili k zaplacení vozidla společnosti ČSOB Leasing, a.s., a způsobili tak poškozené společnosti ČSOB Leasing, a.s. škodu ve výši 490.501,-Kč,

7/ vozidlo HYUNDAI IX 20, VIN: TMAPU81CAEJ139745,

prostřednictvím zaměstnanců společnosti Auto Activity s.r.o. zajistil dne 30. 7. 2013 prodej vozidla *HYUNDAI IX 20* mezi prodejcem společností Auto Activity s.r.o. (zprostředkovatel společnost KOREKT AUTO s.r.o., IČ: 26229587) a kupujícím K. V. s kupní cenou ve výši 279.592,-Kč, který dne 30. 7. 2013 uhradil zálohu ve výši 10.000,-Kč a dne 6. 11. 2013 uhradil zbývajících část kupní ceny ve výši 269.592,-Kč, načež dne 11. 11. 2013 toto vozidlo převzal,

výtěžek z prodeje vozidla obžalovaný Č. a jeho společnost Auto Activity s.r.o. nepoužili k zaplacení vozidla společnosti ČSOB Leasing, a.s., a způsobili tak poškozené společnosti ČSOB Leasing, a.s. škodu ve výši 317.324,-Kč,

8/ vozidlo HYUNDAI I 30, VIN: TMAD381BAEJ051638,

prostřednictvím zaměstnanců společnosti Auto Activity s.r.o. zajistil dne 23. 8. 2013 prodej vozidla *HYUNDAI I 30* mezi prodejcem společností Auto Activity s.r.o. a kupujícím R. P. s kupní cenou ve výši 359.183,-Kč, který dne 23. 8. 2013 uhradil zálohu ve výši 20.000,-Kč a dne 7. 11. 2013 uhradil zbývajících část kupní ceny ve výši 339.183,-Kč, načež dne 11. 11. 2013 toto vozidlo převzal,

výtěžek z prodeje vozidla obžalovaný Č. a jeho společnost Auto Activity s.r.o. nepoužili k zaplacení vozidla společnosti ČSOB Leasing, a.s., ale neoprávněně jej použili na úhradu jiných závazků společnosti Auto Activity s.r.o. a způsobili tak poškozené společnosti ČSOB Leasing, a.s. škodu ve výši 364.794,-Kč,

9/ vozidlo HYUNDAI IX 20, VIN: TMAPU81SAEJ138342,

prostřednictvím zaměstnanců společnosti Auto Activity s.r.o. zajistil dne 27. 8. 2013 prodej vozidla *HYUNDAI IX 20* mezi prodejcem společností Auto Activity s.r.o. a kupujícím společností AGRO 2000 s.r.o. s kupní cenou ve výši 340.190,-Kč, která dne 14. 11. 2013 uhradila celou kupní cenu ve výši 340.190,-Kč a dne 8. 11. 2013 toto vozidlo převzala,

výtěžek z prodeje vozidla obžalovaný Č. a jeho společnost Auto Activity s.r.o. nepoužili k zaplacení vozidla společnosti ČSOB Leasing, a.s., a způsobili tak poškozené společnosti ČSOB Leasing, a.s. škodu ve výši 397.224,-Kč,

10/ vozidlo HYUNDAI I 20, VIN: NLHBA51BAEZ253043,

prostřednictvím zaměstnanců společnosti Auto Activity s.r.o. zajistil dne 27. 8. 2013 prodej vozidla HYUNDAI IX 20 mezi prodejcem společností Auto Activity s.r.o. a kupujícím Mgr. L. D. s kupní cenou ve výši 219.297,-Kč, který dne 30. 8. 2013 uhradil zálohu ve výši 20.000,-Kč a dne 24. 10. 2013 uhradil zbývající část kupní ceny ve výši 199.297,-Kč a dne 24. 10. 2013 toto vozidlo převzal,

výtěžek z prodeje vozidla obžalovaný Č. a jeho společnost Auto Activity s.r.o. nepoužili k zaplacení vozidla společnosti ČSOB Leasing, a.s., a způsobili tak poškozené společnosti ČSOB Leasing, a.s. škodu ve výši 248.610,-Kč,

11/ vozidlo HYUNDAI IX 20, VIN: TMAPU81DAEJ140844,

prostřednictvím zaměstnanců společnosti Auto Activity s.r.o. zajistil dne 12. 9. 2013 prodej vozidla HYUNDAI IX 20 mezi prodejcem společností Auto Activity s.r.o. a kupujícím L. Z. s kupní cenou ve výši 340.469,-Kč, který dne 2. 10. 2013 uhradil zálohu ve výši 10.000,-Kč, dne 27. 11. 2013 uhradil další část kupní ceny ve výši 50.000,-Kč a dne 16. 12. 2013 uhradil zbývající část kupní ceny ve výši 280.469,-Kč a dne 27. 11. 2013 toto vozidlo převzal,

výtěžek z prodeje vozidla obžalovaný Č. a jeho společnost Auto Activity s.r.o. nepoužili k zaplacení vozidla společnosti ČSOB Leasing, a.s., a způsobili tak poškozené společnosti ČSOB Leasing, a.s. škodu ve výši 337.910,-Kč,

12/ vozidlo HYUNDAI IX 20, VIN: TMAPT81DBEJ135271,

prostřednictvím zaměstnanců společnosti Auto Activity s.r.o., zajistil dne 12. 9. 2013 prodej vozidla HYUNDAI IX 20 mezi prodejcem společností Auto Activity s.r.o. a kupujícím Ing. Z. P. s kupní cenou ve výši 327.890,-Kč, který dne 16. 9. 2013 uhradil zálohu ve výši 10.000,-Kč, dne 30. 10. 2013 uhradil zbývající část kupní ceny ve výši 317.890,-Kč, načež dne 31. 10. 2013 vozidlo převzal,

výtěžek z prodeje vozidla obžalovaný Č. a jeho společnost Auto Activity s.r.o. nepoužili k zaplacení vozidla společnosti ČSOB Leasing, a.s. a způsobili tak poškozené společnosti ČSOB Leasing, a.s. škodu ve výši 382.321,-Kč,

13/ vozidlo Ford Transit, VIN: WF0FXXTTFFCL52187,

prostřednictvím zaměstnanců společnosti Auto Activity s.r.o. zajistil dne 2. 10. 2013 prodej vozidla Ford Transit mezi prodejcem společností Auto Activity s.r.o. a kupujícím A. R. s kupní cenou ve výši 936.110,-Kč, který dne 9. 8. 2013 uhradil první část kupní ceny ve výši 88.000,-Kč, dne 30. 9. 2013 uhradil druhou část kupní ceny ve výši 192.950,-Kč, a zbytek kupní ceny ve výši 655.277,-Kč uhradil z úvěru získaného u GE Money Auto, s.r.o., dne 30. 9. 2013 vozidlo převzal,

výtěžek z prodeje vozidla obžalovaný Č. a jeho společnost Auto Activity s.r.o. nepoužili k zaplacení vozidla společnosti ČSOB Leasing, a.s. a způsobili tak poškozené společnosti ČSOB Leasing, a.s. škodu ve výši 739.155,-Kč,

14/ vozidlo HYUNDAI IX 35, VIN: TMAJU81FCEJ484702

prostřednictvím zaměstnanců společnosti Auto Activity s.r.o. zajistil dne 5. 10. 2013 prodej vozidla HYUNDAI IX 35 mezi prodejcem společností Auto Activity s.r.o. a kupující V. Ch. s kupní cenou ve výši 606.240,-Kč, která dne 8. 10. 2013 uhradila zálohu ve výši 15.000,-Kč, dne 14. 10. 2013 uhradila druhou část kupní ceny ve výši 85.000,-Kč, dne 16. 10. 2013 uhradila třetí část kupní ceny ve výši 100.000,-Kč, dne 24. 10. 2013 uhradila zbývajících část kupní ceny ve výši 406.240,-Kč, dne 22. 10. 2013 vozidlo převzala,

výtěžek z prodeje vozidla obžalovaný Č. a jeho společnost Auto Activity s.r.o. nepoužili k zaplacení vozidla společnosti ČSOB Leasing, a.s. a způsobili tak poškozené společnosti ČSOB Leasing, a.s. škodu ve výši 567.270,-Kč,

15/ vozidlo HYUNDAI I 30, VIN: TMAD381BAEJ046668,

prostřednictvím zaměstnanců společnosti Auto Activity s.r.o. zajistil dne 9. 10. 2013 prodej vozidla HYUNDAI I 30 mezi prodejcem společností Auto Activity s.r.o. a kupujícím L. Ž.

s kupní cenou ve výši 368.256,-Kč, který dne 9. 10. 2013 uhradil zálohu ve výši 10.000,-Kč a dne 13. 11. 2013 uhradil zbývajících část kupní ceny ve výši 358.256,-Kč, načež dne 15. 11. 2013 toto vozidlo převzal,

výtěžek z prodeje vozidla obžalovaný Č. a jeho společnost Auto Activity s.r.o. nepoužili k zaplacení vozidla společnosti ČSOB Leasing, a.s. a způsobili tak poškozené společnosti ČSOB Leasing, a.s. škodu ve výši 393.306,-Kč,

16/ vozidlo HYUNDAI IX 35, VIN: TMAJU81AADJ409955,

prostřednictvím zaměstnanců společnosti Auto Activity s.r.o. zajistil dne 17. 10. 2013 prodej vozidla HYUNDAI IX 35 mezi prodejcem společností Auto Activity s.r.o. a kupující M. C. s kupní cenou ve výši 424.890,-Kč, která dne 22. 10. 2013 uhradila kupní cenu ve výši 424.890,-Kč, načež dne 24. 10. 2013 toto vozidlo převzala,

výtěžek z prodeje vozidla obžalovaný Č. a jeho společnost Auto Activity s.r.o. nepoužili k zaplacení vozidla společnosti ČSOB Leasing, a.s. a způsobili tak poškozené společnosti ČSOB Leasing, a.s. škodu ve výši 473.270,-Kč,

17/ vozidlo HYUNDAI I 20, VIN: NLHBA51BAEZ259401,

prostřednictvím zaměstnanců společnosti Auto Activity s.r.o. zajistil dne 29. 10. 2013 prodej vozidla HYUNDAI I 20 mezi prodejcem společností Auto Activity s.r.o. a kupující E. N. s kupní cenou ve výši 199.990,-Kč, která dne 15. 11. 2013 uhradila kupní cenu ve výši 199.990,-Kč a dne 9. 11. 2013 toto vozidlo převzala,

výtěžek z prodeje vozidla obžalovaný Č. a jeho společnost Auto Activity s.r.o. nepoužili k zaplacení vozidla společnosti ČSOB Leasing, a.s. a způsobili tak poškozené společnosti ČSOB Leasing, a.s. škodu ve výši 236.390,-Kč,

18/ vozidlo HYUNDAI IX 20, VIN: TMAPT81CAEJ137390,

prostřednictvím zaměstnanců společnosti Auto Activity s.r.o. zajistil dne 1. 11. 2013 prodej vozidla HYUNDAI IX 20 mezi prodejcem společností Auto Activity s.r.o. a kupujícím M. S.

s kupní cenou ve výši 247.890,-Kč, který dne 1. 11. 2013 uhradil zálohu ve výši 10.000,-Kč a dne 13. 11. 2013 uhradil zbývající část kupní ceny ve výši 237.890,-Kč, načež dne 18. 11. 2013 vozidlo převzal,

výtěžek z prodeje vozidla obžalovaný Č. a jeho společnost Auto Activity s.r.o. nepoužili k zaplacení vozidla společnosti ČSOB Leasing, a.s. a způsobili tak poškozené společnosti ČSOB Leasing, a.s. škodu ve výši 304.070,-Kč,

19/ vozidlo HYUNDAI IX 20, VIN: TMAPU81CAEJ135243,

prostřednictvím zaměstnanců společnosti Auto Activity s.r.o. zajistil dne 4. 11. 2013 prodej vozidla HYUNDAI IX 20 mezi prodejcem společností Auto Activity s.r.o. a kupující J. S. s kupní cenou ve výši 300.296,-Kč, která dne 5. 11. 2013 uhradila zálohu ve výši 10.000,-Kč a dne 13. 11. 2013 uhradila zbývající část kupní ceny ve výši 286.596,-Kč, načež dne 15. 11. 2013 toto vozidlo převzala,

výtěžek z prodeje vozidla obžalovaný Č. a jeho společnost Auto Activity s.r.o. nepoužili k zaplacení vozidla společnosti ČSOB Leasing, a.s. a způsobili tak poškozené společnosti ČSOB Leasing, a.s. škodu ve výši 317.324,-Kč,

20/ vozidlo HYUNDAI IX 20, VIN: TMAPT81DADJI21872,

prostřednictvím zaměstnanců společnosti Auto Activity s.r.o. zajistil dne 4. 11. 2013 prodej vozidla HYUNDAI IX 20 mezi prodejcem společností Auto Activity s.r.o. a kupující J. P. s kupní cenou ve výši 277.628,-Kč, která dne 5. 11. 2013 uhradila zálohu ve výši 10.000,-Kč a dne 13. 11. 2013 uhradila zbývající část kupní ceny ve výši 267.628,-Kč, načež dne 20. 11. 2013 toto vozidlo převzala,

výtěžek z prodeje vozidla obžalovaný Č. a jeho společnost Auto Activity s.r.o. nepoužili k zaplacení vozidla společnosti ČSOB Leasing, a.s. a způsobili tak poškozené společnosti ČSOB Leasing, a.s. škodu ve výši 321.930,-Kč,

21/ vozidlo HYUNDAI I 30, VIN: TMAD281AAEJ040831,

prostřednictvím zaměstnanců společnosti Auto Activity s.r.o. zajistil dne 6. 11. 2013 prodej vozidla HYUNDAI I 30 mezi prodejcem společností Auto Activity s.r.o. a kupující společností Yashica s.r.o. s kupní cenou ve výši 310.880,-Kč, která dne 21. 11. 2013 uhradila zálohu ve výši 36.643,-Kč, dne 27. 11. 2013 uhradila zbývajících část kupní ceny ve výši 275.301,-Kč a dne 21. 11. 2013 toto vozidlo převzala,

výtěžek z prodeje vozidla obžalovaný Č. a jeho společnost Auto Activity s.r.o. nepoužili k zaplacení vozidla společnosti ČSOB Leasing, a.s. a způsobili tak poškozené společnosti ČSOB Leasing, a.s. škodu ve výši 323.904,-Kč,

22/ vozidlo HYUNDAI I 30, VIN: TMAD251AAEJ151829,

prostřednictvím zaměstnanců společnosti Auto Activity s.r.o. zajistil dne 7. 11. 2013 prodej vozidla HYUNDAI I 30 mezi prodejcem společností Auto Activity s.r.o. a kupující V. B. s kupní cenou ve výši 301.890,-Kč, která dne 7. 11. 2013 uhradila zálohu ve výši 10.000,-Kč, dne 25. 11. 2013 uhradila druhou část kupní ceny ve výši 90.630,-Kč a dne 16. 12. 2013 uhradila zbývajících část kupní ceny ve výši 201.260,-Kč, načež dne 25. 11. 2013 toto vozidlo převzala,

výtěžek z prodeje vozidla obžalovaný Č. a jeho společnost Auto Activity s.r.o. nepoužili k zaplacení vozidla společnosti ČSOB Leasing, a.s. a způsobili tak poškozené společnosti ČSOB Leasing, a.s. škodu ve výši 305.950,-Kč,

23/ vozidlo HYUNDAI IX 20, VIN: TMAPT81CADJ128282,

prostřednictvím zaměstnanců společnosti Auto Activity s.r.o. zajistil dne 9. 11. 2013 prodej vozidla HYUNDAI IX 20 mezi prodejcem společností Auto Activity s.r.o. a kupující K. M. s kupní cenou ve výši 269.378,-Kč, která dne 9. 11. 2013 uhradila kupní cenu ve výši 269.378,-Kč a dne 9. 11. 2013 toto vozidlo převzala,

výtěžek z prodeje vozidla obžalovaný Č. a jeho společnost Auto Activity s.r.o. nepoužili k zaplacení vozidla společnosti ČSOB Leasing, a.s. a způsobili tak poškozené společnosti ČSOB Leasing, a.s. škodu ve výši 331.852,-Kč,

24/ vozidlo HYUNDAI I 20, VIN: NLHBA51BADZ226003,

prostřednictvím zaměstnanců společnosti Auto Activity s.r.o. zajistil dne 12. 11. 2013 prodej vozidla HYUNDAI I 20 mezi prodejcem společností Auto Activity s.r.o. a kupující J. V. s kupní cenou ve výši 224.598,-Kč, která dne 15. 11. 2013 uhradila kupní cenu ve výši 224.598,-Kč, načež dne 25. 11. 2013 toto vozidlo převzala,

výtěžek z prodeje vozidla obžalovaný Č. a jeho společnost Auto Activity s.r.o. nepoužili k zaplacení vozidla společnosti ČSOB Leasing, a.s. a způsobili tak poškozené společnosti ČSOB Leasing, a.s. škodu ve výši 261.592,-Kč,

25/ vozidlo HYUNDAI I 20, VIN: NLHBA51BADZ215071,

prostřednictvím zaměstnanců společnosti Auto Activity s.r.o. zajistil dne 12. 11. 2013 prodej vozidla HYUNDAI I 20 mezi prodejcem společností Auto Activity s.r.o. a kupující V. O. s kupní cenou ve výši 209.900,-Kč, která dne 25. 11. 2013 uhradila kupní cenu ve výši 209.900,-Kč a dne 19. 11. 2013 toto vozidlo převzala,

výtěžek z prodeje vozidla obžalovaný Č. a jeho společnost Auto Activity s.r.o. nepoužili k zaplacení vozidla společnosti ČSOB Leasing, a.s. a způsobili tak poškozené společnosti ČSOB Leasing, a.s. škodu ve výši 248.610,-Kč,

26/ vozidlo HYUNDAI I 30, VIN: TMAD381BAEJ036859,

prostřednictvím zaměstnanců společnosti Auto Activity s.r.o. zajistil dne 18. 11. 2013 prodej vozidla HYUNDAI I 30 mezi prodejcem společností Auto Activity s.r.o. a kupujícím J. B. na koupi vozidla Hyundai I 30 s kupní cenou ve výši 348.990,-Kč (zprostředkovatel společnost KOREKT AUTO s.r.o., IČ: 26229587), který dne 25. 11. 2013 uhradil kupní cenu ve výši 348.990,-Kč a dne 22. 11. 2013 toto vozidlo převzal,

výtěžek z prodeje vozidla obžalovaný Č. a jeho společnost Auto Activity s.r.o. nepoužili k zaplacení vozidla společnosti ČSOB Leasing, a.s. a způsobili tak poškozené společnosti ČSOB Leasing, a.s. škodu ve výši 373.724,-Kč,

27/ vozidlo BMW 530 D, VIN: WBAXC21060D298382,

prostřednictvím zaměstnanců společnosti Auto Activity s.r.o. zajistil dne 8. 4. 2013 prodej vozidla BMW 530 D mezi prodejcem společností Auto Activity s.r.o. a kupující společností PLASTY-KO s.r.o., IČ: 25587978, s kupní cenou ve výši 1.890.075,-Kč, která dne 27. 6. 2013 uhradila zálohu ve výši 378.015,-Kč a zbývající část kupní ceny ve výši 1.512.060,-Kč uhradila dne 28. 6. 2013 prostřednictvím úvěru od GE Money Auto, s.r.o. a dne 28. 6. 2013 toto vozidlo převzala,

výtěžek z prodeje vozidla obžalovaný Č. a jeho společnost Auto Activity s.r.o. nepoužili k zaplacení vozidla společnosti BMW Austria Bank GmbH a způsobili tak poškozené společnosti BMW Austria Bank GmbH škodu ve výši ve výši 2.076.583,-Kč,

28/ vozidlo BMW 530 D, VIN: WBA5B91080D028525,

prostřednictvím zaměstnanců společnosti Auto Activity s.r.o. zajistil dne 21. 8. 2013 prodej vozidla BMW 530 D mezi prodejcem společností Auto Activity s.r.o. a kupující společností F-HANET s.r.o., IČ: 26069105 s kupní cenou ve výši 1.189.001,-Kč, která dne 8. 10. 2013 uhradila zálohu ve výši 50.000,-Kč, dne 25. 10. 2013 uhradila druhou část kupní ceny ve výši 260.000,-Kč protiúčtem za vozidlo Mazda a dne 29. 10. 2013 uhradila zbytek kupní ceny ve výši 879.001,-Kč, načež dne 31. 10. 2013 toto vozidlo převzala,

výtěžek z prodeje vozidla obžalovaný Č. a jeho společnost Auto Activity s.r.o. nepoužili k zaplacení vozidla společnosti BMW Austria Bank GmbH a způsobili tak poškozené společnosti BMW Austria Bank GmbH škodu ve výši ve výši 1.373.702,-Kč,

celkově tak výše uvedeným poškozeným způsobili škodu ve výši 14 324 132 Kč.

II.

1) dne 8. 8. 2013 při sjednávání Smlouvy o provozním financování PF III číslo 21-25589768-2 se společností UniCredit Leasing CZ, a.s., a zejména následně dne 30. 10. 2013 při sjednávání Smlouvy o zajišťovacím převodu vlastnického práva (příloha číslo 2 ke Smlouvě o provozním financování PF III), která je nezbytnou podmínkou po čerpání provozního

financování, vědomě zamlčeli, že společnost Auto Activity s.r.o. není a nebude vlastníkem vozidla Ford Transit, VIN: WF0YXXTTGYCY65048, neboť toto vozidlo měl pouze vypůjčeno od společnosti FCE Credit, s.r.o., k předváděcím účelům, a přesto žádal pro společnost Auto Activity s.r.o. čerpání provozního financování č. 8130003080 u společnosti UniCredit Leasing CZ, a.s., účelově určeného na profinancování kupní ceny za vozidlo Ford Transit ve výši 487.678,-Kč, následně dne 1. 11. 2013 poskytla společnost UniCredit Leasing CZ, a.s., společnosti Auto Activity s.r.o. částku ve výši 487.678,-Kč, přičemž obžalovaný Č. i jeho společnost Auto Activity s.r.o. společnosti UniCredit Leasing CZ, a.s., zatajili, že vyplacené finanční prostředky na profinancování vozidla použili neoprávněně na úhradu jiných závazků společnosti Auto Activity s.r.o., čímž způsobili společnosti UniCredit Leasing CZ, a.s. škodu ve výši 487.678,-Kč,

2) dne 24. 10. 2013 při sjednávání Smlouvy o provozním financování PF III číslo 21-25589768-2 se společností UniCredit Leasing CZ, a.s., a zejména následně dne 24. 10. 2013 při sjednávání Smlouvy o zajišťovacím převodu vlastnického práva (přílohy číslo 2 ke Smlouvě o provozním financování PF III), která je nezbytnou podmínkou pro čerpání provozního financování, vědomě zamlčeli, že společnost Auto Activity s.r.o. není a nebude vlastníkem vozidla BMW 530 D, VIN: WBA5B91080D028525, a přesto žádali pro společnost Auto Activity s.r.o. čerpání provozního financování č. 8130003020 u společnosti UniCredit Leasing CZ, a.s., účelově určeného na profinancování kupní ceny za vozidlo BMW 530 D, VIN: WBA5B91080D028525, ve výši 961.591,-Kč, následně dne 29. 10. 2013 poskytla společnost UniCredit leasing CZ, a.s., společnosti Auto Activity s.r.o. částku ve výši 961.591,-Kč, přičemž obžalovaný Č. i jeho společnost Auto Activity s.r.o. společnosti UniCredit Leasing CZ, a.s., zatajili, že vyplacené finanční prostředky na profinancování vozidla použili neoprávněně na úhradu jiných závazků společnosti Auto Activity s.r.o., čímž způsobili společnosti UniCredit Leasing CZ, a.s. škodu ve výši 961.591,-Kč,

3) dne 27. 8. 2013 v rozporu s Rámcovou smlouvou o úvěru uzavřenou dne 31. 8. 2011 mezi společnostmi GE Money auto, s.r.o., IČ: 6012743 a Auto Activity s.r.o., prostřednictvím zaměstnanců společnosti Auto Activity s.r.o., požádal pomocí on-line aplikací Lamder o čerpání provozního financování u společnosti GE Money Auto, s.r.o., na profinancování kupní ceny za vozidlo BMW 530 D, VIN: WBA5K310X0D082941, ve výši 1.699.385,-Kč,

kdy následně dne 28. 8. 2013 společnost GE Money Auto, s.r.o., poskytla společnosti Auto Activity s.r.o. částku ve výši 1.699.385,-Kč, a přitom vědomě zamlčeli, že společnost Auto Activity s.r.o. není a nebude vlastníkem tohoto vozidla BMW 530 D, VIN: WBA5K310X0D082941,

dne 24. 10. 2013 při sjednávání Smlouvy o provozním financování PF III číslo 21-25589768-2 se společností UniCredit Leasing CZ, a.s., a zejména téhož dne 24. 10. 2013 při sjednávání Smlouvy o zajišťovacím převodu vlastnického práva (přílohy číslo 2 ke Smlouvě o provozním financování PF III), která je nezbytnou podmínkou po čerpání provozního financování, vědomě zamlčeli, že společnost Auto Activity s.r.o. není a nebude vlastníkem vozidla BMW 530 D, VIN: WBA5K310X0D082941, a přesto dne 24. 10. 2013 žádali pro společnost Auto Activity s.r.o. čerpání provozního financování č. 8130003019 u společnosti UniCredit Leasing CZ, a.s., účelově určeného na profinancování kupní ceny za vozidlo BMW 530 D, VIN: WBA5K310X0D082941 ve výši 1.189.569,-Kč, načež následně dne 25. 10. 2013 poskytla společnost UniCredit Leasing CZ, a.s., společnosti Auto Activity s.r.o. částku ve výši 1.189.569,-Kč,

přičemž obžalovaný Č. i jeho společnost Auto Activity s.r.o. společně s GE Money Auto, s.r.o. a UniCredit Leasing CZ, a.s., rovněž zatajili, že vyplacené finanční prostředky na profinancování vozidla použili neoprávněně na úhradu jiných závazků společnosti Auto Activity s.r.o., čímž způsobili společnosti GE Money Auto, s.r.o. škodu ve výši 1.699.385,-Kč a společnosti UniCredit Leasing CZ, a.s. škodu ve výši 1.189.569,-Kč,

4) dne 16. 8. 2013 uzavřel se společností UniCredit Leasing CZ, a.s., smlouvu o úvěru č. 1252103976 na profinancování kupní ceny vozidla BMW 530D, VIN: WBA5K91010D083916, ve výši 1.876.123,-Kč, načež dne 19. 8. 2013 společnost UniCredit Leasing CZ, a.s., poskytla společnosti Auto Activity s.r.o. částku na profinancování kupní ceny ve výši 1.876.123,-Kč, a přitom při sjednávání uvedené úvěrové smlouvy vědomě zamlčeli, že společnost Auto Activity s.r.o. není a nebude vlastníkem tohoto vozidla BMW 530 D,

přičemž obžalovaný Č. i jeho společnost Auto Activity s.r.o. společně s UniCredit Leasing CZ, a.s. rovněž zatajili, že vyplacené finanční prostředky na profinancování vozidla použili

neoprávněně na úhradu jiných závazků společnosti Auto Activity s.r.o., čímž způsobili společnosti UniCredit Leasing CZ, a.s. škodu ve výši 1.876.123,-Kč,

5) dne 24. 10. 2013 při sjednávání Smlouvy o provozním financování PF III číslo 21-25589768-2 se společností UniCredit Leasing CZ, a.s., a zejména dne 29. 10. 2013 při sjednávání Smlouvy o zajišťovacím převodu vlastnického práva (přílohy číslo 2 ke Smlouvě o provozním financování PF III), která je nezbytnou podmínkou po čerpání provozního financování, vědomě zamlčeli, že společnost Auto Activity s.r.o. není a nebude vlastníkem vozidla BMW 530 D, VIN: WBAKS810X00C09925, a přesto dne 29. 10. 2013 žádali pro společnost Auto Activity s.r.o. čerpání provozního financování č. 8130003047 u společnosti UniCredit Leasing CZ, a.s., účelově určeného na profinancování kupní ceny za vozidlo BMW 530 D, VIN: WBAKS810X00C09925, ve výši 848.840,-Kč, načež následně dne 29. 10. 2013 poskytla společnost UniCredit Leasing CZ, a.s., společnosti Auto Activity s.r.o. částku ve výši 848.840,-Kč,

přičemž obžalovaný Č. i jeho společnost Auto Activity s.r.o. společností UniCredit Leasing CZ, a.s., rovněž zatajili, že vyplacené finanční prostředky na profinancování vozidla použili neoprávněně na úhradu jiných závazků společnosti Auto Activity s.r.o., čímž způsobili společnosti UniCredit Leasing CZ, a.s. škodu ve výši 848.840,-Kč,

celkově tak výše uvedeným poškozeným způsobili škodu ve výši 7 063 186 Kč,

t e d y

obžalovaný L. Č.

I. 1 – 28)

- sebe nebo jiného obohatil tím, že uvedl někoho v omyl a zamlčel podstatné skutečnosti a způsobil tak na cizím majetku takovým činem škodu velkého rozsahu,

II. 1-5)

- při sjednávání úvěrové smlouvy a při čerpání úvěru uvedl nepravdivé údaje a podstatné údaje zamlčel a způsobil takovým činem škodu velkého rozsahu,

právnícká osoba Auto Activity s.r.o.

I. 1 – 28)

- sebe obohatila tím, že uvedla někoho v omyl a zamlčela podstatné skutečnosti a způsobilá tak na cizím majetku takovým činem škodu velkého rozsahu,

II. 1-5)

- při sjednávání úvěrové smlouvy a při čerpání úvěru uvedla nepravdivé údaje a podstatné údaje zamlčela a způsobilá takovým činem škodu velkého rozsahu.

T í m s p á c h a l i

obžalovaný L. Č. i právnícká osoba Auto Activity s.r.o.

I. 1 – 28)

zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku

II. 1-5)

zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzují se

obžalovaný L. Č.

podle § 209 odst. 5 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **6 (šesti) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku se pro výkon uloženého trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu nebo prokuristy v obchodních korporacích v trvání **5 (pěti) roků.**

právnícká osoba Auto Activity s.r.o.

podle § 20 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. k trestu zákazu činnosti spočívajícímu v zákazu výkonu předmětu podnikání v oboru výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona na dobu **1 (jednoho) roku.**

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškození:

- FCE Credit, s.r.o., se sídlem Karolinská 654/2, Praha 2-Karlín, PSČ 186 00, IČ 25615564
- FORD MOTOR COMPANY, s.r.o., se sídlem Karolinská 654/2, Praha 2-Karlín, PSČ 186 00, IČ 48589641
- M. D., nar. xxxx v Plané, trvale bytem Xxxx
- UniCredit Leasing CZ, a.s., se sídlem Želetavská 1525/1, Praha 4-Michle, PSČ 140 10, IČ 15886492
- P. S., nar. xxxx v Hodoníně, trvale bytem Xxxx
- B. L., nar. xxxx v Prostějově, trvale bytem Xxxx,
- ČSOB Leasing, a.s., se sídlem Na Pankráci 310/60, Praha 4, PSČ 140 00, IČ 63998980
- MONETA Auto, s.r.o., (dříve GE Money Auto, s.r.o.) se sídlem Vyskočilova 1422/1a, Praha 4-Michle, PSČ 140 00, IČ 60112743

odkazují s uplatněnými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

Z dokazování provedeného u hlavního líčení vzal soud za prokázáno, že obžalovaný L. Č. se stal 7.1.2014 jednatelem obchodní společnosti Auto Activity s.r.o. se sídlem Spojovací 1339, Horka – Domky, Třebíč, IČ 25589768 a od 23.5.2008 byl i jediným společníkem. Jedním z hlavních předmětů činnosti společnosti byl prodej nových vozidel továrních značek Ford a Hyundai a od poloviny roku 2013 i prodej vozidel značky BMW. Zatímco v letech 2011 a 2012 Auto Activity s.r.o. ekonomicky prosperovala a byly otvírány další pobočky, od roku 2013 se ekonomická situace společnosti značně zhoršila, neboť byl budován nový autosalon v Jihlavě, na který poskytla úvěr Česká spořitelna. Ani za provedenou výstavbu autosalonu však Auto Activity zhotoviteli neplatila. Nejpozději v období měsíců dubna až června 2013 si byl obžalovaný L. Č. vědom špatné ekonomické situace společnosti Auto Activity. Tato se projevovala zejména v tom, že společnost již nebyla schopna v době splatnosti plně uhrazovat svoje závazky. S ohledem na vysoké provozní náklady společnosti výnosnost podnikatelské činnosti nepostačovala na úhradu běžného provozu společnosti. I za této situace, při vědomí nedobré ekonomické situace společnosti, obžalovaný L. Č. jako jediný jednatel a jediný společník pokračoval v hlavní podnikatelské činnosti společnosti, což byl prodej nových vozidel. Přestože vozidla byla prodávána fyzickým i právnickým osobám, které cenu vozidel společnosti Auto Activity uhradily, nepoužil obžalovaný tyto finanční prostředky k uhrazení kupní ceny dovozcům vozidel, ale na úhradu jiných závazků a běžného provozu společnosti Auto Activity. Tímto způsobil škodu společností financujícím dovezené vozidla, jimiž jsou FCE Credit s.r.o., která financovala vozidla Ford, ČSOB Leasing a.s., která financovala zejména vozidla Hyundai a BMW Austria Bank GmbH, která financovala vozidla BMW. Těmto poškozeným tak obžalovaný způsobil škodu v celkové výši 14 324 132 Kč.

Obžalovaný L. Č. také za Auto Activity s.r.o. uzavíral s financujícími společnostmi smlouvy o provozním financování nebo smlouvy o úvěru, ve kterých uváděl nepravdivé údaje spočívající v tom, že zamlčel, že společnost Auto Activity není a nebude vlastníkem vozidel, na jejichž financování jsou úvěry poskytovány a rovněž tak financujícím společnostem zatajil, že vyplacené finanční prostředky použil neoprávněně na úhradu jiných závazků Auto Activity. Financujícím společnostem UniCredit Leasing CZ a.s. a GE Money Auto s.r.o. tak způsobil celkovou škodu ve výši 7 063 186 Kč.

Obžalovaný L. Č. (č.l. 6726 a 110) ve své výpovědi popřel spáchání trestných činů a na svou obhajobu vypověděl:

„Společnost Auto Activity vznikla někdy v roce 2000. My jsme ji převzali v roce 2004. Její hlavní činností od počátku bylo prodej a servis vozů Ford. V roce 2004 jsme firmu převzali v troskách a během jednoho roku se nám ji podařilo dostat na úroveň 50-60 prodaných vozidel za rok, což je ve Žďáře nad Sázavou vcelku slušný výsledek a hlavně zajišťuje práci autoservisům. V roce 2009 došlo k podstatnému rozvoji naší společnosti. Měli jsme pobočky v Třebíči, v Jihlavě. Budovali jsme nové obchodní centrum v Jihlavě. Podařilo se mi oslovit BMW a s BMW jsme se dohodli. Podařilo se nám vytvořit projekt, že v Jihlavě vybudujeme obchodní centrum s autoservisem a se všemi službami.“

Obžalovaný ke své výpovědi připravil prezentaci uloženou na CD č.l. 6762, kterou při své výpovědi používal a dále uvedl: „V roce 2009 jsme prodali 363 Fordů, 11 Hyundai a udělali 8500 zakázek v pěti servisech. V roce 2012 už to bylo 972 Fordů, 251 Hyundai a 18000 zakázek. Na skladě jsme měli zboží za 11 milionů Kč.“

Je důležité pochopit, jak obchody probíhaly, nějaký obchodní případ představím. Pro zákazníka je nejdůležitější konečná cena. Zákaznická cena, za kterou zákazník vozidlo kupuje, vůbec nijak nekoresponduje s cenou vozidla, když se vozidlo kupuje na sklad. Dealer vozidlo od dovozce kupuje, naskladňuje se všemi daňovými doklady do skladu, nárokuje si odpočet DPH, je to i pro dealera zboží. Cena za které vozidlo nakupujeme na sklad je cena, která by se mohla nazývat velkoobchodní. Já to používám nerad, protože velkoobchodní cena je vyšší než cena, za kterou ji pak kupuje zákazník. Je to nesmírně divné. Dneska to všichni dovozci mají podobné. Shodou okolností se jedná o vozidlo pana L.. Prodejní cena pro zákazníka je 661 679,98 Kč bez DPH. Prodávajícím bylo Auto Activity. Fakturační cena byla 813 354,69 Kč. Systém prodeje funguje tak, že na vozidlo jsou poskytovány tzv. příspěvky pro velkoobchod. V tomto případě příspěvek činil 137 850 Kč a 35 620 Kč, což dohromady tvoří 173 470 Kč. Ty peníze se do Auto Activity dostaly na základě žádosti, nicméně s nějakým časovým odstupem. Zisk Auto Activity na tomto voze byl 21 795 Kč.

Vozidlo zaplacené před dodáním zákazníkovi je případ společnosti Diana Praha, které jsme dodávali v srpnu 2013 šest vozidel Ford Transit. Příspěvek na jedno vozidlo činil 127 517 Kč, celkem to tedy bylo 765 102 Kč a v tomto případě my jako Auto Activity jsme se zavázali zákazníkovi ve smlouvě dodat vozidlo již s technickými průkazy a platil nám prodání vozidel i s technickými průkazy. Takže jsme do toho obchodu museli vložit 765 105 Kč navíc oproti tomu, co jsme dostali od zákazníka. Chci, abyste tu zátěž viděli.

Svou prezentací chci doložit, že hradit vozidla před jejich dodáním zákazníkovi je nereálné, nepočítá se s tím. Nepočítá s tím ani nikdo z financujících partnerů. Fakturační cena zboží, za které se dostává motorové vozidlo na sklad dealera, je vždy vyšší než cena vozidla, za kterou dealer prodává vozidlo zákazníkovi. Rozdíl v ceně je kompenzován dovozcem dodatečně buď fleetovým příspěvkem nebo marketingovým příspěvkem. Teprve poté se dostává dealer k zisku neboli k marži. Každé vozidlo, které nakoupí dealer od dovozce, je zbožím, které dealer účtuje na svůj vlastní sklad, tzv. je vedeno v jeho rozvahových a podrozvahových účtech jako zboží.

Ke každému vozidlu se musí podepsat kupní smlouva. Dealer je povinen každou podepsanou kupní smlouvu zadat do systému dovozce. Vylučuji, že by dovozce nevěděl o tom, jaká vozidla dealer nasmlouval. Úplně stejně je to s předáváním vozidel. Každé předané vozidlo je okamžitě zadáno do systému. Těch systémů je několik. Jednak je to systém, kde se sledují vozidla na skladě, ať jsou vyrobená nebo nevyrobená, je tam samozřejmě vidět, které vozidlo fyzicky existuje a které ještě fyzicky neexistuje a u těch, které fyzicky existují, pokud se předá zákazníkovi, tak je dealer povinen okamžitě to tam zanést. Každý pohyb vozidla je zaznamenán. Další jsou systémy, kde se aktivuje záruka. Tuto agendu dělali zaměstnanci, já jsem na to neměl vůbec žádný vliv. To jsou standardní procesy, které se opakují každý den s každým obchodním případem. Prodejci jsou na to speciálně školeni.

Celá tato agenda smluv Auto Activity byla uložena na sdíleném disku „Z“. To byl informační disk, na který jsme ukládali data, která byla sdílena pro všechny zaměstnance Auto Activity a byla tam zřízena přístupová práva. Všichni pracovníci vedení měli přístup k tomuto souboru. Kolegové byli v každodenním kontaktu s pracovníky dovozců i financujících partnerů. Vysvětlovali si, jak přistupovat k předání vozidla včetně toho, že vozidlo může být předáno před jeho úhradou.

Procesy, které jsou používány při prodeji vozidel, jsou velice složité, řada z nich je propojena. Spolupráce automobilového dealera s financujícími partnery je zaštitěna

smlouvami a zejména každodenní praxí, kdy všechny společnosti mezi sebou kooperují. Dealer obchoduje vlastním jménem a na vlastní účet a všechna vozidla se nakupují jako zboží na svůj účetní sklad. Je to uvedeno v rozvaze, v rozvahových a podrozvahových účtech. Prodej každého vozidla je sledován mnoha systémy. Ty systémy používají všichni zúčastnění, tzn. dealeři, dovozci i financující partneři. V případě, že se jedná o značkové financování, např. propojení Ford Motor Company, Ford Credit nebo Hyundai Motor Company a ČSOB Leasing, následně potom UniCredit Leasing, nebo BMW a BMW Bank a Unicredit Leasing BMW Finance, potom jsou propojeny i systémy dovozce i financujícího partnera. Dochází k migraci dat, u kterých je jednoznačně vidět pohyb každého vozidla.

Prodej vozidla je proces, který má několik desítek kroků. Každá naše provozovna měla pro danou značku prodejní team a prodejní cíl se musel naplňovat. Musí se uzavírat se zákazníky kupní smlouvy a vedle toho se musí vozidla předávat zákazníkům. Toto všechno probíhalo a všichni prodejci k těmto procesům používali systémy nejen Auto Activity, ale i v systému dovozce a případně financující společnosti. Společně s účetním oddělením jsme pak pracovali na úhradě vozidel. V průběhu let, kdy jsme standardně fungovali, jsme takto zprocesovali tisíce vozidel. Samozřejmě se vyskytla nějaká období, kdy jsme se dostali do několikadenního skluzu, ale nikdy se nejednalo o nic dramatického. Nepříjemná situace nastala na podzim 2013.

Na poradách zaměstnanci s prodejci probírali naši platební morálku a dodávání technických průkazů. Auto Activity se do konce svého fungování do konce listopadu nikdy nezpозdila s výplatou mezd zaměstnancům. Všichni zaměstnanci a zejména ti z managementu byli nadstandardně honorováni. V okamžiku, kdy nám byla 3.12.2013 odvezena vozidla a následně potom v reakci na to zablokovány bankovní účty, tak bylo na místě zvážit, k čemu použijeme prostředky, které jsou k dispozici. Zaměstnanci to za mémi zády udělali za mě a dosud pro mě nezjištěným způsobem nashromáždili 2 miliony Kč a vyplatili si zálohy, v případě managementu v řádech desítek tisíc Kč a nechali si zůstatek do výplaty celé částky tak, aby měli možnost kdykoliv rozvázat pracovní poměr. Nevěděl jsem o tom a dozvěděl jsem se o tom úplně náhodou. Výši mezd zaměstnanců za listopad jsem já nikdy neschválil. Náklady na mzdy měsíčně činily 3,5 milionu Kč včetně všech odvodů. Další podezřelou věcí je, že celá transakce týkající se mezd za listopad 2013 je v účetnictví zaznamenána nějakým podivným způsobem. Měli jsme celou řadu neuspokojených zákazníků a já bych velmi pečlivě zvážil, jak s těmito částkami naložím. Další velmi nezodpovědnou dispozicí s finančními prostředky byla vratka DPH za měsíc září a vratka byla v říjnu. Svévole paní účetní Š. započítala 1 milion Kč na odvody na sociálním a zdravotním pojištění. Je to důležitá položka, je třeba ji uhradit, ale v době, kdy firma před sebou hrne řadu dalších závazků, tak je třeba zvažovat, co zaplatit dřív a co později. Určitě bych se snažil vyjednat na OSSZ případně splátkový kalendář. Další nešťastnou událostí je zpronevěra, kterou způsobila paní Z.. S určitým časovým zpožděním jsem na ni podal v lednu 2014 trestní oznámení. Další negativní věcí, která ovlivnila naši platební morálku v závěrečných dnech a týdnech, pak byla blokáce účtů. Ovlivnila nás také recese na trhu s motorovými vozidly, ke které došlo v druhé polovině roku 2012 a prakticky po celý rok 2013.

Česká spořitelna zásadním způsobem ovlivnila fungování Auto Activity. My jsme potřebovali zafinancovat převzetí movitého majetku a to byl jeden z prvních úvěrů s Českou spořitelnou a navázali jsme spolupráci s komerčním centrem v Jihlavě. Dalším projektem bylo pořízení nemovitosti v Třebíči a naše angažovanost se tehdy pohybovala kolem 20 milionů Kč. Česká spořitelna tu investici vítala a poskytla nám další provozní financování 30 milionů Kč. V prosinci 2011 nám byl schválen úvěrový rámec na financování nemovitosti v Jihlavě ve

výši 67 milionů Kč. Součástí našich výhledů byl i provoz financování. Česká spořitelna už v té době počítala s tím, že budeme nějaké provozní prostředky k této investici potřebovat. Od léta 2012 jsem intenzivně pracoval na poskytnutí tohoto financování a upozorňoval jsem současně Českou spořitelnu na to, že jimi poskytnuté prostředky na investici v Jihlavě budou nedostatečné, protože ten objekt dosahuje vyšší hodnoty. Potřebovali jsme posílit financování projektu v Jihlavě o 35 milionů Kč. V komerčním centru v Jihlavě to pro nikoho nebyl problém, všechno se zpracovalo a v prosinci 2012 proběhlo schvalování. Toto schvalování nedopadlo úplně dobře, protože jsme v minulosti odmítli spolupracovat s dceřinou společností České spořitelny sAutoleasing. Od roku 2012 se nic nedělo. Důvodem bylo sdělení komerčního centra v Jihlavě, že je potřeba počkat až dojde k personální změně v představenstvu. Pro mě to byla nepříjemná a nepřijatelná věc, kterou jsem nechápal. Měl jsem v té době rozestavěnou nemovitost v Jihlavě, do toho jsme prodávali stovky vozidel, rozbíhali jsme spolupráci s BMW. Pořád jsem v té době věřil tomu, že Česká spořitelna je natolik seriózní banka, že tak velký podnik, jakým v té době už Auto Activity bylo, nemůže nechat na holičkách. Šlo o 100 lidí, 6 provozoven, nějaký obrat, nějaké skladové zásoby. K personálním změnám v červnu došlo, ale stále se nic nedělo. Proto jsem využil svých kontaktů na ředitele komerčního centra v Jihlavě a na Ing. P., který byl předchozím ředitelem komerčního centra v Jihlavě a pozval jsem je do nového objektu v Jihlavě, kde si ho prohlédli, aby uznali, že ta investice je velice solidní. Všichni v té době věděli, že Auto Activity už se ocitá nad dlužnou propastí. Tehdy to nebylo ještě kvůli provozním prostředkům, ty jsme měli. Měli jsme problém s dodavateli stavby. PSJ je solidní firma. Jeden z majitelů Ing. V., i když se mi snažil všemožně pomoci, tak samozřejmě chtěl zaplatit. Česká spořitelna se mi dodneška neozvala. Na podzim 2013 proběhl jakýsi proces ve spořitelně, kterému se dalo už nevěřit. Dělal se celá analýza v Auto Activity. Analýza dopadla dobře. Závěrem bylo, co jsme investovali, to jsme prostavěli, žádné peníze nechybí, všechno je v pořádku. Výsledkem byl zablokovaný účet někdy koncem prosince. Pak už komunikace nebyla žádná. Takže to nakonec dopadlo neslavně a zůstaly jenom dluhy.

Vozidla Ford jsme prodávali pod vedením pana H.e na 6 místech. Vozidla byla předávána s vědomím financujících partnerů i s vědomím dovozce před úhradou kupní ceny. Vozidlo se do rámců, kterým se financují skladová vozidla, umísťuje na nějakou dobu, zhruba jeden rok je maximum. Právě v roce 2013 vozidla na skladě zůstala a jednotliví financující partneři je chtěli vyplatit. Došlo k poměrně značné migraci vozidel. Financující partneři, zejména Ford Credit věděli, že vozidla jsou předána zákazníkům, že nejsou vyplacena. Asi ve většině případů byla vozidla předváděcí. Z přehledu žádostí o úhradu vozidel nelze vyčíst pouze to, že jsem byl já jedinou kompetentní osobu, která mohla řídit, co my zaplatíme. Z těch se dá vyčíst víc záležitostí. V měsíci říjnu jsme uhradili 31 vozidel Ford, v měsíci listopadu jsme uhradili 14 kusů vozidel Ford. Z tohoto je jednoznačně zřejmé, že finanční tok byl zachován. Hradili jsme podle požadavků prodejců. Já jsem nijak nerozhodoval o tom, která vozidla uhrazena budou a nijak jsem to ani neovlivňoval. Vozidla Hyundai byla prodávána pod vedením pan M. v Třebíči a v Blansku. Financující partneři věděli, že předáváme vozidla před jejich úhradou.“

Ke konkrétním vozidlům obžalovaný uvedl, že vozidlo č. 4 – Ford Transit byl mimo program Ford Credit se zaplacenou zálohou 10%. Standardně situace probíhala tak, že pracovník Ford Credit požadoval co nejdříve uhrazení vozidla. Kolegyně, která měla na starosti práci s úvěrovými rámci, v takovém případě standardní vozidlo umístila do jiného úvěrového rámce a žádala účetní oddělení o jeho úhradu. Vozidlo zůstalo zafinancováno 2x, protože neuhradili splatný závazek. Vždycky to dopadlo dobře, vždycky svůj závazek

uhradili. Tady k tomu nedošlo, protože některé závazky z důvodu začínající insolvence již uhradit nezvládli.

Vozidlo č. 14 pana R. bylo financováno z úvěru. Myslí si, že uvedené vozidlo nebylo ze strany GE Money uhrazeno. Myslí si, že tam byl proveden nějaký zápočet a účastníci zápočtu by měli doložit, o co se jednalo.

Jak vozidla Ford, tak vozidla Hyundai byla všechna obchodována standardním způsobem, tzn. byla předávána zákazníkům před jejich úhradou, ať už dovozci nebo financujícími partnerům. Bylo to s jejich vědomím. Všichni s tím počítali a Auto Activity až do závěru své činnosti svoje závazky plnilo.

Vozidla BMW začali prodávat už před slavnostním zahájením zkušebního provozu před 13.6. Náběh prodeje nové značky funguje tak, že v prosinci 2012 museli objednat první vozidla a následně v jarních měsících 2013 musela BMW banka zajistit úvěrový rámec tak, aby ta vozidla mohli na sklad přijmout. S agendou BMW se museli seznámit, protože do té doby BMW neprodávali. Museli postavit nový prodejní a servisní tým, přijmout zaměstnance. Od samého počátku na zahájení prodeje i servisování BMW velmi úzce spolupracovali pracovníci BMW z Prahy. Všechna data co se týče BMW museli zanést do účetního systému Caris. Vozidla BMW nezpronevěřili a ani nijak nezneužili. Bylo s nimi nakládáno v souladu s tím, jak probíhala praxe. Rozhodně nemůže nikdo z BMW Praha tvrdit, že o manipulaci s těmito vozidly nevěděl. Každé vozidlo bylo financováno ve více rámcích a toto mělo nějaké důvody a jsou k tomu vždy nějaké argumenty. BMW banka pravidelně posílá reporty týkající se financování vydaných technických průkazů. Žádný z technických průkazů od vozidel, které jsou uvedeny v obžalobě, v reportech od BMW banky nejsou. Až někdy v druhé polovině listopadu se najednou objevil e-mail, kdy BMW banka se po technických průkazech začala shánět. Pokud umísťovali nějaká vozidla BMW do jiných úvěrových rámců než u BMW banky, činili tak předtím, než je BMW banka začala financovat. Ty důvody mohly být dva. Jeden byl ten, že potřebovali úvěrový rámec uvolnit, předpokládali, že to auto zafinancují někde jinde a u BMW banky vyplatí a druhý důvod byl, protože financujícími partnerům za poskytnuté úvěrové rámce platili.

Vozidlo č. 28 bylo prodáno jako jedno z prvních vozidel. Podmínky financování řešil BMW Leasing. Vozidlo bylo řádně vykázáno a předáno zákazníkovi, byla aktivována záruka. Vylučuje, že by BMW Auto Praha nevědělo, že bylo vozidlo předáno zákazníkovi.

Celou řadu vozidel BMW v uvedeném období uhradili. Vozidla 29, 30 a 31 byla zaregistrována 17.7.2013 na základě tlaku BMW Praha na Auto Activity. Byl to požadavek na to, aby vykázali 3 kusy vozidel a aby je zaregistrovali na dopravním odboru. Je to prostě o plnění cílů a o plnění plánu. Jako nový dealer chtěli vyhovět.

Na dotazy obžalovaný L. Č. uvedl, že pozemek k výstavbě Autocentra Jihlava stál 25 milionů Kč. Pozemek byl částečně hrazen z prostředků od Erste Leasing. Následně potom došlo k převzetí toho závazku společností Autua. Na výstavbu od České spořitelny byl úvěr ve výši 67 300 000 Kč. Mělo se to splácet v kvartálních splátkách. Splátka byla 1,5 milionu Kč za kvartál, první byla 30.11.2013 a tato byla zaplacená.

Další peníze měl od České spořitelny přislíbeny. Žádal další finanční prostředky na financování provozu. Další financování, které bylo přislíbeno, už poskytnuto nebylo.

Jen měsíční mzdové náklady v roce 2013 byly 3,5 milionu Kč. Pak byly další náklady jako úroky ve prospěch spořitelny a financujících partnerů co se týká skladových zásob, samozřejmě náklady jako nájemné, energie atd.

V roce 2012, 2011 a 2010 byla ekonomická situace dobrá. Poměrně dost investovali, což samozřejmě ovlivňovalo hospodářský výsledek, nicméně hospodářský výsledek byl vždy ve statistických kladný.

V případě Hyundai bylo za říjen 17 uhrazených vozidel. V systému byla ta vozidla v průběhu října všechna uhrazena a nahrazena novými vozidly. Tzn. zákazníci, kteří neměli technický průkaz 31.10., převzali vozidla někdy v druhé polovině října. U vozidel Ford za říjen bylo 31 uhrazených vozidel.

Príslib České spořitelny byl, že bude poskytnut úvěr 30 milionů Kč na zvýšení provozního financování plus refinancování investice do nemovitosti v Hodoníně ve výši asi 14 milionů Kč. Měli výpadek z prosince 2012, kdy toto financování 44 milionů Kč, se kterými ve svém záměru počítal, nebylo schváleno. Ve výhledech, které měla spořitelna k dispozici, už v roce 2011 tyto částky figurovaly.

Finanční problémy začaly v okamžiku, kdy začali dokončovat investici v Jihlavě, tzn. někdy od června, kdy vrcholilo dokončení jihlavského areálu. Nicméně pořád zvládali vyplácet zákaznická vozidla a situace se dostala na hranici únosnosti někdy v polovině listopadu.

U vozidel v bodě 29, 30 k vyplacení od BMW banky nedošlo. Když financování předchozího financujícího partnera skončilo, bylo třeba zafinancovat vozidlo někde jinde a umístit ho do jiného úvěrového rámce. Závazek původnímu financujícímu partnerovi byl předán na účetní oddělení a zařazen do interního systému, že je potřeba to vozidlo zaplatit. Tím, jak se zhoršovala finanční situace v říjnu a v listopadu, tak k úhradě toho závazku už nedošlo. Vozidlo číslo 4 je podobný případ, k úhradě závazku už nedošlo. Všechny prostředky přicházely na účty Auto Activity a všechny prostředky, které byly k dispozici, byly používány k úhradě všech závazků, které Auto Activity měla. Priority úhrad se řídily ve většině případů požadavky buďto vedoucích prodejců, popřípadě účetního oddělení. Samozřejmě se snažil finanční tok Auto Activity hlídat.

Účetní oddělení mu většinou předalo požadavky tak, jak vidělo, že jsou další splatné závazky mimo vozidla a navrhl, co uhradí ten který den a obžalovaný to většinou schválil. Návrh na platby připravovala paní Š., v případě její nepřítomnosti paní H.. Dělal to velice svědomitě a respektovaly požadavky kolegů z prodejního oddělení.

Insolvenční správce obžalované právnické osoby Auto Activity s.r.o. Mgr. M.V. vypověděl (č.l. 6741 a 148), že vozidla označená čísly 1 – 32 byla dodána společnosti Auto Activity s.r.o., která tato vozidla následně po zaplacení jejich kupní ceny ze strany koncových zákazníků těmto koncovým zákazníkům vydala, aniž by měla Auto Activity s.r.o. splněny veškeré své závazky, které jí vznikly z toho, že tato vozidla odebrala. Necítí se být kvalifikován pro to, aby jakýmkoliv způsobem hodnotil subjektivní stránku věci.

Na dotazy uvedl, že insolvenční řízení je ve fázi, že drtivá většina majetku společnosti, tak, jak byl insolvenčním správcem zjištěn, již byla zpeněžena. V majetku společnosti byly

nemovitosti v Jihlavě, nemovitosti v Třebíči a provozovna v Hodoníně. Další významnou skupinu majetku tvořila vozidla, která byla na základě tzv. zajišťovacích převodů vlastnického práva zajištěná ve prospěch úvěrových společností, konkrétně UniCredit Leasing a ČSOB Leasing. Další skupinu, výrazně menší, představovala motorová vozidla, která měla na úhradu svých pohledávek zajištěn finanční úřad. Další významnou kategorií majetku co do hodnoty představovalo vybavení autocentra v Jihlavě a dále potom skladové zásoby, náhradní díly a další prostředky, které používala společnost Auto Activity, ať už pro servisní úkony anebo pro prodej koncovým zákazníkům.

Orientačně přihlášené pohledávky v insolvenčním řízení jsou někde zhruba na hranici 300 milionů Kč. Prodej autocentra v Jihlavě je kolem 80 milionů Kč bez DPH, včetně servisního vybavení. Dále částka zhruba 2x10 milionů Kč, pokud jde o prodej nemovitostí v Hodoníně a Třebíči. Dále se jednalo řádově o cca 30 vozidel, které byly předmětem zajištění ve prospěch společností UniCredit Leasing a ČSOB Leasing, kde se průměrná cena vozidla mohla pohybovat kolem 300 000 Kč za jedno vozidlo. V řádu set tisíc korun byly výnosy ze zpeněžení vozidel zajištěných ve prospěch finančního úřadu. V součtu to bude 100 milionů a nějaké další desítky milionů korun, samozřejmě s tím, že každé zpeněžení v insolvenčním řízení generuje zase náklady, které jsou spojené se zpeněžením atd., takže koncový výnos pro věřitele, kteří si uplatnili právo, je ještě o něco nižší, nicméně v prodejních cenách je to něco přes 100 milionů Kč.

Probíhá trestní stíhání paní Z. pro zpronevěru vůči společnosti Auto Activity, jedná se o částku cca 7 milionů Kč.

Ve věci byli vyslechnuti následující svědkové:

Svědčynie H. H. (č.l. 6743 a 4575) vypověděla, že pracovala ve společnosti Auto Activity jako účetní od jara 2012 do ledna 2014, náplní její práce byla běžná účetní práce. Společnost měla šest poboček. Pracovala v provozovně ve Žďáru nad Sázavou. Zabývali se prodejem aut. Dle jejího názoru ekonomická situace společnosti nebyla dobrá. Později zjišťovala, že firma byla hodně zadlužená. To zadlužení tvořily závazky vůči dodavatelům, hlavně vůči Fordu a Hyundai.

Na dotazy uvedla, že si myslí, že ekonomická situace nebyla dobrá už když tam nastoupila. Pak se to zhoršilo investováním do pobočky v Hodoníně a stavbou pobočky v Jihlavě. Špatná ekonomická situace se projevovala postupným zpožděním úhrad závazků. Investice do hodonínské pobočky proběhla někdy koncem roku 2012. V jaké výši investice byla neví. Myslí, že na hodonínskou pobočku se nebral žádný úvěr, že to bylo z vlastních prostředků. Na Jihlavu se bral úvěr u České spořitelny. Na přesnou částku úvěru si nepamatuje. Žádnou smlouvu o úvěru neviděla, mohlo to být v řádu desítek milionů.

Není schopna uvést, jaké byly měsíční náklady ve společnosti. Šlo o mzdové náklady, náklady na nákup aut, které se pak prodávají, materiál do servisu a běžné režijní náklady. Mzdové náklady byly na 100 zaměstnanců.

Do nákupu a prodeje aut jako účetní neviděla. Auta se nakupovala u dodavatele. Fordy se financovaly u Ford Credit, tito jim auto dali a měli jim ho zaplatit, až se prodalo.

Převody z účtu prováděla účetní, která tím byla pověřená. Ze začátku to byla M. Z., ta v roce 2013 odešla. Místo ní pak měla přístup k platbám svědkyně a paní Š.. O tom, jaké

platby se budou provádět, rozhodoval pan Č.. Možná, že drobné platby rozhodla paní účetní Š., jak to běžně ve firmách bývá.

Hlavním vedením společnosti byl pan Č.. Potom každá pobočka měla svého vedoucího a tam byl vedoucí prodeje a vedoucí servisu. P. P. byla také vedoucí pracovnice, to byla pravá ruka pan Č..

Ke konci tržeb bylo málo a nestačilo to na úhradu závazků. K tomuto došlo v průběhu roku 2013. Pan Č. se to asi snažil řešit, ale neví jak. Asi jednal s dodavateli. Zaměstnancům nesděloval jaká je situace, jak to vypadá. Ke konci jako účetní věděly, že to asi už nebude dobré. Prodejci vozidel žádali o platby na vozidla. Jejich žádostem v rámci možností bylo vyhovováno, pak už nebylo z čeho. Pan Č. o tom věděl. Neví, jak na to reagoval, asi nijak. Svědkyně s ním v kontaktu tolik nebyla, spíš s ním byla v kontaktu hlavní účetní paní Š..

Placení faktur mělo nějaký systém. Pan Č. dával pokyn, co se zaplatí. K autům se vyjadřoval ke každé položce. Paní Š. rozhodovala o platbách ve výši tak deseti tisíc. O úhradách za auta nerozhodovala.

Nevzpomene si, zda v listopadu, prosinci 2013 probíhaly platby za auta. Z dalších informací potom ví, že některá auta zůstala nezaplacená. Myslí si, že v říjnu a listopadu 2013 se jenom zpožďovalo vyplacení vozidel. Zda se počet nevyplacených aut v tomto období navyšoval neví. Dodávaná vozidla se účtovala jako závazek vůči Ford Credit. Vozidla jsou chápána ze strany prodejce jako zboží a tak se i účtují.

Svědčynie L. Š. (č.l. 6746 a 4502) vypověděla, že do společnosti nastoupila v roce 2012 jako hlavní účetní. Dostala na starosti celou účetní agendu společně s kolegyní H.. Po odchodu kolegyně, která šla na mateřskou v únoru či březnu 2013 dostali zpřístupněné všechno. Začala vidět do plateb a bankovníctví společnosti. Do té doby nevěděla, jak na tom firma je. Zjistila, že firma má problémy. V té době se začala i realizovat stavba velkého centra v Jihlavě. Potom se finanční tok firmy zpomalil ve smyslu, že nestačili generovat finance, které byly třeba k úhradám faktur.

Na dotazy uvedla, že na stavbu centra v Jihlavě byl úvěr od České spořitelny. V době, kdy do firmy nastoupila, úvěr už byl schválený a potom se už jen začal čerpat. Myslí si, že úvěr byl kolem 70 milionů Kč, přesně neví. Za její působnosti ve firmě stavba v Jihlavě zaplacená nebyla. Byly jen částečné úhrady faktur, ale v jaké výši neví. Zaplacené to nebylo, protože úvěr jim uvolnila Česká spořitelna na účet a ona na pokyn pana Č. za to zaplatila auta. V jaké výši to bylo neví, bylo to vícero aut. Ví, že se na to radili obchodníci – vedoucí prodeje, protože už měli spoustu klientů, kteří zaplatili vozidla a neměli velké technické průkazy. Toto bylo na jaře 2013.

S panem Č. o ekonomické situaci mluvila. On každé ráno za svědkyní a za paní H. přišel, řekl, co se bude platit. Několikrát mluvili o tom, že by bylo vhodné začít šetřit např. na reklamách, na provozu a že by se měl zúžit i management. Pan Č. na toto nechtěl slyšet. Navrhovala krizové řízení, protože si myslí, že stačil selský rozum. Říkala mu, že by bylo vhodné navrhnout krizového manažera, že by se daly pustit i nějaké pobočky. Toto všechno bylo bez odezvy. Reklama v rádiu stála třeba kolem 40 000 Kč, ty peníze chyběly třeba na zaplacení elektřiny, telefonu.

Do managementu společnosti patřila personální ředitelka V., dále paní P., pan N., H., dále z pobočky v Hodoníně pan M., pan J.. Tito mívali pravidelné porady.

Řešení ekonomické situace bylo čerpání úvěru. Říkala, že to není nejlepší řešení, že je to dožene časem. I na téma insolvence s panem Č. mluvili. Jako účetní studovala, co by to obnášelo. Opravdu v té době byli platebně neschopní.

Úvěr asi měli čerpat zase od České spořitelny. Pak když končila, tak měla zaplatit nějaké úroky z úvěru, o kterém ani nevěděla. Byl to asi provozní úvěr, neví v jaké výši.

S prodejem aut a platbami za auta to bylo tak, že zákazník si objednal auto, zaplatil ho. Společnost Auto Activity měla postoupit tu finanční částku na Ford Motor Credit nebo jinou společnost. Takto to mělo probíhat. Vozidla jezdila na převozních značkách. Finanční částky, které zaplatil kupující, se použily na provoz společnosti. Jenom mzdy byly velká částka, odvody byly velká částka. 700 000 Kč dělaly odvody sociální.

Pan Č. byl také zaměstnancem. Pan Č. měl 30 000 Kč hrubého měsíčně, ale byli zaměstnanci, kteří měli 40-60 tisíc Kč měsíčně a bylo jich zhruba sedm. Na takovou společnost, která nebyla velká, to byly velké výplaty. Zaměstnanců na všech pobočkách bylo cca 100. Automechanici a prodejci byli se mzdami drženi na zemi a některé mzdy zase byly extrémně vysoké.

Dostala od pana Č. pokyn, aby hlídala povinné odvody státu. Zhruba za září, říjen, listopad, prosinec 2013 odvody zaplacené nebyly, na to už nebyly prostředky. Zaměstnanci výplaty dostávali, někdy i později. V listopadu 2013, před Vánoci, zaměstnanci, když viděli, jaký je stav, tak si začali žádat o výplatu zálohy v hotovosti na pobočce. Vedoucí pracovníci jednotlivých poboček jim ty zálohy schválili. Mzdy byly schváleny, svědkyně je spočítala a zadala do systému, aby bylo vidět, že dostali zálohu vyplacenou. Pan Č. zálohy za listopad 2013 neschvaloval, ale on neschvaloval ani před tím nic. Všechno to bylo v režii vedoucích pracovníků.

Paní Z. byla účetní, dělala před svědkyní platební styk a výplatu nebo počítání mezd. Po jejím odchodu dostala na starosti její, účetnictví ve společnosti Auto Activity jí nebylo předáno standardně, jak to má být. Musela si hodně věcí zjišťovat s paní H. sama. Systém s paní H. zprůhlednily a zjednodušily, pak začaly vidět, že nestačí hradit závazky. Paní Z. měla na starosti ještě společnost Autua, která přeprodovala auta od společnosti Auto Activity do zahraničí. Panu Č. říkaly, že nejvíc dluží společnost Autua. Pan Č. tenkrát říkal, to není možné, Autua je s Auto Activity jedno tělo, jedna duše, ta nemůže dlužit tolik, že je chyba v účetnictví. Protože věděla, že to má v pořádku, tak šla po tom, co se tam odehrálo a v podstatě zjistila, že je tam díra 8 200 000 Kč. Peníze byly někým odčerpány v hotovosti.

Ve společnosti byla téměř do konce, volali i všemožní dodavatelé, že chtějí zaplatit. Volali lidi, kteří si nechali opravit auta s tím, že jim přišel jakýsi dopis, že mají postoupit pohledávku někomu na účet, nějaké jiné společnosti, že byly všechny pohledávky postoupeny. Odešli kolem 13.-14. ledna 2014, kdy měli zákonný nárok na opuštění společnosti s tím, že nebyla vyplacena část mzdy.

Na konci to bylo tak, že pan Č. normálně do práce docházel. Ptala se ho, co znamená to postoupení pohledávek i ti věřitelé, ale on se s ní na toto téma nebavil. V té době už tam nastoupil pan K., se kterým pan Č. probíral různé věci, co se týkaly účetnictví.

Pan Č. nesděloval, že by byl problém, to nikdy neslyšeli. Jediné, co slyšeli, bylo, že je všechno v pořádku a že se bude dál prodávat, že se dál pojede.

Úhrady vozidel v říjnu a listopadu 2013 probíhaly. Neví, zda se v říjnu a v listopadu 2013 zvyšoval nárůst nevyplacených vozidel. Svědkyně dostávala jenom podklady, co má zaplatit. Co ví, tak vždycky dlužili a dlužili dost, ale jestli to narůstalo neví.

Prodejci vozidel se svědkyní ohledně vyplacení vozidel komunikovali, ale právo veta měl pan Č.. Bylo to tak, že oni zavolali, že potřebují nutně zaplatit auta, ale stejně jim řekla, že platby si určuje pan Č.. Pan Č., když byl mimo, tak jí napsal SMS nebo e-mail, co se bude platit.

Prostředky od zákazníků za auta, které se jim prodávaly, byly shromažďovány na účtech.

Svědék P. H. (č.l. 6752 a 4640) vypověděl, že u společnosti Auto Activity byl zaměstnán od roku 2004 až do konce. Nastoupil jako prodejce vozidel, postupem času přebíral funkci vedoucího prodeje, pak byl ředitelem pobočky Jihlava, pak přebíral funkci vedoucího prodeje Auto Activity za Ford. Mechanismus prodeje byl standardní jako u všech značek. Bylo to sepsání smlouvy, jednání se zákazníkem o možnostech financování, předání vozidla zákazníkovi. Financování vozidel bylo buďto hotově nebo finančním leasingem nebo úvěrem. Bylo to podle toho, co si vybere zákazník.

Vozidla, která byla na prodej, byla vozidla skladová nebo objednávaná z výroby. Skladová vozidla byla de facto k odběru ihned. Z výroby se muselo čekat nějakou dobu, než se vozidlo vyrobí. Na základě dodání se pak domluvil termín předání vozidla se zákazníkem a další financování. Pokud se rozhodl pro finanční služby, tak se sjednávala výše akontace a sepisovala se smlouva o financování.

Na dotazy uvedl, že z vozidel, která byla na prodej, by většina měla být ve vlastnictví společnosti Ford Credit. Přecházelo to do nějakého finančního rámce, do kterého se dávaly částky, které byly za ty vozidla požadovány. Předpokládá, že systém byl takový, že ta vozidla nakupovali od Ford Credit a že jim to hradilo účetní oddělení na základě pokynu od jednatele společnosti.

S hrazením prodávaných aut mohly být problémy, ale standardně to bylo tak, že buďto auta byly vyplaceny, tzn. že už měli od nich technické průkazy nebo se čekalo na technický průkaz, který teprve přijde. Nepamatuje, že by byly s hrazením aut problémy, ale mohlo to být.

K ukončení svědkova působení v Auto Activity došlo z důvodu skončení společnosti jako takové. Selhalo provozní financování firmy a na základě toho skončila firma jako taková. Z jakých peněz se financoval provoz firmy byla věc jednatele firmy, do toho neviděl.

O ekonomické situaci Auto Aktivy si myslel, že firma byla ve zdravé kondici, když fungovala 10 let. Výplaty chodily. V průběhu roku 2013 pro něj žádné signály konce firmy nebyly. Konec přišel až moc rychle. Dá se říct, že během týdne byl konec s veškerým

fungováním společnosti. Bylo řečeno, že se nepodařilo obnovit financování firmy. Poslední výplatu dostal v říjnu, v listopadu 2013. Do té doby problém nebyl. Výplaty chodily.

Poslední měsíc na pobočce Jihlava zaznamenal, že se vyplácí auta později. Nepřikládal tomu žádnou větší váhu. Pokud to nastane, tak se to musí vyřešit. Předával podklady účetnímu oddělení, jaké auta je třeba vyplatit. Když uváděl, že některá auta byla vyplacena se zpožděním, tak se samozřejmě dotazoval, co se děje a byl ujištěn, že je všechno v pořádku, tak se tím nezabýval.

Že auta nejsou vyplacena se dozvěděl z účetního oddělení. Běžná praxe byla taková, že pokud dal seznam vozidel, která potřebuje vyplatit, tak běžně v rámci 3-5 dní dostali techničák automaticky. To znamenalo, že se auto vyplatilo. Pokud techničák nepřišel, tak se dotazoval, v čem je problém. Pokud se dotazoval, tak mu řekli, že vozidla nebyla vyplacena. V jeho kompetenci nebylo, aby se ptal, zda na to peníze jsou či nejsou. Ptal se, kdy budou vyplacena. Odpověď byla, až je prostě vyplatí, tak budou. Jednal s účetním oddělením.

Předváděcí vozy měli na každé pobočce. Rozdíl by takový, že vozidla byla registrována na registračních značkách. Tato vozidla se také prodávala. Většina těchto vozů byla ve vlastnictví Auto Activity s tím, že mohly být profinancovány u nějaké leasingové společnosti.

Na pobočku docházeli zástupci dovozců i financujících společností. Byly to namátkové, nehlášené kontroly. Někdy byl problém, že některé auto bylo třeba na jiné pobočce. Vždy se auto dohledalo a vyřešilo se to, aby se mohlo auto zkontrolovat. Nepamatuje si, že by někdy došlo k tomu, že by se auto nedohledalo.

Na to, aby prodejci viděli, které auto je objednáno, které zaplacené, byl počítačový systém. Tam se objednávala vozidla a zadával se zákazník. Myslí, že ohledně placení v tomto systému informace nebyly. To byla zase věc účetního oddělení jedné a druhé strany. Předpokládá, že v účetnictví se objevilo, které vozidlo je od zákazníka zaplacené. Zákazníci platili buďto hotově nebo převodem. Když platili hotově, tak platili na pobočce. Předpokládá, že peníze účetní oddělení odneslo do banky. Neví, jak se to na účtu objevilo, zda jako platba od konkrétního zákazníka. Když zákazník platil bezhotovostně, tak o tom, že je zaplacené, se dozvěděl z účetního oddělení. Myslí si, že v žádném systému nebylo vidět, že to auto je zaplacené.

Svědék M.M. (č.l. 6754 a 4671) vypověděl, že firma Auto Activity převzala pobočku v Třebíči v březnu 2009 po zkrachovalé firmě TIP A F a v té době se stal zaměstnancem Auto Activity. Pracoval na pozici prodejce vozidel Ford. Na konci roku 2009 dostal nabídku jít dělat vedoucího prodeje vozidel značky Hyundai, což byla značka, kterou nově otevírali na pobočce v Třebíči. Tuto činnost vykonával až do konce firmy Auto Activity někdy do ledna 2014. Měl na starosti prodejce v Třebíči, později na pobočce ve Znojmě a dále měli jakoby pobočku, zprostředkovatelskou firmu v Blansku. Měl na starosti platby vozidel a komunikoval s prodejci. S importérem vozidel značky Hyundai v rámci určitých věcí řešil pan Č., něco řešil svědek ze svojí pozice. Bylo potřeba nastavit nějaké kroky ve firmě ohledně fungování, které vyplývaly z těch činností a které museli plnit vůči Hyundai, takže to s panem Č. komunikovali spolu, později vůči importu. Ty kroky se postupně nastavovaly a uváděly v činnost na jednotlivých provozovnách.

Na dotazy uvedl, že zákazník většinou skládal zálohu, minimálně 10 000 Kč, ideálně 10% z ceny vozidla, zbytek se řešil při samotném převzetí vozidla, tzn. nejpozději v den předání vozu musel mít zákazník vozidlo zaplacené buďto hotově, převodem nebo pokud ho financoval u nějakého našeho partnera formou úvěru či leasingu, tak musel mít zaplacenou akontaci a schválenou úvěrovou smlouvu.

Vozidla, která měli skladem, byla zafinancovaná od obchodních partnerů. Mohlo se najít vozidlo, které měli vyplacené z financování, což bylo většinou dáno stářím, protože každé vozidlo jde financovat do určitého počtu dní, třeba 270 dní jde financovat nový vůz, potom to spadne nebo se to musí vyplatit z toho financování. Mohlo se stát, že některé vozidlo bylo přímo Auto Activity, ale většina nových vozů byla zafinancovaná u leasingovek. Takové vozidlo se musí vůči společnosti jakoby vyplatit, což je asi u každého autosalonu, je to věc běžná. Musí ho zaplatit leasingové společnosti, tím pádem ho lze jakoby předat.

Když začínali u Auto Activity, tak se s panem Č. dohodli, po předchozím krachu firmy TIPA F, že je třeba mít vozidla 100% vždycky s technickým průkazem, ne na zelených převozních SPZ, které slouží po dobu, než se vozidlo zaregistruje, protože zákazníci v Třebíči nebo i v jiných městech byli už ostražití a věděli, že problém s technickákama byl už za předchozího vlastníka. Ze začátku to fungovalo. Auta předávali s technickým průkazem nebo na SPZ. Později se to začalo trochu prodlužovat a technický průkaz dodávali později. Bylo to tak asi tokem financí. Vůči účetním a majiteli vedli nějakou tabulku plateb, kde byli sepsáni zákazníci a jakým způsobem zákazník vozidlo hradí, jestli zaplatí hotově a jakou částku, kolik stojí vozidlo vůči importu nebo leasingové společnosti, která byla jakoby jeho vlastníkem, aby se dalo porovnat, kolik dostanou a kolik mají dát. Praxe funguje tak, že zákazník platí méně, než platí firma vůči importu nebo leasingovým společnostem a následně po uzavření měsíce se určitá část výdělku dobropisuje zpátky od importéra. Teprve potom se jim peníze vracejí zpátky, takže musí mít větší objem financí, než jen který dostává jakoby od zákazníka.

Evidenci kolik je zaplacené vedl svědek v excelové tabulce, která byla na sdíleném disku. Přeposílal ji e-mailem s přáním, že je potřeba zaplatit ten a ten vůz, protože se bude předávat, což se řešilo většinou tři dny před předáním, protože zhruba tři dny trvá agenda zaplatit vůči importérovi nebo leasingovce, oni uvidí připsanou platbu, uvolní velký technický průkaz, který dojde poštou na adresu pobočky. Na konci se stalo, že nedošlo k zaplacení importérovi nebo leasingovce. V měsíci listopadu, prosinci 2013 se počet nevyplacených aut začal navyšovat. Na technický průkaz se čekalo třeba měsíc, měsíc a půl.

Proč k problémům došlo není schopen zodpovědět. Řešilo se to s panem Č.. Denně řešili stížnosti zákazníků. Řešil to pak vždy s účtárnou, ale o platbách si vždy rozhodoval pan Č.. Nikdo jiný o platbách nerozhodoval.

Když v závěru byly ty problémy, tak ze strany účetních jim bylo řečeno, že čekají na udělení souhlasu platby od pana Č.. S panem Č. na konci komunikovali. Říkal, že se snaží finanční situaci vyřešit a že snad brzo dojde k nápravě.

V listopadu, v prosinci 2013 zákazníkům dlužili zhruba 20-30 technických průkazů. Pan Č. doporučoval prodávat dál. Svědek doporučil prodejcům určitým způsobem omezit prodeje nových vozidel, že jsou v situaci, kdy řeší velké množství technických průkazů a nevidí výhled toho, že by jim ty technické průkazy měli dodat, tak aby nevybírali peníze od zákazníků.

Ke konci už neprodávali. Začaly se ozývat leasingovky s tím, že si přijedou pro vozidla, která zabaví a odvezou si je. Do práce chodili, ale spíše předávat auta těm společnostem, dát jim klíče, podepsat jim papíry a nějakým způsobem to tam řádně ukončit.

Zástupci dovozců i leasingovek jezdili po pobočkách na kontroly. Bylo to docela časté. Problémy byly takové, že např. se našla auta už předaná a nebyla vyplacená, tzn. bylo ze strany leasingovky požadováno uhrazení těchto vozidel.

Předváděcí vozidla byla stejně tak jako nová zafinancována v nějaké leasingové společnosti. Na ojeté vozy nebo na předváděcí vozy je většinou jiný úvěrový rámec.

Že je vozidlo zapláceno viděli, když přišel velký technický průkaz. Problém s technickými průkazy šel postupně. Finanční potíže nastaly na konci roku 2013.

Nedokáže říct, zda po 11.9.2013 ještě žádal o úhrady vozidel a která vozidla byla uhrazena, resp. v kolika případech. Ten seznam byl o 20-30 vozidlech. Možná na začátku září se ještě něco podařilo uhradit. V říjnu a v listopadu 2013 se zvyšoval měsíční počet importérům nevyplacených vozidel. Mluví za značku Hyundai. Nedokáže říct, kolik vozidel se v měsíci říjnu a listopadu 2013 vyplatilo.

Svědkyň P. P. (č.l. 6758 a 4695) vypověděla, že do firmy nastoupila 1.5.2010 a skončila 17.1.2014. Působila jako vedoucí pobočky Třebíč jako manager značky Hyundai, manager marketingu. Marketing zajišťovala pro všechny pobočky pro značky Hyundai a Ford. Ze začátku byl Hyundai jenom v Třebíči, později ho rozšířili do Znojma a poté i do Blanska, kde byla pobočka Auto Korekt pan H., což bylo jiné dealerství, ale dělal pro ně.

Na dotazy uvedla, že ze začátku jí ekonomická situace společnosti byla známa. Později do systému Caris, modulu účetnictví, přístup neměli a informace dostávali na poradách vedení 1x měsíčně. Za první tři roky jejího působení si myslí, že ekonomická stránka byla dobrá, než se začala stavět pobočka Jihlava. Pan Č. to měl asi podložené i od bankéřů a žádal o úvěr. Později situace už nebyla dobrá co se týče cash flow, protože se nestíhaly vyplácet vozy a docházelo ke zpoždění. Stavba v Jihlavě byla ekonomicky náročná, neví přesně, kdy začala, ale poslední rok určitě veškeré finanční prostředky i cash flow z provozoven bylo hodně používáno na tuto stavbu. To určitě zapříčinilo ekonomickou nestabilitu na vyplácení vozů. Kolik stavba v Jihlavě stála a jak to bylo zafinancováno neví. Ví, že pan Č. o úvěr žádal Českou spořitelnu, zda byl úvěr poskytnut neví.

S prodejem vozů značky Hyundai to bylo tak, že když přišel zákazník, poptával vůz, buď si vybral vůz do výroby nebo ze skladového hospodářství. Když si vybral vůz do výroby, tak složil nějakou symbolickou zálohu, 10, 20, 30 tisíc Kč, aby bylo potvrzeno, že si vůz odebere. Když si vybral skladový vůz Czech Motors Hyundai, tak se finanční záloha neskládala. Jakmile mělo dojít k předání, tak zákazník si vybral, jestli vůz zaplatí hotově, převodem nebo úvěrem či leasingem. Jestliže zaplatil hotově, tak přinesl peníze na pobočku, kde je složil na pokladně. Pokladní je večer odevzdala na účet České spořitelny. Jestliže převodem, tak poslal peníze převodem a ve firmě dostali informaci, že je vůz zaplacen. Jestliže to bylo úvěrem nebo leasingem, tak skládal nějakou akontaci zase hotově nebo na účet a zbytek doplatila leasingová společnost. Jakmile bylo domluveno datum předání, tak přišel zákazník, vůz mu byl fyzicky předán a odjel. Ze začátku odjížděl s technickým průkazem a postupně, kdy byla situace vyhrocená, tak dostávali technický průkaz opožděně.

Ze začátku to bylo týden, 14 dní. Převozní značka platí 10 dnů. Stíhalo se to prvně na jednu převozní značku, později, poslední 3-4 měsíce byla situace už hodně špatná, tak už dostávali i druhou i třetí převozní značku. Situace byla špatná poslední půlrok roku 2013. V lednu 2014 už se ani neprodávalo.

Vozy naskladněné na pobočkách mohly být buď společnosti Auto Activity nebo leasingové společnosti. To funguje tak, že dokud se nevyplatí leasingové společnosti plná částka, tak je majitelem leasingová společnost anebo společnost Hyundai Motor Czech, když ještě nebyl vyplacen vůz na centrálu Hyundai.

Velký technický průkaz mohla Hyundai Motor Czech poslat jedině po zaplacení plné částky na Hyundai Motor Czech, což znamená, že jakmile účetní oddělení poslalo peníze na Hyundai Motor Czech, tak Hyundai poslal technický průkaz přímo na pobočku Třebíč, kde ho fyzicky dostali a kontaktovali zákazníka, aby si pro něj přišel nebo mu vůz přímo přihlásili.

Zda došlo k zaslání všech plateb na Hyundai nebo na financující společnost už přesně neví, ale k tomu sloužila tabulka na sdíleném disku informačního systému, kde prodejci zapisovali datum, kdy byl prodán vůz, komu byl prodán a účetní ve Žďáře doplňovala datum, jestli byl vůz vyplacen, jak byl financován. Tam všichni prodejci viděli, jestli vůz byl už vyplacen nebo čeká.

O tom, komu a kdy bude placeno, rozhodoval pan Č.. Tomuto se zasílaly všechny podklady a tento sám rozhodoval a dával pokyn, jaký vůz bude zaplacen. Když končila, tak určitě všechna vozidla zaplacená nebyla, myslí si, že už nebyl dostatek finančních prostředků.

Do systému Caris přístup měli celou dobu. Systém Caris má více modulů, ztratili přístup do modulu účetnictví přibližně na poslední rok. Bylo to koncem roku 2012, začátkem 2013. Neví, z jakého to bylo důvodu. Jednoho dne jim nebyl zpřístupněn a když se ptali pana Č., tak je ujistil, že jim bude obnoven. Obnoven už nebyl a pak na poradě vedení dostali informaci, že pravděpodobně dochází k nějakému vyvedení finančních prostředků paní Z., tak z toho důvodu přístup už asi nedostali.

Modul účetnictví je důležitý určitě proto, aby když máte řešit pohledávky po splatnosti za opravy vozů, tak než tomu zákazníkovi budete volat, tak je dobré se tam podívat, jestli ta úhrada byla zaplacená, abyste ho nekontaktoval zbytečně. Určitě je důležité mít modul účetnictví zpřístupněn, alespoň vedení pobočky.

Do vedení - managementu společnosti patřil poslední rok P. H. – vedoucí prodeje značky Ford, J. N. – ředitel poprodejních služeb, M. V. – personalistika, svědkyně za značku Hyundai, vedoucí pobočky Třebíč a marketing, L. B. – vedoucí značky BMW, M.M. za vedoucí značky Hyundai, hlavní účetní L. Š., před ní byla paní Z. a ještě paní L. Š.. Chvilku se tam mihnul pan R. H. jako finanční ředitel. Porady vedení s panem Č. byly každý měsíc. Probíralo se tam, jak si stojí jaká pobočka, jak si stojí jaká značka, jaké jsou cíle, co podpoří, aby se zvýšil prodej, řešilo se tam všechno. Ekonomická situace se tam také řešila. Když už docházelo ke zpoždění vyplacení aut, tak pan Č. říkal, že situaci intenzivně řeší s bankami. Asi chtěl získat další úvěr. Výsledek byl ten, že jim bylo slíbeno, že se situace zlepší. Když svědkyně končila, tak byla situace naopak velmi vyhrocená.

Určitě se prostředky zbytečně nevyhazovaly. V Třebíči v roce 2013 probíhala velká rekonstrukce. Značka Hyundai chtěla, aby ta budova nějak vypadala. Omezil se i marketing, nedávala se reklama do každého rádia, do novin.

Myslí si, že v říjnu, listopadu, prosinci 2013 musela být nějaká vozidla vyplacena, protože nějaké technické průkazy určitě přišly, ale v jakém objemu neví. Neví, zda se v těchto měsících zvyšoval počet vozidel, která byla předána koncovým zákazníkům, ale nebyla vyplacena importérům. To by věděl spíš pan M.. Myslí, že se počet nezvyšoval. V prosinci 2013 a v lednu 2014 se už téměř vůbec neprodávalo.

Na prodejny se dostavovali zástupci importérů nebo financujících společností za účelem kontroly vozidel. Za značku Hyundai při kontrolách nebylo nikdy zjištěno, že by bylo vozidlo předáno zákazníkovi a nebylo vyplaceno leasingové společnosti. Ohledně jiné značky vozidel jí to také není známo.

Svědék Ing. J. K. (č.l. 6909 a 4398) vypověděl, že firma Auto Activity podnikala dlouhá léta na trhu s prodejem nových automobilů a zabývala se servisem těchto vozidel. Zhruba v první třetině prosince 2013 byl kontaktován panem Č. a dozvěděl se, že výstavba autocentra v Jihlavě nebyla dostatečně dokryta úvěrem zejména ze strany bankovních partnerů, když hlavním partnerem byla Česká spořitelna, a z tohoto důvodu se situace značně zhoršila. V půlce prosince 2013 společnost vyvíjela činnost s tím, že vznikly dva zásadní problémy. Česká spořitelna na základě podkladů, které údajně podle nějakého bankovního auditu nevyzněly příliš špatně, odmítla spolupracovat se společností a nedokryla další potřeby pro investiční úvěr pro firmu Auto Activity. Druhá věc je, že firmy, které dodávaly automobily, si veškeré automobily stáhly do svých skladů. Z těchto důvodů v podstatě firma prakticky ztratila možnost jakýmkoliv způsobem se dál rozvíjet a nějakým způsobem pokračovat ve své obchodní činnosti. V té době byl požádán panem Č. o možnost poskytnout nějakou poradenskou činnost, konzultační, event. nějakou formu krizového řízení. Tuto činnost začal vykonávat, absolvovali některá jednání na PSJ, kde se jednalo o dlouhodobějších posečkáních se splátkami faktur, event. i o kapitalizaci těchto pohledávek ze strany hlavního stavitele autocentra. Pakliže by Česká spořitelna přistoupila k dalšímu financování a PSJ by event. bylo schopno kapitalizovat svoje pohledávky, tak společnost mohla přežít. Z toho důvodu se v podstatě jeho činnost nadále omezila pouze na zpracování účetnictví, na přípravu daňového přiznání za rok 2013, dále na podklady k prohlášení insolvence k lednu 2014. Jeho činnost skončila v dubnu 2014 poté, co firmě byly odebrány účetní doklady Policií ČR.

Na dotazy uvedl, že obžalovaného L. Č. zná asi 8-10 let. Dříve žádnou činnost pro Auto Activity nevyvíjel, až v roce 2013, kdy byl požádán. S ekonomickou situací firmy Auto Activity se seznámil poté, co prostudoval účetní doklady a účetnictví k prosinci roku 2013. Do té doby neměl možnost ekonomickou situaci Auto Activity sledovat či o ní vědět. Po prostudování zjistil, že ekonomická situace trpěla nedofinancováním investičních potřeb firmy. V té chvíli to byl jeden důvod, proč firma měla zásadní problém. Další dva důvody jsou ty, že bylo firmě jednostranně ze strany dovozců automobilů odebráno zboží, tudíž nemohla dál prodávat svoje zboží a druhý zásadní problém je to, že jednostranně ze strany bankovních partnerů, předpokládám České spořitelny, ČSOB a Raiffeisenbank byly zablokovány účty, tudíž v podstatě i hotovost, která na tyto účty chodila. Z tohoto důvodu v půli prosince byla situace opravdu velice vážná.

Do historie Auto Activity nahlížel. Myslí si, že v předchozích letech firma tvořila zisk a její ekonomická situace byla stabilní. Plnila svoje závazky, plnila závazky vůči zaměstnancům. Myslí si, že zlom nastal v prosinci 2013.

Obžalovanému byly poskytnuty úvěry od České spořitelny, od ČSOB, Raiffeisenbank a od UniCredit Bank. Úvěry byly jak investičního, tak provozního charakteru. Česká spořitelna poskytla hlavní úvěr, který zatěžoval firmu splátkami i do budoucna. Byl to investiční úvěr na výstavbu autocentra v Jihlavě, bylo to asi 60-70 milionů Kč. Ostatní výše úvěrů neví. Myslí si, že úvěr od České spořitelny byl splácen a splátka byla 1,5 milionu Kč měsíčně. Společnost zřejmě byla schopna tento úvěr splácet.

Pan Č. se v říjnu, listopadu, prosinci 2013 snažil shánět finanční zdroje, ať už ze strany svých obchodních partnerů, tzn. hlavního věřitele PSJ, se kterým jednal o posečkání se splátkami a event. i o kapitalizaci pohledávek a jednal i s bankami. Ve společnosti bylo v době, kdy společnost fungovala, kolem 100 zaměstnanců. Později někteří zaměstnanci byli loajální vůči firmě, někteří ne. Zaměstnanci v té chvíli začali úzce a jednoznačně sledovat svoje zájmy. V období, kdy si měli vyplatit mzdy za měsíc říjen nebo listopad, tak si vyplatili mzdy, tak aby pak mohli dát výpovědi na základě příslušného paragrafu zákoníku práce a zaručovali jim výplatu veškerých dávek ze strany úřadu práce. V průběhu ledna, února 2014 k tomuto došlo a hromadně opouštěli firmu.

Měl svoji představu o odměně, 400 Kč za hodinu. Firma nebyla schopna toto splnit a nebyl vůbec nijak finančně odměněn.

Co se týče financování, obžalovaný sázel na svého finančního partnera, což byla Česká spořitelna. Od pana Č. slyšel, že příslib ohledně financování ze strany České spořitelny byl. Určitě se jednalo s vedením České spořitelny v Praze. Na straně partnera se muselo stát něco, co ho přimělo k tomu, aby nepokračoval.

V prosinci 2013 na účtech byly zůstatky v jednotkách milionů, nicméně pro Auto Activity nula, protože byly tyto účty zablokovány a byly částky stahovány vždy ve prospěch příslušných bankovních ústavů.

Společnost Auto Activity vedla účetnictví přehledným způsobem. Společnost byla auditována, tudíž účetnictví muselo být uznáno výroky auditorů za průkazné. Společnost účtovala poté, co začala spolupracovat s firmou BMW, ve dvou účetních systémech, tudíž zejména ta část, která se týkala BMW, byla účtována v jiném systému než byla původní účetní základna firmy. Data z části BMW z Jihlavy byly dohrávány 1x měsíčně. Vzhledem k nečinnosti hlavní účetní za listopad, za prosinec data dohrána nebyla a v okamžiku, kdy účetnictví bylo firmě odebráno, tak ho musí prohlásit za rok 2013 jako neúplné, nedokončené a ani neví přesně, do jaké míry potom byl konkrétně rok 2013 doúčtován.

Z podkladů, se kterými pracoval, bylo zřejmé, že finanční tok společnosti byl zachován do prosince, do doby, než byly zablokovány všechny účty. Zaměstnanci si vyplatili mzdy z pokladen, které byly v jednotlivých střediscích.

Vozidlo, které bylo dodáno do společnosti Auto Activity, bylo v 99% případů na základě faktury dodavatele zaúčtováno jako pořízení zboží, následně bylo zaúčtováno toto vozidlo na sklad. V okamžiku prodeje bylo vozidlo ze skladu odúčtováno.

Svědkyňe M. L. (č.l. 6913 a 4721) vypověděla, že do Auto Activity nastoupila jako recepční. Postupem času k práci přibírala nějaké základní účetní operace. Hlavním úkolem bylo vedení pokladny žďárské pobočky, kde přijímala platby za opravy. Pak zakládala a kontrolovala úhrady faktur. Pak se k tomu přidaly různé administrativní práce. Víceméně kontrolovala, jestli jsou odevzdány všechny doklady od obchodníků, od servisu. Vystavovala občas nějakou fakturu co se týkalo reklamy. Pak ještě zadávala došlé faktury za žďárskou pobočku. Měla vždy pocit, že finanční situace společnosti byla dobrá. I mzdové ohodnocení nebylo špatné. Změnilo se to strašně náhle na konci roku 2013. I předtím bylo, že občas někdo zavolal, že není uhrazena faktura, ale je vcelku normální, že se platí všechno těsně před či po splatnosti. Pak už začalo být alarmující, když si někteří zákazníci začali stěžovat, že nemají dlouho velký technický průkaz. Měla pak pocit, že už asi není všechno tak, jak by mělo být, ale neměla z toho pocit, že by to dělal někdo schválně. Měla pocit, že není úplně průtok peněz, jak by měl být.

Na dotazy uvedla, že v podstatě neví, co se stalo na konci roku 2013. Ta informace se k ní donesla od nějakého zaměstnance. Pan Č. některý den nepřišel do práce. Ptali se, kde je, někdo řekl, že snad má být v nemocnici. Ten den nebo druhý den se sešlo vedení Auto Activity, na základě čehož vyplynulo, že na tom firma není dobře. To byly v podstatě všechny oficiální informace, které měli. Nic jiného nikdy k tomu pan Č. neřekl.

Do vedení Auto Activity patřil pan Č. a pak tam určitě patřili lidé na vyšších pozicích, jména si přesně nepamatuje.

K čemu došlo na konci roku 2013 neví. Muselo to trvat delší dobu. Myslí si, že nebylo dobře úplně ekonomicky vyřešeno, aby se firma ufinancovala. Muselo to být spojeno s budováním autosalonu v Jihlavě. Byl tam odliv peněz a pak už nedošlo k tomu, aby se daly financovat ostatní věci.

Na konci roku 2013 se občas objevil nějaký zákazník a ptal se, že má měsíc auto, nemá techničák a rozčiloval se. Jak to obchodníci řešili neví.

Svědka P. V. (č.l. 6916 a 4888) vypověděl, že pracoval ve firmě Auto Activity od 3.6.2013 do 31.12.2013 jako prodejce vozů BMW. Pracoval tam krátce, protože firma se dostala do potíží. První rázný krok k ukončení činnosti bylo, že BMW Austria odebrala firmě auta ze salónu, protože zjistili, že jedno z těch aut je profinancováno ve dvou bankách, takže rázně zakročili. Přijel kamion, odvezl auta. Následně na to asi za týden, dva přijely další kamiony, vzali automobily Ford a během dvou týdnů firma skončila, přestaly chodit i díly. Definitivně pracovní činnost ukončili k 31.12.2013.

Systém prodeje BMW je založen na propracovaném systému a pokud se dodržuje, tak ta firma funguje a není problém, vydělává, všichni jsou spokojení. Jak se nedodržují pravidla daná systémem, tak se dostává do problémů. Osobně si myslí, že důvodem bylo, že pan Č. moc důvěřoval zaměstnancům firmy, kteří nefungovali tak, jak měli. Nedodržovali pravidla, neinformovali pravdivě pana Č. o tom, jaký je stav, jak se řeší ty informace. Svému nadřízenému panu B. říkal, co by jak mělo být, jak se z toho dostat, jakými procesy firmu posunout dál a vyhrabat z problémů. Neposluchoval nikdo.

Když firma prodává auta, dostane od importéra BMW tzv. úvěrový rámec na nákup vozidel. Protože byla nakoupena vozidla, která se v regionu Jihlavského kraje nedala prodat, tak to zablokovalo celý úvěrový rámec a BMW nedodávalo auta, nedodávalo díly, dokud nebyla zaplacená auta, co byla po lhůtě splatnosti. Pak se vymýšlela různá opatření, aby se ten úvěrový rámec uvolnil. BMW slyší jenom na to, že se zaplatí faktura tak, jak se má.

Osobně s panem Č. moc nejednal. Neví, jestli to o úvěrových rámcích apod. věděl. Pan Č. dodržoval služební postup a většinou jednal s panem Bartůnkem jako vedoucím prodeje BMW.

Když byla vozidla ze strany BMW odvezena, tak to lze řešit jenom tím, že se zaplatí faktury. Pravděpodobně nebyly finanční prostředky na to, aby se ta auta zaplatila. Měli dostatek objednávek na auta, měli z 80% nakontraktována auta na další rok.

Dále se svědek vyjádřil k prodejm vozidel pod č. 29/, 30/ a 31/ obžaloby, kdy uvedl, že podpis na kupních smlouvách není jeho a tyto případy nazval umělé prodeje. V těchto případech vozidlo zůstalo na firmě a nepředávalo se, ale vykazovalo se jako prodané. Auta museli vykázat jako prodaná, aby dostali nějaký bonus.

Svědka V. H. (č.l. 6920 a 4910) vypověděl, že s panem Č., resp. s Auto Activity spolupracoval. Spolupráce probíhala relativně normálně, bez problémů, až importér nastavil speciální pravidla prodeje, které generovaly prodělek. V praxi to vycházelo tak, že auto se nakoupilo za 300 000 Kč, prodalo se za 295 000 Kč. Ten speciální systém prodeje popisovat je složité a z toho vyplývaly problémy.

Na dotazy uvedl, že specifická pravidla prodeje byla taková, že pokud se neplnil plán, tak se generoval z prodeje nových vozidel prodělek. Plán prodeje stanovoval importér Hyundai Motor Czech republic. Jsou mezi dealery rozdíly. Někdo má víc půjčené od bank, někdo míň. Někdo je opravdu ekonomicky silný. Dealeři ve velkých městech měli určitě výhodu, protože jsou schopni prodělky dotovat ze servisu, kde se točí obrovské množství aut. Menší salóny s tím mají problém dodneška.

Čistě prodej vozidel je ztrátová záležitost minimálně u Hyundai. Auto Activity skončila proto, že to bylo ekonomicky neudržitelné. Společnost Auto Activity měla i servis. Servis to asi nestíhal sanovat. K ekonomické situaci Auto Activity může uvést, že než začal s panem Č. spolupracovat, tak se díval na internet a viděl, že určitě jeho nevýhoda byla, že byl hodně zadlužený. V ekonomických výsledcích měl dluh asi 90 milionů Kč u České spořitelny. Když se k tomu přidaly další potíže, tak to bylo ekonomicky neudržitelné.

Samotný prodej vozidel Hyundai mezi jeho společnostmi Korekt Auto a společnostmi Auto Activity probíhal tak, že svědek prodej jenom zprostředkoval. Auto prodal, lidé dostali faktury přímo na Auto Activity nebo u svědka složili peníze a ten je posílal do Auto Activity. Prodávané vozidlo bylo v majetku pana Č., resp. někdy v majetku úvěrové společnosti. Předávání technických průkazů nedokázal nijak ovlivnit. Jen volal do Auto Activity, aby co nejrychleji poslali technický průkaz. Byly rozdíly na začátku jejich spolupráce a na konci. Už jednou se to stalo u Auto Styl, u kterého byl předtím „B“ dealerem, to také začalo probíhat tak, že najednou byla větší a větší doba od zaplacení k získání technického průkazu. U Auto Stylu se také dostal na měsíc, což bylo trapné, je to problém, ostuda. Auto Styl skončil a

importér mu v podstatě příkazem přidělil pana Č.. Tam to zase ze začátku bylo v pohodě. Techničáky chodily do týdne, ale od září se termíny prodlužovaly, až se také dostali na měsíc. Kdy techničák přijde záleželo na tom, za jak dlouho se proplatí vozidlo od Auto Activity importérovi.

Když se ta doba protahovala, tak jednal s panem Č., ale nebyl v pozici, aby to ovlivnil. Bylo mu řečeno vydržte, techničáky budou. Jednal pak i s importérem, protože měl 6 aut, u kterých nebyly techničáky. Nakonec se to vyřešilo tak, že importér techničáky po dohodě s bankami vystavil a lidem je předal v Jihlavě.

Když viděl, že se řítí problémy, tak řekl svému prodejci stop, nejsou techničáky, ať není ostuda. Za týden nebo za 14 dní byl konec. V tomto rozhodnutí mu pomohla informace od vedoucího prodeje pana M.. Pan M. totiž už měl podobnou zkušenost z Fordu. Zavolal, že to vidí, že stopne a ať svědek také stopne prodej. Jednal i s paní P., s touto komunikoval spíše o plnění plánu od pana Č.. Tato naznačila, že by se měla situace zlepšit, že zařizují bankovní úvěr, který by tyto potíže měl srovnat.

Svědkyň M. M. (č.l. 6934 a 4595) vypověděla, že ve společnosti Auto Activity pracovala od roku 2010 na prodeji vozidel. Později se její práce týkala reexportu, společnost PSA od společnosti Autua, resp. i od Auto Activity, nakupovala vozy a dále se zabývala jejich dalším prodejem na konečného zákazníka. Společnost Autua fungovala proto, aby Auto Activity prodávala Autua vozidla, protože samotný dealer Auto Activity nemohl napřímo vozidla prodávat PSA, aby se vozidla neobjevovala v zahraničí pod prodejcem Auto Activity. Reexporty byly v řádech stovek vozidel značky Ford. S placením vozidel to bylo tak, že avíza o platbách ze společnosti PSA chodila svědkyni do mailu a tam bylo, která vozidla byla prodána. Tento mail přeposílala na účetní oddělení, aby byla vozidla dále vyplacená na Ford Motor Company za účelem vytištění a dodání technických průkazů. Neví o žádných problémech v tomto finančním toku, prakticky celou dobu se vozidla vyplácela. Ke konci roku 2013 to bylo zpožděno. Ford Motor Company vystavil čistopis technického průkazu, poté provedli registraci na společnost Autua. Na Autua se přihlašovalo a na PSA se odhlašovalo.

Na dotazy uvedla, že samotná vozidla odcházela do zahraničí, to už si řešila sama společnost PSA, vozidla se převážela přímo ze skladu v Dobrovicích, fyzicky vozidla vůbec na sklad Auto Activity nepřijížděla.

Celou dobu společnost Auto Activity fungovala naprosto normálně. Byla to prosperující firma, která zaměstnávala ke stovce zaměstnanců. Prodávaly se vozy, vyplácely se technické průkazy, klienti odjížděli, měli všechno k dispozici. Mzdy zaměstnanci dostávali včas. Myslí si, že všechno bylo v pořádku až do konce roku 2013, pak docházelo ke zpoždění. Vozidla nebyla včas vyplacena, co bylo důvodem neví. Ví, že byla velká investice do stavby autosalonu v Jihlavě a myslí si, že to mělo spojitost s tím. Do účetnictví přístup neměla.

Některé vozy financoval Ford Credit, leasingová společnost Fordu. Některá vozidla byla financována v úvěrových nebo leasingových rámcích leasingových společností ČSOB Leasing, UniCredit, GE. BMW mělo svůj leasing přes svoji banku. Jednotlivé vozidlo mohlo být u více společností v úvěrových rámcích. Bylo zafinancováno u jedné společnosti, mohlo se dát do dalšího úvěrového rámce, ale samozřejmě v momentě, kdy přišly peníze z dalšího úvěrového rámce, se muselo vozidlo dát vyplatit. Účetní oddělení dostávalo informace, že

vozidlo je dáno do úvěrového rámce např. u UniCreditu, ale že je potřeba samozřejmě vyplatit u ČSOB Leasingu.

Neví, k čemu v závěru v Auto Activity konkrétně došlo. Česká spořitelna měla poskytnout nějaký úvěr, který ve finále nedopadl, ale jestli došly možnosti financí, neví. Česká spořitelna měla poskytnout úvěr asi na dofinancování stavby v Jihlavě. Proč k poskytnutí dalšího úvěru nedošlo neví. Fakticky činnost Auto Activity skončila na konci roku 2013. Nebyly vyplaceny některé technické průkazy na Ford Motor Company. Neví, jak to bylo s Hyundai a s BMW.

Absolvovala výslech ohledně údajné trestné činnosti paní Z., ví, že při kontrole byly zjištěny nějaké nesrovnalosti, co se týkalo účtování faktur. Údajně mělo chybět kolem 7 milionů Kč, které měly být převzaty za úhrady faktur za vozy v hotovosti.

Zástupci Ford Motor Company měli přehled, která vozidla jsou prodaná, která jsou na skladě, na prodejně. Byla tolerovaná lhůta, do kdy vozidlo má být uhrazeno. Bylo to po vzájemných dohodách, byla možnost i prodloužení těch lhůt. Ford chtěl, aby se vozy prodávaly, aby se zvyšovaly objemy prodeje, ale na druhou stranu chtěli mít ty vozy i uhrazeny, bylo to o domluvě, že do určitého termínu se to uhradí.

Myslí si, že o všech platbách nerozhodoval přímo pan Č.. Něco bylo v kompetenci účetního oddělení.

Zástupci leasingových společností věděli, že se někdy umisťují do jejich rámců vozidla před úhradou předcházejícímu věřiteli. Za její činnosti byla všechna vozidla uhrazena importérovi, všechny technické průkazy byly v pořádku předány.

V závěru činnosti Auto Activity pan Č. na provozovně spíš přítomen nebyl. Měl mít nějaké zdravotní potíže.

Svědkyň M. K. (č.l. 7350) vypověděla, že ve firmě Auto Activity pracovala 3 roky jako prodejce nových vozů Ford na pobočce v Blansku. Korekt Auto se přidalo až ke konci, spolupracovali asi posledního půl roku, brali vozy Hyundai.

Na dotazy uvedla, že prodej vozů Ford probíhal tak, že přišel zákazník, vybral si vůz, sepsala s ním objednávku, vůz se objednal, buď byl skladem nebo byl zadán do výroby. Složila se blokační záloha, většinou to bylo 10% z ceny vozu a zbytek se doplácel při převzetí vozu. Po doplacení té částky se předával velký technický průkaz a přihlásili vůz na Magistrátě v Blansku a zákazník odjížděl. Většinou zákazník neodjížděl se značkami. Většinou zákazník poukázal peníze na účet a technický průkaz byl uvolněn po nějaké době, bylo to zhruba 10 pracovních dnů.

Kdy bude uvolněn velký technický průkaz záleželo na tom, kdy ten vůz byl zaplacen, kdy přišla platba nebo kdy účetní dala pokyn k zaplacení vozu. Pokyny k platbě měla na starosti paní Š., která dělala účetnictví.

Nemůže říct, že by u Auto Activity byly nějaké problémy. Byla tam tři roky, všechno bylo v pořádku. Skončilo to tak, že musela dát výpověď a přejít do jiného Fordu a vozy předávala přes jinou firmu.

Co přesně se v Auto Activity stalo neví. Akorát ví, že technické průkazy nebyly dodány zákazníkům v nějakých posledních dvou, třech měsících. Zrovna, když se to všechno stalo, tak byla v pracovní neschopnosti tři měsíce. Přišla až poslední měsíc, v listopadu, prosinci 2013 a dávala rovnou výpověď, protože jí bylo dané echo, že ty vozy už nebudou uvolněny a že je musí předat v jiném dealerství.

Ke kupujícímu Průmyslová keramika uvedla, že neví, co se stalo s penězi, které Průmyslová keramika na Auto Activity zaplatila. Technického průkazu se už z Fordu nedočkala, aby ho uvolnili, tudíž asi peníze z Auto Activity nedošly na Ford Credit. Tyto finanční toky šly mimo svědkyni. Neměla přehled, že zaplacené peníze za auto jsou poukázány dál na účet dovozce. Měla jen od paní Š. informace, že vůz je zaplacený Auto Activity, ale co šlo dál už nevěděla.

Problém byl ještě s vozem M. D. ve Znojmě. Vůz byl předaný zákazníkovi, ale v technickém průkazu byl zapsaný Ford Credit. Neví, proč k tomu tak došlo, proč byly problémy. Ví akorát, že se dělal v Jihlavě autosalon BMW. Asi se peníze investovaly někam jinam než měly. Nikdo ze společnosti nebyl schopen objasnit, proč peníze neodešly na Ford Credit.

Svědék T. K. (č.l. 7353) vypověděl, že do firmy Auto Activity nastoupil koncem roku 2009 a postupem doby se dostal na post vedoucího provozovny ve Žďáře nad Sázavou. Celou dobu pracoval ve firmě, která dobře fungovala. Dostával výplatu, klienti byli spokojení, firma měla dobrou pozici na trhu. Potom ho překvapilo, jak přišel konec.

Na dotazy uvedl, že si nedokáže vysvětlit, co se stalo. V prosinci 2013 byly odvezeny auta, které měli v rámci skladových zásob a na showroomech. Nikým nebylo řečeno, proč jsou vozy odváženy. Zřejmě k tomu došlo z nějakých finančních důvodů. Přijeli zástupci Fordu nebo Ford Creditu a měli plnou moc k tomu, aby auta odvezli. Na důvod se neptali a ten člověk nic neříkal.

Prodej nových vozů probíhal vždy stejně. Klient si buďto kupuje vůz, který je skladem, může odjet v řádu několika dnů, nebo vůz, který se zadává do výroby. Zákazník s vozem odjíždí poté, co má definitivně uhrazenou kupní cenu. Peníze, co zákazník uhradí, skončí na firemním účtu a pak se s nimi dál pracuje. Praxe byla taková, že kupující uhradil plnou cenu, s autem odjel, obdržel zelenou značku a poté dostal velký technický průkaz. U Auto Activity nezaznamenal žádné výkyvy se zpožděním dodávání technických průkazů. Nepamatuje si, že by byl nějaký zákazník nespokojený a byl by nějaký problém. Neví o případu za pobočku Žďár, že by zákazník vozidlo uhradil a nedostal velký technický průkaz.

V roce 2013 měl každodenní komunikaci s panem Č.. Poradu, kde by se řešila ekonomická situace firmy, nezažil. S panem Č. se bavil o odvozu aut z prodejen. Neví, jestli mu pan Č. vysvětloval, proč odvezli auta.

Svědkyně M. Z. (č.l. 4541) vypověděla, že v Auto Activity pracovala od roku 2004 do ledna 2013 jako mzdová a finanční účetní na pobočce ve Žďáře nad Sázavou. Prováděla platby na základě pokynů pana Č. přes internetové bankovníctví. Neví, v jaké ekonomické situaci byla společnost, neměla přístup k účetním výkazům. Pan Č. schvaloval provedení

plateb společnosti Auto Activity a každý den nebo druhý den byl informován o příchozích a odchozích platbách společnosti. V souvislosti s nástupem na mateřskou dovolenou předávala svoji agendu paní Š..

Svědkyň L. Š. (č.l. 4620) vypověděla, že ve společnosti pracovala od ledna 2004, kdy pan Č. společnost založil. V průběhu doby byla na třech mateřských dovolených. Na začátku zpracovávala kompletní účetnictví sama. Od roku 2007 byla společnost v pohodové ekonomické situaci. Myslí, že v roce 2009 nebo 2010 se finanční situace začala lehce zhoršovat. Společnost nakoupila několik poboček, které musela zainvestovat. O provádění plateb vždycky rozhodoval pan Č.. Běžné úhrady prováděla paní Z..

Svědka M.K. (č.l. 4742) vypověděl, že pracoval jako prodejce vozů Hyundai v pobočce Třebíč od září 2013 do ledna 2014. Obecně popsal systém prodeje nových vozů, ale uvedl, že žádnou zálohu od zákazníků nevybral, protože byl v práci jen krátce. Technické průkazy byly dodávány asi tak do týdne ze začátku jeho nástupu do práce a pak se dodání technických průkazů zpožďovalo. Konkrétně u dvou vozidel, které prodal, se technický průkaz vůbec nedodal. Domnívá se, že prodal asi šest vozidel.

Na dotazy uvedl, že zákazníkům K. M. a J. V. nebyly dodány technické průkazy, toto řešil přes vedení.

Svědka Z. V. (č.l. 4761) vypověděl, že od roku 2011 do konce roku 2013 byl zaměstnán ve společnosti Korekt Auto v Blansku. Společnost prodávala vozidla značky Hyundai. Vyjádřil se k tomu, jak obecně probíhal prodej nových vozidel. Uvedl, že technické průkazy se za začátku předávaly zhruba do týdne, pak to trvalo 14 dní a doba se prodlužovala. Na konkrétní dotazy k prodeji vozidel osobám E. N., M.S., J. P., V. O. a J. B. uvedl, že vozidla jim objednal a netušil, že společnost AA končí. Těmto osobám se vystavovaly tři převozní značky a pak už nebyl zaměstnanec společnosti Korekt Auto. Neví, co se dělo dál. Zákazníci urgovali dodání technických průkazů. Svědek urgoval pana M. a paní P.. Pan H. se pokoušel volat panu Č., ten nebral telefon.

Svědkyň M. M. (č.l. 4815) vypověděla, že v Auto Activity byla zaměstnaná od 1.7.2011 prvně jako asistentka na Fordu, v prosinci 2011 přešla na prodej Hyundai ve Znojmě, kde pracovala do 9.12.2013. Stejně jako ostatní svědkové se vyjádřila k prodeji nových vozů s tím, že ze začátku byl technický průkaz dodáván asi do 10 dnů, toto se postupně prodlužovalo a ke konci už to trvalo až měsíc. Ze strany prodejců to bylo opakovaně kritizováno na poradách s vedením. Pan Č. sdělil, že vše řeší, že bude líp, ať vydrží.

Svědka V. D. (č.l. 4835) vypověděl, že byl ve společnosti zaměstnán od listopadu 2012 do ledna až února 2014 na pozici prodejce nových vozidel Ford.

Svědkyň Š. B. (č.l. 4850) byla zaměstnána od 1.4.2013 do konce roku 2013 jako prodejce nových vozidel Ford v Jihlavě.

Svědkyňe D. Č. (č.l. 4872) byla prodejce vozidel Ford na pobočce ve Znojmě do konce roku 2013.

Svědka J. N. (č.l. 4779) vypověděl, že od srpna 2012 do konce roku 2013 byl zaměstnán jako prodejce nových vozidel Hyundai v Třebíči.

Svědka L. S. (č.l. 4797) byl od 1.10.2012 do 31.12.2013 prodejce vozidel Hyundai na pobočce ve Znojmě.

K prodeji nových vozidel vypověděli obdobně jako ostatní svědkové.

Svědka M.P. (č.l. 6923) vypověděl, že pracuje pro společnost BMW Vertriebs Česká republika. V okamžiku, kdy pan Č. budoval a otevíral autosalon v Jihlavě, tak měl na starost mu pomoci dodržet všechny standardy, objednání vozů a následný provoz autosalonu v oblasti prodeje. Autosalon byl otevřen někdy v červnu roku 2013. Všechno fungovalo standardně jako u dalších dealerů. Následně společností BMW Austria bank, která zabezpečuje provozní financování dealerů bylo zjištěno, že se tam objevily nějaké nesrovnalosti. Nestandardní situace byla až ke konci roku 2013, kdy vyšlo najevo, že některé vozy byly předány zákazníkům, ale nebyly dál uhrazeny vůči BMW Austria bank. Tímto se zahájilo šetření, kde vozy jsou, kdy budou platby a následně došlo k odvezení všech ostatních neuhrazených vozů z tohoto dealerství. Do té doby fungovalo vše bez problémů.

Na dotazy uvedl, že dealer má uzavřenu trojdomlu se společností BMW Vertriebs GmbH Česká republika a společností BMW Bank Austria. Na základě této trojdomlu Austria Bank každému dealerovi vytvoří tzv. kreditní rámec, v němž může dealer nakupovat vozy. Kreditní rámec společnosti Auto Activity mohl být 25-30 milionů Kč, možná více. Bylo to v řádech desítek milionů, to je standardní. Součástí této trojdomlu je i výhrada vlastnictví, která určuje, že výhradním majitelem vozu je společnost BMW nebo BMW Austria Bank až do jeho úplného uhrazení. Dealer, když vůz prodá, je povinen ho v nejkratším možném termínu uhradit vůči bance a teprve potom od něj dostává standardně doklady jako velký technický průkaz, který poskytne dál zákazníkovi.

Kontrola toho, jaká vozidla jsou přítomna na autosalonu v Jihlavě, probíhala, ale bohužel to neprobíhala s tím, jaká vozidla jsou uhrazena. To porovnání tenkrát neměl od banky k dispozici. Měl možnost kontrolovat pouze z toho pohledu, zda v interním systému ty vozy jsou stále vykázané jako neprodané, tudíž musely být přítomny u dealera anebo prodané a potom už nemusely být k vidění.

Kontrola pracovníky BMW Bank Austria probíhá. Tenkrát probíhala minimálně každé čtvrtletí. Je vyhlášen tzv. audit financovaných vozů. Přijede zástupce banky a zkontroluje, která vozidla jsou uhrazena, jsou nebo nejsou u dealera, což byl zřejmě důvod, který spustil následné zjištění, že jsou nesrovnalosti a ne všechny vozy, které jsou stále ve financování tzn. neuhrazené, se nenachází u dealera. Tato nesrovnalost vedla k odvozu vozidel. To si všechno řídili zástupci BMW banky.

Všeobecně prodej nových vozů je velmi náročný. Obrat je vysoký, vozy jsou drahé. Výsledný zisk je v málo procentech, zatímco obrat, protože vozy jsou drahé, je vysoký. Na druhou stranu značka BMW je stále jedna z mála, která umožňuje dealerům poměrně vysoké zisky. Standardně dealer nakupuje s marží 6-10% a následně bonusový systém dealerovi umožní získat až dalších 11% bonusu. Nedokáže úplně odpovědět, jak se dnes pohybuje standardní zůstatková marže dealerů, bude se asi pohybovat různě v regionu. I tak se dá říct, že nebude dealer, který by klesnul se svojí marží pod 3-4% z vozu po odečtení všech slev poskytnutým zákazníkům, veškerých nákladů s režii, která je s prodejem vozu spojena. Velmi často je to spíše kolem 5-6% zůstatkové marže, což samo o sobě může znít málo, ale ve skutečnosti v objemu prodaných vozů jsou to poměrně slušné peníze, v porovnání oproti mnoha jiným značkám je to velmi zajímavý finanční výsledek.

V Jihlavě nebylo nic nestandardního z pohledu prodeje. Kdyby nedošlo k problému s financováním, tak by ten dealer fungoval dodnes.

Svědék J. L. (č.l. 6927) vypověděl, že zastupuje společnost Ford Motor Company. Společnost Ford Credit je sesterská společnost, která financuje vozy autorizovaných partnerů. Pana Č. coby statutárního zástupce společnost Auto Activity pracovně znal několik let zpět. Začal s nimi spolupracovat jako relativně malý partner ve Žďáru nad Sázavou, pak otevřel provozovnu v Třebíči, dále začal stavět v Jihlavě. Pan Č. se dostal do finančních problémů. Nápor na cash flow byl značný, investice byla poměrně veliká. Ví, že čekal na schválení úvěru od České spořitelny, ale k němu nedošlo. Tím se dostal do problémů, nebyl schopen platit svoje závazky vůči společnosti Ford a Ford Credit a musel ukončit činnost. Zůstala po něm nezaplacená vozidla.

Na dotazy uvedl, že nic konkrétního o úvěru od České spořitelny neví. Pan Č. je průběžně informoval o tom, jak probíhá stavba v Jihlavě. Uváděl, že má nějaké problémy při financování a informoval je, že čeká na schválení úvěru. Táhlo se to, snažili se být i nápomocni. Kontaktovali centrálu spořitelny v Praze 4, zda mohou situaci nějak napomoci. Česká spořitelna to tenkrát odmítla.

Kdo financoval výstavbu v Jihlavě neví, ale hlavní část financování měla proběhnout u České spořitelny. Stavbu prováděla firma PSJ. Proč nebyl úvěr poskytnut se nedozvěděl.

Společnost Ford coby importér nebo dovozce vozidel Ford dodává auta na český trh. Smluvní partneři auta prodávají. Auta se dodávají v režimu určitého financování na základě uzavřené smlouvy mezi Ford Motor Company, společností Ford Credit a příslušným partnerem. Ford Credit tam působí z toho titulu, že on vlastně financuje tzv. pohledávky za vozidly vůči autorizovaným partnerům a je to víceméně forma faktoringu v rámci financování. Příslušný partner má určité tzv. bezúročné období, následně pokud vozidla jsou stále neprodaná na skladě, tak příslušný partner platí společnosti Ford Credit úroky za poskytnuté financování. Na základě smluv a praxe v ČR je nastavené určité zajištění a přechod vlastnického práva k příslušným vozidlům, ve smlouvě mají výhradu vlastnického práva ve smyslu, že vlastnické právo přechází se zaplacením vozidla. Nicméně praxe je taková, že přechod vlastnického práva bývá vykládán různě, třeba tím, že auto je vyfakturováno, tak dojde k nabytí vlastnictví té druhé strany a Ford se domáhá peněz za financovaná auta.

V Auto Activity to probíhalo celkem standardně, než nastala ta situace. Auto Activity prodávala poměrně velký počet vozidel, pan Č. plnil svoje závazky bez jakýchkoliv problémů. Když se začal dostávat do prodlení s platbami, tak dával včas vědět. Bylo to v období stavby objektu v Jihlavě. V závěru bylo zjištěno, že určitá auta, která byla předána zákazníkům, nebyla na Ford Credit zaplacená. Ford Credit pro tyto případy má osobu, která jezdí pravidelně po ČR a kontroluje, zdali financovaná vozidla, která mají být na příslušných prodejnách, tam jsou. Pokud dojde ke zjištění, že tam ta vozidla nejsou, tak příslušný dealer nebo partner je vyzván k jejich okamžité úhradě. Toto nastalo i v případě Auto Activity.

Při kontrole bylo zjištěno, že určitá vozidla, která tam měla být fyzicky a byla financovaná společností Ford Credit, tam fyzicky nebyla. Pan Č. tuto situaci nezastíral, vysvětloval důvody v rámci složitého cash flow, zpoždění plateb z druhých stran a čekali na uhrazení těchto vozidel.

Vozidla mohla být předána zákazníkům před zaplacením na Ford Credit. V tom konkrétním případě být neměla, ale děje se tak. Pokud by zjistili určitý úmysl nebo měli podezření, že je příslušný partner chce nějakým způsobem podvést či okrást, tak se chovají úplně jinak, odvezou auta ze showroomu, dělají nějaká daleko tvrdší opatření. Pokud vidí, že je to záležitost spojená s určitými obchodními a investičními potížemi a věří, že se situace dá napravit, tak jsou v každodenním spojení s partnerem a situaci monitorují.

Velké technické průkazy jsou do doby zaplacení drženy na Ford Credit a po uskutečnění platby Ford Credit tyto velké technické průkazy zasílá příslušnému dealerovi. V případě, že je poskytnuto financování tzv. odložených plateb, se technické průkazy předávají ještě před zaplacením s tím, že probíhá trochu jiný režim. Velký technický průkaz bere Ford Credit jako součást zajištění.

Databáze, která vozidla jsou objednaná, zaplacená, předaná zákazníkům existuje. Systém, ve kterém dealer vozy objednává, se jmenuje Vista, do něj vidí obě strany. Když je vozidlo prodáno a pokud je vozidlo fyzicky předáno zákazníkovi, tak se reportuje v tom systému. Okamžik zaplacení zákazníkem a okamžik předání zákazníkovi je také k dispozici.

Když vozidlo není zaplaceno předem a Ford zjistí, že vozidlo není zaplaceno, tak to požaduje zaplatit do 2 pracovních dnů. S partnery jsou v kontaktu, zjišťují, proč se tak v daném případě stalo. Jak ukazuje praxe, tak je možné, že vozidlo není uhrazeno třeba měsíc. Co se týče vozidel Ford popsaných v obžalobě, dopadlo to tak, že většina vozů zůstala společnosti Ford Credit nezaplacená. Pak do vztahu se zákazníkem vstoupili a jednali s ním. Pravděpodobně byly všechny technické průkazy v těch 7 případech zákazníkům vydány.

Vozidla určená pro předváděcí účely může dealer prodávat, ale jsou tam určitá pravidla.

Situace s vozidly byla v roce 2012-2013 špatná. Bylo to období krize, v ČR došlo k propadu trhu obchodu.

Svědka P. K. (č.l. 6930) vypověděla, že do užší spolupráce s panem Č. přišli v roce 2008, kdy dostala na starost region Vysočina v ČSOB Leasing a začali se bavit o nějakém rozvíjení obchodní spolupráce. Princip spolupráce ČSOB Leasing s autosalony je založený na tom, že ČSOB Leasing pomáhá s financováním skladových zásob, na druhou stranu od nich získává obchodní příležitosti na koncových klientech, kterým prodávají automobily, tzn. sjednání úvěru.

Na dotazy uvedla, že po celou dobu docházelo k plnění obchodních dohod. Skončilo to tak, že poslední schůzka s panem Č. byla 11.11.2013. Byli dohodnuti na obnovení spolupráce na další období. Sešli se k předání informací a potřebných ekonomických podkladů při schválení rámce, stanovili si termín, že do týdne ta dohoda bude naplněná a to se už nestalo.

Měli tři produkty, prvním byl Netfin v objemu 20 milionů Kč na odkup pohledávek od importéra Hyundai. ČSOB Leasing odkupovala pohledávky od importéra a po úhradě importér uvolňoval technický průkaz přímo na dealera. Další produkt byl Zeus s rámcem 2 miliony Kč na financování skladových zásob, tzn. auta, která dealer nakoupí. V tomto případě se jednalo o ojeté auta, třeba výkup vozidla protiúctem. ČSOB Leasing zafinancoval, dostali do deponace technický průkaz, jakmile dealer zaplatil, tak mu poskytl technický průkaz nazpátek. Pak tam byl ještě produkt Zeus s rámcem 11 milionů Kč, ten také slouží na financování skladových aut a používali ho na financování předváděcích vozidel.

Netuší co se v listopadu 2013 v Auto Activity stalo. Byli dohodnuti na termín 18.11.2013. Podklady ani úhrady, na kterých se dohodli, neproběhly, ještě zkoušela pana Č. kontaktovat telefonem a e-mailem. Nepodařilo se jí ho zastihnout. Neměla jinou možnost a musela postupovat podle předpisové základny, 21.11.2013 byla osobně v Praze a předala informaci na útvar ohrožená aktiva. Od ohrožených aktiv si to pak převzali právníci. Nedožvěděla se, jak spolupráce s Auto Activity dopadla.

Obchodní vztah fungoval tak, že každá jednotlivá tranše nebo čerpání má nějakou splatnost. V rámci splatnosti musí být zaplacená, u některých produktů je také povinnost deponace technických průkazů.

Samotné vozidlo mohlo být předáno kupujícímu. Na to je nastavený kontrolní mechanismus, který v té době dělala společnost Cebia. V určité frekvenci jezdí pracovník Cebie a fyzicky kontroluje, zdali vozidla, která financují, tam jsou nebo nejsou.

Určitě se případy s problémem dohledání vozidel v Auto Activity stávaly. To neřeší, pokud není překročena doba 10 dnů od prodeje. Pokud je překročena doba 10 dnů od prodeje vozidla, vyzvou partnera, aby neprodleně auto uhradil, což se do té doby dělo.

V tomto bussinesu působí od roku 2003 a může říct, že 95% všech autosalonů v ČR se potýkají v určitých vlnách s cash flow. Pokud nějaké prodlení bylo, tak to nebylo nic, co by nebylo běžné. U schůzky 11.11.2013 si rekapitulovali stav při pravidelné návštěvě jako vždycky. Řešili dva nedodané technické průkazy, které tam byly už delší dobu, tzn. že auto zafinancovali, ale nebyl jim doručen technický průkaz a pak dva zapůjčené technické průkazy, kdy vozidla byla prodána, ale pořád se jednalo o nějakou nepříliš dlouhou dobu a s ohledem na celkový počet vozidel, který jim financovali, se jednalo o zanedbatelné číslo.

Svědék Ing. M. S. (č.l. 7355) vypověděl, že působil v pozici vedoucího obchodního oddělení České spořitelny v Jihlavě. S panem Č. spolupracovali asi od roku 2008, banka mu poskytovala financování. Pan Č. byl jedním z největších klientů co se týče objemu poskytnutých prostředků. Bylo to v řádu milionů a koncem v řádech desítek milionů. Bylo to postupně, jak firma rostla. Šlo o úvěr na pořízení autosalonu, provozní financování na koupi vozidel apod.

Na dotazy uvedl, že poslední půjčka byla začátkem roku 2012 kolem 100 milionů Kč na výstavbu autosalonu v Jihlavě. Pak se klientovi slíbilo, že budou poskytovat prostředky dál na provoz, na dofinancování dalších potřeb. S klientem byla banka spokojená. Nebyl důvod, proč prostředky dál neposkytovat.

V prosinci 2012 probíhal schvalovací proces, trvá to dlouho. Panu Č. se řeklo, že se mu dofinancují provozní prostředky na provozovnu v Jihlavě. Ta žádost v prosinci nebyla přímo zamítnuta, ale rozhodnutí o poskytnutí úvěru bylo odloženo do dalšího období, protože si centrála vyžádala další podklady. Pokud ví, tak ty prostředky nebyly poskytnuty ani v průběhu roku 2013. Pořád se poskytnutí prostředků oddalovalo, posouvalo. Po klientovi se chtěly další a další podklady.

Klient se prověřuje od začátku. Dávají se výhledy do budoucna, co se bude financovat. Projekty v Jihlavě viděli. Vědělo se, že bude potřebovat provozní prostředky i investiční prostředky na růst firmy. V roce 2012 probíhala výstavba Jihlavy. Z vlastních zdrojů si klient kupoval provozovnu v Hodoníně. Domluvilo se, že tu mu budou refinancovat a poskytnou mu na to dlouhodobý investiční úvěr a současně s tím mu poskytnou provozní prostředky na nákup zásob. V bance jsou nějaké schvalovací úrovně a tím, že angažovanost je větší, tak je to potom na schvalování na představenstvu a všechny schvalovací úrovně, než se to dostalo před představenstvo, s tím souhlasily. Očekávalo se, že to bude schváleno, ale na představenstvu došlo k tomu, že to nebylo schváleno. Byl tam člen z Rakouska a ten řekl, že nechce autosalony v takovém rozsahu financovat, že to chce financovat jinou cestou přes společnost S Autoleasing. Takto se to odložilo, že do toho mají víc zapojit dceřinou společnost S Autoleasing a odložilo se to někdy do března. Pak se to zase odložilo a když v září odcházel, tak to nebylo vyřízené, bylo to pořád v nějakém schvalovacím procesu. Klient byl pořád v očekávání, že ty prostředky dostane.

Na pořízení nemovitostí v Hodoníně byla určena částka 15-20 milionů Kč. Na zásoby mělo být poskytnuto kolem 30 milionů Kč. K tomu už nedošlo. K financování přes S Autoleasing také nedošlo. Tu konstrukci nebyl schopen pan Č. naplnit počtem aut, která na to financování byla. Pan Č. měl ta auta financované i přes jiné leasingové společnosti. Nikdy k tomu nedošlo, nebylo to ani nikdy schváleno. Nebyla spíš ani vůle tu konstrukci udělat. Měli spolupracovat s S Autoleasing, ale nikdy k té spolupráci nedošlo.

S panem Č. svědek v kontaktu byl, on byl naštvaný. Měli ta pravidla nastavena tak, aby nebyl schopen financovat někde jinde. Těch prostředků tam bylo relativně hodně a nechtěli, aby financoval někde jinde. I jeho možnosti byly omezené, kdyby chtěl financovat někde jinde. Česká spořitelna měla v zástavě Třebíč, Jihlavu, vozidla byla v zástavě. On neměl jiné možnosti financovat jinde.

V září 2013 svědek ze spořitelny odcházel po dohodě s vedením. Předpokládá, že pan Č. se dozvěděl, že mu další financování nebude poskytnuto, až po svědkově odchodu. Do jeho odchodu ten předpoklad stále byl, pořád se jednalo dál a dál.

Prostředky půjčené Auto Activity byly úročeny, pan Č. úroky vždycky splácel, byl schopen to splácet. Detailně si částky už nepamatuje. Pokud měl půjčeno 100 milionů, tak měsíčně mohl na úrocích splácet 400 000 Kč a jistinu 200 000 Kč, tak celkem mohl splácet 600 000 Kč.

Předpokládá, že úvěr na autocentrum v Jihlavě byl uvolňován průběžně na běžný účet klienta. Předpokládá, že stavba byla financována průběžně. Banka by nezjistila, že by

půjčenými prostředky hradil něco jiného. Pro banku to není ani podstatná věc, když má zástavu.

Z provedených listinných důkazů je třeba zmínit zejména smlouvy, které společnost Auto Activity s.r.o. uzavřela s jednotlivými importéry vozidel a financujícími společnostmi. Pro právní posouzení věci však ani tyto smlouvy nemají charakter nějakého zásadního důkazu, jak bude rozvedeno dále. Tyto smlouvy pouze dokumentují, že odebrání vozidel společnostmi Auto Activity a jejich následný prodej koncovým zákazníkům byl smluvně ošetřen. Jedná se o následující smlouvy:

Smlouva o financování vozidel (č.l. 194-204) byla uzavřena 15.12.2010 mezi Ford Motor Company s.r.o., FCE Credit s.r.o. a Auto Activity s.r.o. Smlouva byla uzavřena za účelem financování kupní ceny vozidel, kdy Ford Motor Company bude postupovat na FCE Credit své pohledávky vůči Auto Activity na zaplacení kupní ceny z jednotlivých kupních smluv na vozidla. Podle smlouvy FCE stanoví maximální objem nesplacených závazků (rámec financování).

Rámcová smlouva o zajišťovacím převodu vlastnického práva a o výpůjčce (č.l. 161-171) byla uzavřena 24.3.2011 mezi FCE Credit, s.r.o., Ford Motor Company, s.r.o. a Auto Activity s.r.o. Tato smlouva se v podstatě týká pouze vozidel pro předváděcí jízdy a odkazuje na již uzavřenou smlouvu z 15.12.2010.

25.6.2007 uzavřel obžalovaný za Auto Activity s.r.o. s ČSOB Leasing, a.s. rámcovou smlouvu o úvěru (č.l. 639-651), podle které rovněž byla financována vozidla Ford, úvěrový rámec byl tehdy stanoven na 4 miliony Kč, splatnost jednotlivých případů čerpání byla stanovena nejpozději do 270 dnů. Navazující Rámcová smlouva o zajišťovacím převodu vlastnického práva (č.l. 652-658) byla uzavřena ve stejný den stejnými subjekty. Obžalovaný za Auto Activity prohlásil, že zaplacením kupní ceny za jednotlivá vozidla na něj přejde vlastnické právo k vozidlu a toto nebude zatíženo jakýmkoli právy třetích osob. Podle smlouvy Auto Activity nebylo bez souhlasu ČSOB Leasing oprávněno převést vlastnické právo k jednotlivým automobilům na třetí osobu až do doby úplného splacení tranše čerpané na nákup předmětného automobilu.

Dne 28.5.2013 uzavřel obžalovaný za Auto Activity smlouvu s Hyundai Motor Czech s.r.o. (č.l. 714-755), která řeší problematiku obchodování s vozidly a náhradními díly značky Hyundai.

28.3.2013 uzavřel obžalovaný za Auto Activity s BMW Austria Bank GmbH Rámcovou smlouvu o úvěru (č.l. 1888-1891), kterou byl poskytnutý rámec financování nových vozů BMW ve výši 30 milionů Kč. Podkladem pro tuto smlouvu je Rámcová smlouva o úvěru (č.l. 1903-1931), podle které Auto Activity bere na vědomí, že BMW Banka uhrazuje závazek vyplývající z koupě vozu od společnosti BMW Vertriebs GmbH. Ve smlouvě je dále uvedeno, že BMW Bank uhradí závazek vyplývající z koupě vozu od společnosti BMW Vertriebs GmbH formou výkupu pohledávky podle rakouského občanského zákoníku a klient, tedy Auto Activity, je povinen při prodeji vozu splatit úvěr poskytnutý za tímto účelem před vydáním vozu.

8.8.2013 uzavřel obžalovaný za Auto Activity Smlouvu o provozním financování PF III s UniCredit Leasing CZ, a.s. (č.l. 436-442), podle které UniCredit Leasing poskytoval

financování nákupu nových, předváděcích a ojetých vozidel, které zakupovala Auto Activity u dovozce, výrobce nebo třetích osob. Provozní financování bylo sjednáno ve výši limitu 5 milionů Kč. Dalšími dodatky č.l. 446-449 a 450-452 byl limit provozního financování zvýšen na 10 milionů Kč a později na 13 900 000 Kč.

8.2.2011 uzavřeli GE Money Auto, s.r.o. a Auto Activity Smlouvu o spolupráci při financování vozidel (č.l. 2359-2361). Jedná se o obecnou smlouvu, na kterou pak navazuje Rámcová smlouva o úvěru (č.l. 2327-2333) ze dne 31.8.2011. V této smlouvě je uvedeno, že GE Money Auto, s.r.o. poskytuje kreditní rámec 12 milionů Kč a dealer Auto Activity může čerpat jednotlivé dílčí úvěry jednorázově, zajištěné konkrétním vozidlem, popsáním v žádosti o dílčí úvěr. Návrh smlouvy o úvěru může být vytvořen i prostřednictvím aplikace Lamder. Auto Activity měla v případě prodeje vozidla kupujícímu povinnost zaplatit kupní cenu do tří dnů, což bylo zajištěno dohodou o zřízení zajišťovacího převodu vlastnického práva na konkrétní vozidlo.

K posouzení ekonomické situace společnosti Auto Activity s.r.o. byl vypracován znaleckým ústavem Česká znalecká a.s. **znalecký posudek v oboru ekonomika** (svazky XI., XII.). Ze závěrů zpracovaného znaleckého posudku a z odpovědí na jednotlivé zadané otázky vyplývá, že znalecký ústav provedl vyhodnocení ekonomické situace Auto Activity na základě výkazů společnosti z účetní evidence za účetní období od 28.2. do listopadu 2013. Jak vyplývá z výše uvedených výkazů, nejvýznamnější majetkové položky společnosti představují dlouhodobý hmotný majetek a zároveň ve srovnatelném objemu i objem zásob zboží. Ostatní majetkové položky se na celkovém objemu podílí ve výrazně menším podílu, přičemž nejvýznamnější z ostatního majetku jsou krátkodobé pohledávky. V období od února 2013 společnost vykazuje postupný růst složek dlouhodobého hmotného majetku, ale také více než proporcionální růst závazků. Objem dlouhodobého hmotného majetku vzrostl oproti počátku období o přibližně 74 000 000 Kč, ovšem objem krátkodobých závazků a závazků z bankovních úvěrů za stejné období vzrostl o téměř 133 000 000 Kč, tedy téměř na dvojnásobek. Hodnota čistého obchodního majetku společnosti v období od února do listopadu 2013 kolísá v záporných hodnotách, tzn. že objem cizích zdrojů je větší než hodnota majetku společnosti. Z pohledu hospodaření společnost vykazovala kolísavou výši ztráty, která na konci období dosahovala hodnoty minus 11 098 000 Kč, což se projevuje i na záporné hodnotě vlastního kapitálu. Zásadní je fakt, že ztráta je vytvářena již na úrovni provozního zisku, resp. nepostačuje na úhradu osobních nákladů a reprodukce dlouhodobého majetku. Zásadním problémem společnosti je velmi nízká rentabilita její činnosti a díky tomu velmi omezená výnosová schopnost podnikání. V druhé půlce období došlo k poklesu objemu tržeb za zboží v porovnání s prvními měsíci.

Hodnoty ukazatelů rentability se pohybují pod běžnými hodnotami, které jsou pro běžnou likviditu v intervalu od 1,6 do 2,5 (u Auto Activity se ve sledovaných měsících pohybuje od 0,739 do 1,004), u pohotové likvidity je optimální výše ukazatele od 1 do 1,5 (u Auto Activity se za sledované měsíce pohybuje od 0,129 do 0,226) a u okamžité likvidity je optimální hodnota mezi 0,5 až 0,7 (u Auto Activity se za sledované období pohybuje mezi 0,01 až 0,023). Zejména okamžitá likvidita je nízká, díky nízkému objemu dostupných peněžních prostředků v porovnání s krátkodobými závazky hluboko pod optimem a jedním ze signálů neschopnosti uhrazovat své závazky. Ze všech uvedených ukazatelů zadluženosti je zřejmé, že společnost po celé období vykazuje stav předlužení, tj. okamžik, kdy hodnota majetku společnosti je nižší než hodnota jejich závazků a hodnota vlastního kapitálu je záporná. Zejména z doby obratu krátkodobých závazků vyplývá, že při nejpriznivější situaci byla společnost schopna ze svých hrubých tržeb přepočtených na den uhradit své krátkodobé

závazky ve lhůtě 257 dní, tj. nejdříve za 8 a ½ měsíce. I to je možno chápat jako signál neschopnosti splácet krátkodobé závazky.

Znalecký posudek konstatuje, že ekonomická situace společnosti byla v průběhu roku 2013 nestabilní a vykazovala již od období února 2013 zásadní ekonomické problémy, které se v průběhu roku do listopadu 2013 ještě výrazně zhoršily.

Z pohledu insolvenčního zákona měla společnost více věřitelů ve čtyřech kategoriích a souhrn závazků společnosti převyšoval hodnotu jejího majetku. Společnost v období od 28. února 2013 do konce listopadu 2013 vykazovala znaky předlužení podle insolvenčního zákona. V průběhu posuzovaného období docházelo k určitým výkyvům finanční situace, ale i tak je možné konstatovat, že společnost měla problémy s hrazením krátkodobých závazků. S ohledem na ekonomické výsledky hospodaření společnosti je možné konstatovat, že společnost nebyla již od konce měsíce února 2013 schopna dostát svým závazkům a tyto závazky plně uhrazovat. Z tabulky na č.l. 3569-3571 vyplývá, že k 28.2.2013 společnost měla závazky s dobou po splatnosti 30 a více dnů ve výši 5 095 711 Kč, tyto byly postupně uhrazeny s různou dobou po splatnosti. K zastavení plateb až do konce listopadu 2013 nedošlo, závazky byly i nadále hrazeny, i když se zpožděním oproti datům splatnosti. Na č.l. 3572-3574 je pak přehled závazků, které byly k 30.11.2013 po splatnosti více než tři měsíce a tyto závazky dosáhly přes 48 000 000 Kč. Nejvyšší závazky pak byly vůči věřiteli PSJ a.s.

Za hlavní důvody úpadku je podle zjištění znaleckého ústavu nedostatečná výnosnost podnikatelské činnosti společnosti, která nepostačovala ani na úhradu všech provozních nákladů společnosti a zároveň rozhodnutí vybudovat autocentrum v Jihlavě, které nebyla společnost za dané ekonomické situace schopna financovat. Ekonomická situace Auto Activity se postupně výrazně zhoršovala a s postupem budování uvedeného autocentra společnost dospěla do stavu, kdy naplňovala všechny znaky úpadku, jak ve formě předlužení již v únoru 2013, tak ve formě insolvence nejpozději od poloviny července 2013. Podmínky pro konstatování stavu hrozícího úpadku mohly nastat v období února 2013. Bylo možné předpokládat, že společnost nebude schopna řádně a včas splnit podstatnou část svých peněžních závazků. V předchozím období nebyly tyto podmínky splněny, protože se ekonomická situace společnosti vyvíjela stabilně a do konce roku 2012 vykazovala pozitivní růstový trend.

V rámci zkoumání hospodaření Auto Activity v letech 2010-2012 nebyly shledány žádné parametry, které by signalizovaly ekonomické problémy společnosti, naopak společnost se úspěšně rozvíjela a výše zisku v letech 2010 až 2012 měla rostoucí tendenci. Ke zvratu ve vývoji došlo až v období počátku roku 2013, kdy došlo k propadu objemu tržeb, zejména marže při prodeji zboží a tudíž k záporným hodnotám obchodní marže i přidané hodnoty, což vedlo k záporným hospodářským výsledkům v obou měsících a tento trend se v dalším období nepodařilo zcela zvrátit. Od března 2013 se sice hodnoty marží dostaly opět do kladných hodnot, tyto však nepostačovaly na úhradu veškerých provozních nákladů. Ekonomickou situaci společnosti zhoršovaly i závazky vznikající z titulu výstavby autocentrum Jihlava, které bylo třeba uhrazovat, kromě běžných závazků vznikajících z provozu společnosti. Docházelo k nezbytnému zvyšování podílu cizích zdrojů, které pro další období znamenaly nezanedbatelné navýšení nákladů v podobě nákladových úroků, na jejichž pokrytí opět společnost neměla dostatečnou výnosovou schopnost. Za situace, kdy společnost Auto Activity vykazovala známky ekonomických problémů a podle výkazů vykazovala známky předlužení, došlo v měsících dubnu a květnu 2013 k nejvýznamnějšímu nárůstu bankovních

úvěrů. Tyto za sledované období od února do listopadu 2013 vzrostly na více než šestinásobek.

Na č.l. 3667 se nachází přehled dlouhodobých závazků a jejich obraty v průběhu roku 2013. Z tohoto vyplývá, že společnost měla na začátku roku dlouhodobé závazky ve výši 36 139 000 Kč, na konci roku 2013 byla hodnota těchto závazků celkem 98 415 797 Kč. Celkově bylo na úhradu dlouhodobých závazků vydáno 17 165 104 Kč.

Nyní k jednotlivým bodům popsaným ve výroku rozsudku:

Bod I./1 (č.l. 212-292)

Dealer Auto Activity vozidlo zakoupil od dovozce Ford Motor Company za 771 708 Kč (faktura č.l. 215-216).

Kupující Průmyslová keramika spol. s r.o. vozidlo kupovala kupní smlouvou z 8.7.2013 (č.l. 241-243) za 726 000 Kč, která byla zaplacená bezhotovostním převodem na účet 12.7.2013 (výpisy č.l. 264 a 278). Podle předávacího protokolu č.l. 244-246 si zástupce kupujícího vozidlo převzal 19.7.2013. Vozidlo je však registrováno od 31.1.2013 na provozovatele a majitele FCE Credit s.r.o. (č.l. 213 a 218) a z tohoto důvodu tato společnost vyzvala kupujícího Průmyslová keramika spol. s r.o. k vydání vozidla (č.l. 220, 223, 228) s tím, že dané vozidlo bylo společnosti Auto Activity pouze dočasně svěřeno na základě smlouvy o výpůjčce pro účely zajištění předváděcích jízd pro zákazníky a Auto Activity nebyla vlastníkem vozidla, nemohla tedy vlastnické právo na nikoho dalšího převést.

Uvedené skutečnosti vyplývají i ze svědecké výpovědi **svědka Ing. J. B.** (č.l. 280), který vypověděl, že na přelomu června a července 2013 pro účely zakoupení služebního vozidla navštívil pobočku Auto Activity v Blansku. Po předváděcích jízdách našel vozidlo, které mu vyhovovalo. Obdrželi zálohovou fakturu včetně kupní smlouvy a zálohovou fakturu ve výši 726 000 Kč uhradili. Vozidlo převzal 19.7.2013. Vozidlo mělo registrační značku a na jeho dotaz mu bylo sděleno, že jako předváděcí vozidlo musí za účelem předváděcích jízd registrační značku mít. Velký technický průkaz měli obdržet po uplynutí doby, po kterou musí být vozidlo vedeno jako předváděcí. Termín měl být sdělen z vedení firmy. Když k tomu do konce září 2013 nedošlo, opětovně se dotazovali a bylo sděleno, že uvedený termín z vedení společnosti nebyl sdělen. Poté až v listopadu nebo prosinci 2013 obdrželi sdělení od firmy Ford Credit Praha, že vozidlo je v jejich vlastnictví a aby ho předali. Na základě toho v prosinci 2013 provedli oznámení na Policii Blansko. Ford Credit na ně v únoru 2014 podal žalobu na vydání předmětného vozidla, což bylo Okresním soudem v Blansku v květnu 2015 zamítnuto a do současné doby je předmětné vozidlo v držení společnosti Průmyslová keramika.

Bod I./2 (č.l. 293-351)

Uvedené vozidlo zakoupil dealer Auto Activity od dovozce Ford Motor Company dne 3.10.2013 za částku 855 570 Kč (faktura č.l. 300-301).

Kupující MDT Potrubí s.r.o. zakoupil vozidlo kupní smlouvou z 29.7.2013 (č.l. 302-304) za cenu 874 845 Kč a tato byla uhrazena převodem na účet. Nejprve 30.7.2013 záloha

300 000 Kč a 6.11.2013 doplatek 574 845 Kč (výpisy z účtů č.l. 324 a 325, 339-340). Podle protokolu č.l. 320-322 zástupce společnosti MDT Potrubí s.r.o. vozidlo převzal 31.10.2013.

Ze sdělení Ford Motor Company a FCE Credit (č.l. 296-297) vyplývá, že na kupní cenu vozidla Auto Activity neuhradila žádnou částku. Společnost Ford Motor Company byla a zůstává stále vlastníkem vozidla. Kupní cena vozidla je však financována společností FCE Credit. 8.4.2014 byla společnost MDT Potrubí s.r.o. zapsána jako provozovatel i vlastník v registru vozidel (č.l. 294-295) i ve velkém technickém průkazu (č.l. 330-333).

Výše uvedené skutečnosti vyplývají též z výpovědi **svědka P. D.** (č.l. 341), který uvedl, že v květnu nebo začátkem června 2013 navštívil prodejnu Ford společnosti Auto Activity v Třebíči. Vybral si typ vozidla a výbavu. Při objednávce dostal zálohovou fakturu na částku 300 000 Kč, zároveň podepsal i kupní smlouvu. Převodem na účet uhradil zálohu v uvedené výši. Někdy před 11.11.2013 mu bylo sděleno, že vozidlo přijde v nejbližší době a na základě toho uhradil zbytek částky za vozidlo, což bylo asi 560 000 Kč na účet Auto Activity. 11.11.2013 vozidlo fyzicky převzal s tím, že do 10ti dnů po dobu platnosti převozní značky bude dodán technický průkaz. Po 10ti dnech byl opět v prodejně Auto Activity, požadoval vydání technického průkazu. Bylo mu sděleno, že tento ještě nemají a musí počkat a obdržel další převozní značku. Celkově měl asi tři. Při dalších návštěvách Auto Activity se dozvěděl, že firma má finanční problémy. I přesto několikrát urgoval dodání technického průkazu. Asi někdy v březnu nebo dubnu 2014 ho kontaktoval někdo ze společnosti Ford a v Praze si pak převzal technický průkaz od vozidla, toto následně přihlásil na registrační značky na Městském úřadu v Třebíči. Jednáním společnosti Auto Activity jim nebyla způsobena škoda.

Bod I./3 (č.l. 352-416)

Uvedené vozidlo dealer Auto Activity zakoupil od Ford Motor Company 13.12.2012 za částku 347 209 Kč (faktura č.l. 358-359).

Na základě cenové nabídky (č.l. 386-387) uzavíral kupující M. D. 11.10.2013 kupní smlouvu (č.l. 388-390), ve které byla stanovena kupní cena za vozidlo 300 000 Kč. 11.10.2013 M. D. uhradil zálohu 100 000 Kč (č.l. 398). 15.10.2013 uhradil doplatek kupní ceny ve výši 200 000 Kč (č.l. 394). Podle předávacího protokolu (č.l. 397-399) M. D. 15.10.2013 vozidlo převzal. V registru vozidel (č.l. 353-354) i ve velkém technickém průkazu (č.l. 361-362) je jako provozovatel a majitel uvedena společnost FCE Credit. Společnost FCE Credit vyzvala M. Dudku k vrácení vozidla, což tento odmítl (č.l. 363-377).

Tyto skutečnosti potvrzuje ve výpovědi i **svědek M. D.** (č.l. 401), který vypověděl, že v roce 2013 v prodejně Auto Activity ve Znojmě projeví zájem o vozidlo Ford B-Max. Na prodejnu jim řekli, že stejné auto je na prodejnu v Hodoníně, kde je předváděcí a je 50 000 Kč rozdíl v ceně. V prodejně zaplatili hned zálohu 100 000 Kč a za další tři dny doplatili zbytek ceny 200 000 Kč. Dostali jen malý technický průkaz, ve kterém byla zapsána společnost FCE Credit. Když se na to ptali, bylo jim řečeno, že to není žádný problém, že se takto předváděcí auta běžně prodávají. Dále byli ujištěni, že jakmile pan Č. ze společnosti Auto Activity nechá uhradit leasingové společnosti cenu mezi nimi smlouvenou, že leasingová společnost přehlásí auto na kupující a zašlou velký technický průkaz. Asi po týdnu se ptal na prodejnu ve Znojmě, co se děje. Paní v prodejně řekla, že peníze poslala na účet firmy Auto Activity a čeká se na leasingovou společnost až pošle velký technický průkaz. Asi po 14ti dnech svědek volal na dovozce Ford Company, kde mu paní potvrdila, že auto mohlo být prodáno, ale že dokud jim nebudou na účet zaslány peníze za auto, tak velký technický průkaz nepošlou. Paní mu dala telefonní

číslo na pana K., což měl být člověk, který měl ve společnosti FCE Credit na starost Auto Activity. Svědkovi opět potvrdil, že auto mohlo být prodané, ale že nebylo ještě zaplacené. Svědek se tehdy divil, protože peníze složil hned na prodejně. Postupně volal na různá místa, až nakonec získal telefonní číslo na pana Č., který zpočátku vůbec nereagoval na volání, poté napsal, že má svědek poslat SMS. Následně si psali zprávy, kde mu svědek vysvětlil, o co jde. Pan Č. neustále ujišťoval, že věc řeší. Poslední informaci od pana Č. má z 9.1.2014 zase, že věc řeší. Do dnešního dne není věc vyřešena. O auto se soudí se společností FCE Credit. Vozidlo má pořád u sebe, ale nemá velký technický průkaz.

Bod I./4 (č.l. 473-557)

Uvedené vozidlo zakoupil dealer Auto Activity od dovozce Ford Motor Company 24.1.2013 ze 431 637 Kč (faktura č.l. 476-477).

Kupující P. S. na základě cenové nabídky z 5.11.2013 (č.l. 514-515) uzavřel 15.11.2013 kupní smlouvu s celkovou kupní cenou vozidla 337 491 Kč (č.l. 519-521). 15.11.2013 P. S. uhradil zálohu 12 000 Kč (č.l. 493-494) a 22.11.2013 uhradil doplatek ve výši 325 491 Kč (č.l. 499). Podle předávacího protokolu č.l. 500-502 21.11.2013 P. S. vozidlo převzal.

Z výpovědi **svědka P. S.** (č.l. 542) vyplývá, že kolem 25.10.2013 v autosalonu firmy Auto Activity v Hodoníně našel vozidlo Ford Focus bílé barvy. Šlo o předváděcí vozidlo, které bylo na prodej. Na nákup uhradil zálohu 12 000 Kč a 21.11.2013 hotovost ve výši 325 491 Kč. Svědek vozidlo téhož dne převzal a prodávající M. J. sdělil, že velký technický průkaz mu bude předán poté, co jej původní majitel, na kterého je vozidlo registrováno, tedy firma Ford Praha, odhlásí z evidence. Když po 14ti dnech nebyly doklady doručeny, manželka volala přímo do firmy Ford Praha, kde zaslání velkého technického průkazu a servisní knížky urgovala a 18.12.2013 svědkovi přišel dopis z formy Ford Praha, ve kterém bylo sděleno, že mají vozidlo, které řádně zakoupili, vrátit. Zakoupené vozidlo společnosti Ford Praha vrátil 21.2.2014 a jednáním společnosti Auto Activity mu tak byla způsobena škoda ve výši 337 491 Kč.

V registru vozidel (č.l. 474-475) a velkém technickém průkazu (č.l. 479-480) je jako provozovatel i majitel vozidla od 29.4.2013 zapsána společnost FCE Credit s.r.o.

Bod I./5 (č.l. 558-635)

Uvedené vozidlo zakoupil dealer Auto Activity od dovozce Ford Motor Company 31.7.2013 za 984 159 Kč (faktura č.l. 561-562).

Kupující B. L. vozidlo zakoupil kupní smlouvou ze dne 27.11.2013 (č.l. 566-567) za celkovou částku 800 633 Kč. Protiúčtem B. L. prodal starší vozidlo Ford Galaxy za částku 160 000 Kč (č.l. 590) a v hotovosti doplatil částku 640 633 Kč (č.l. 589). Podle předávacího protokolu (č.l. 593-595) B. L. vozidlo převzal 25.11.2013.

V registru vozidel (č.l. 559-560) i velkém technickém průkaze (č.l. 564-565) je jako první majitel a provozovatel vozidla v ČR od 9.8.2013 vedena společnost FCE Credit s.r.o. B. L. je veden jako majitel od 18.3.2014.

Svědék B. L. (č.l. 611) vypověděl, že 25.11.2013 kupoval v autosalonu Auto Activity v Jihlavě nový vůz Ford Galaxy. Za vozidlo platil formou složení starého vozidla na protiúčt a doplatek 640 633 Kč v hotovosti. Nové vozidlo Ford Galaxy mělo již přidělenou registrační značku, svědek si ho převzal 25.11.2013. Velký technický průkaz byl přislíben s tím, že bude doručen do tří pracovních dnů. Poté dostal dopis od společnosti FCE Credit, že není majitelem vozidla a že toto má vrátit. Poté zjistil, že pokud se bude soudit se společností FCE, asi nebude úspěšný. Vozidlo opětovně koupil za cenu 660 000 Kč. Jednáním společnosti Auto Activity byl poškozen tím, že zaplatil částku 863 000 Kč a nestal se vlastníkem vozidla, které zaplatil.

Podle faktury č.l. 610 B. L. dodavateli Carent a.s. zaplatil za totožné vozidlo 660 000 Kč.

Bod I./6 (č.l. 769-820)

Auto Activity kupovala uvedený vůz od dovozce Ford Motor Company 14.6.2012 za 564 797 Kč (faktura č.l. 772).

Podle kupní smlouvy č.l. 776-777 vozidlo zakoupil M.F. od prodávajícího Auto Activity 19.7.2013 za částku 504 575 Kč a 25.7.2013 vozidlo převzal.

Poškozená společnost ČSOB Leasing a.s. sdělila (č.l. 636), že ze strany Auto Activity nedošlo ani u jednoho z vozidel uvedených v příloze k úhradě závazků. Jedná se o 17 vozidel a tyto závazky po ukončení smluvního vztahu s Auto Activity ČSOB Leasing řešil přímo se společností Hyundai Motor Czech písemnými dohodami o narovnání. ČSOB Leasing poskytla také rámcovou smlouvu o úvěru uzavřenou s Auto Activity 25.6.2007 (č.l. 639), která řeší zejména způsob čerpání finančních prostředků na jednotlivá vozidla. Čerpání jednotlivé tranše je podmíněno předložením daňového dokladu na koupi vozidla, jež má být tranší financováno a předložením žádosti o tranši. Splatnost tranše na účet ČSOB Leasing je stanovena nejpozději do 270 dnů ode dne čerpání. K této rámcové smlouvě o úvěru byla dále uzavřena 25.6.2007 rámcová smlouva o zajišťovacím převodu vlastnického práva (č.l. 652), a to za účelem zajištění pohledávek právě z uzavřené rámcové smlouvy o úvěru. Jednotlivé pohledávky byly zajištěny zajišťovacím převodem vlastnického práva, přičemž Auto Activity jako dealer není bez souhlasu ČSOB Leasing oprávněn převést vlastnické právo k věci na třetí osobu ani jinak věc zcizit třetí osobě do doby úplného splacení tranše čerpané na nákup předmětné věci.

Podle daňového dokladu č.l. 788 a výpisu z účtu č.l. 804-805 M.F. uhradil 23.7.2013 na kupní cenu vozidla částku 184 575 Kč a 24.7.2013 částku 200 000 Kč. Další částka 120 000 Kč byla podle kupní smlouvy č.l. 794 získána protiúčtem za starší vozidlo Ford C-Max.

Výše uvedené údaje odpovídají svědecké výpovědi **svědka MUDr. M. F.** (č.l. 806), který vypověděl, že někdy na počátku prázdnin roku 2013 byl u prodejce vozidel Auto Activity v nabídce Ford Mondeo, kde byly i velké slevy. Dojednali u Auto Activity, pobočka v Jihlavě, že protiúčtem vezmou staré vozidlo Ford C-Max, zbytek ceny za vozidlo posílali převodem z účtu ve dvou splátkách. Velký technický průkaz nedostal na místě. 2x dostal převozní zelenou značku a v pobočce Auto Activity v Blansku. Někdy na přelomu července a srpna 2013 obdržel registrační značky a velký technický průkaz. Poškozený nebyl. Vše proběhlo zdárně, až na posunutí termínu dodání značek a velkého technického průkazu.

Bod I./7 (č.l. 821-871)

Podle faktury č.l. 825 Auto Activity kupovala uvedený vůz od Hyundai Motor Czech s.r.o. 4.11.2013 za celkovou částku 317 324 Kč.

Nový vůz Hyundai si objednával K. V. 30.7.2013 u prodejce Korekt Auto s.r.o. v Blansku (č.l. 836). Podle faktur č.l. 837-838 byla nejprve uhrazena záloha 10 000 Kč a poté doplatek 269 592 Kč. Úhradu 6.11.2013 prokazuje výpis z účtu č.l. 856 i výpověď **svědka K. V.** (č.l. 857), který vypověděl, že při jednání o koupi vozu nejprve složil zálohu 10 000 Kč, zbytek kupní ceny uhradil na účet dle faktury ve výši asi 270 000 Kč. Po vyzvání prodejce se dostavil k převzetí vozidla. Dostal převozní značku s tím, že do týdne obdrží velký technický průkaz. Pak nastaly velké problémy s dodáním velkého technického průkazu, urgoval to i na Hyundai Praha na ústředí s negativním výsledkem. Bylo mu sděleno, že technický průkaz je vystaven a je blokován v trezoru společnosti Hyundai z důvodu nezaplacení peněz, které nebyly převedeny na účet společnosti Hyundai ze společnosti Auto Activity. Nakonec technický průkaz obdržel začátkem února 2014 od zástupce společnosti Hyundai, který za ním přijel do bydliště. Poškozen se proto necítí.

Bod I./8 (č.l. 872-919)

Toto vozidlo nakoupil dealer Auto Activity u prodejce Hyundai Motor Czech 1.11.2013 za částku 364 794 Kč (faktura č.l. 876).

Kupující R. P. si vozidlo objednával 23.8.2013 (č.l. 885). Celková kupní cena činila 359 183 Kč, která byla podle faktur č.l. 879 a 886 uhrazena ve dvou splátkách na účet Auto Activity (výpis č.l. 905).

Z výpovědi **svědka R. P.** (č.l. 906) vyplývá, že si svědek vozidlo vybral v prodejně Znojmo, platil zálohu 20 000 Kč a doplatek převodem z účtu 7.11.2013. Vozidlo převzal 11.11.2013 ve Znojmě a asi za týden si měl vyzvednout velký technický průkaz. Protože se nic nedělo, opakovaně volal na prodejnu. Nakonec ho odkázali na prodejní odbor firmy Hyundai. Zde mu bylo řečeno, že si má záležitost vyřídit s prodejcem panem Č. a přimět ho k tomu, aby zaplatil cenu vozu výrobcí, do té doby že si ponechávají technický průkaz jako zástavu na dluh. Nakonec dne 9.1.2014 mu pracovník firmy AC-Rozkoš s.r.o. přivezl velký technický průkaz. Škoda mu vznikla zbytečně placeným pojistným.

Bod I./9 (č.l. 920-954)

Uvedené vozidlo zakoupil dealer Auto Activity od dovozce Hyundai Motor Czech 16.10.2013 za celkovou částku 397 224 Kč (faktura na č.l. 924).

Automobil objednával zástupce kupujícího Agro 2000 s.r.o. dne 27.8.2013 s ujednanou celkovou kupní cenou 340 190 Kč (č.l. 933). Financování řešila kupující společnost přes S Auto Leasing a.s. Celá kupní cena 340 190 Kč byla poukázána převodem na účet Auto Activity 14.11.2013 (výpisy č.l. 940 a 950). Vozidlo převzal zástupce společnosti Agro 2000 s.r.o. 8.11.2013.

Bod I./10 (č.l. 955-1008)

Toto vozidlo kupoval dealer Auto Activity od prodejce Hyundai Motor Czech 8.10.2013 za částku 248 610 Kč (faktura č.l. 959).

Vozidlo si objednával kupující Mgr. L. D. 30.8.2013, kdy byla domluvena kupní cena 219 297 Kč (objednávka č.l. 972). Podle zálohových faktur č.l. 974-978) a výpisů (č.l. 994) L. D. platil nejprve zálohu 20 000 Kč 30.8.2013 a doplatek byl placen převodem na účet 24.10.2013. Podle předávacího protokolu č.l. 981-983 L. D. vozidlo převzal 24.10.2013.

Ze svědecké výpovědi **svědka Mgr. L. D.** (č.l. 995) vyplývá, že 30.8.2013 v prodejně ve Znojmě sepsal závaznou objednávku a složil zálohu 20 000 Kč v hotovosti. 23.10.2013 převedl na účet doplatek kupní ceny a 24.10.2013 vozidlo na prodejně převzal. Velký technický průkaz měl dostat do týdne, maximálně do 14 dnů. Když to nedostal, tak je urgoval, dostal novou převozní značku. V polovině prosince 2013 jednal přímo s dovozcem Hyundai. Sdělili, že čekají na úhradu od Auto Activity a nakonec mu technický průkaz dovezl 4.2.2014 autorizovaný prodejce Hyundai z Jihlavy. Žádná škoda mu nevznikla a ve věci se necítí poškozen.

Bod I./11 (č.l. 1009-1052)

Toto vozidlo nakoupil dealer Auto Activity od dovozce Hyundai Motor Czech 6.11.2013 za částku 337 910 Kč (č.l. 1013).

Kupující L. Z. automobil objednával 2.9.2013 za dohodnutou cenu 340 469 Kč (cenová nabídka a objednávka č.l. 1024-1026). 2.10.2013 skládal L. Z. zálohu 10 000 Kč (č.l. 1028), 27.11.2013 platil další zálohu 50 000 Kč (č.l. 1029 a 1015) a doplatek kupní ceny ve výši 280 469 Kč financoval prostřednictvím smlouvy o úvěru od společnosti s Autoleasing a.s. (č.l. 1030-1032). Zbývajících doplatek z poskytnutého úvěru 280 469 Kč byl na účet Auto Activity připsán 16.12.2013 (výpis č.l. 1045) a podle předávacího protokolu č.l. 1033-1035 L. Z. vozidlo převzal 27.11.2013.

Výše uvedené skutečnosti **L. Z.** potvrdil v podaném vysvětlení (č.l. 1019), kdy uvedl, že na pobočce Auto Activity ve Znojmě 2.9.2013 sepsal závaznou objednávku na vozidlo, 2.10.2013 složil zálohu 10 000 Kč, 27.11.2013 zaplatil další částku 50 000 Kč a zbývajících peníze do pořizovací ceny automobilu zaplatila společnost Autoleasing ve výši 280 469 Kč. Velký technický průkaz obdržel až 6.2.2014. Žádná škoda mu způsobena nebyla, neboť nakonec mu byl dodán technický průkaz a vozidlo může řádně užívat.

Bod I./12 (č.l. 1053-1097)

Uvedené vozidlo nakupoval dealer Auto Activity od prodejce Hyundai Motor Czech 4.10.2013 za celkovou částku 382 321 Kč (faktury č.l. 1057-1058).

Kupující Ing. Z. P. činil závaznou objednávku 12.9.2013 s konečnou cenou automobilu 327 890 Kč (č.l. 1072). Poté platil zálohu 10 000 Kč 16.9.2013 a doplatek 317 890 Kč 30.10.2013 (výpis z účtu č.l. 1077-1078). Podle předávacího protokolu (č.l. 1070-1071) Ing. Z. P. vozidlo převzal 31.10.2013.

Tyto skutečnosti **Ing. Z. P.** potvrdil ve svědecké výpovědi (č.l. 1083), kdy uvedl, že na pobočce Auto Activity ve Znojmě objednával vozidlo Hyundai iX25 s automatickou převodovkou. Při objednání skládal zálohu 10 000 Kč, doplatek platil před předáním vozidla. Technický průkaz mu předán nebyl. Několikrát do společnosti volal a technický průkaz urgoval. Opakovaně dostal převozní značku a v prosinci mu zaměstnankyně společnosti sdělila, že problém ohledně technického průkazu je spojen s převody peněz. Věřitel

společnosti nedostal za vozidla zaplacen, a proto drží technické průkazy. Velký technický průkaz mu nakonec dovezl někdy v lednu 2014 ředitel společnosti AC Rozkoš s.r.o. Přímá finanční škoda mu nebyla způsobena. Tři měsíce jezdil na převozních značkách, což se mu nelíbilo.

Bod I./13 (č.l. 1098-1154)

Uvedené vozidlo zakoupil dealer Auto Activity od dodavatele Auto Palace Spořilov s.r.o. 8.8.2013 za celkovou částku 739 155 Kč (faktura č.l. 1108).

Kupní smlouvu uzavíral kupující A. R. s Auto Activity 2.10.2013, cena za vozidlo byla dohodnuta na 782 930 Kč, včetně doplňků a nadstandardní výbavy činila celkem 936 110 Kč. Zálohově A. R. uhradil 9.8.2013 88 000 Kč a 30.9.2013 192 950 Kč (č.l. 1124-1125). Zbývajících částka ve výši 655 277 Kč jako doplatek kupní ceny byla A. R. uhrazena na základě poskytnuté smlouvy o úvěru (č.l. 1132-1136) 30.9.2013 (výpis transakcí č.l. 1143). Podle předávacího protokolu č.l. 1119-1121 A. R. vozidlo převzal 30.9.2013.

Výše uvedené skutečnosti **A. R.** potvrdil ve svědecké výpovědi (č.l. 1144), kdy uvedl, že od společnosti Auto Activity koupil již několik vozidel, asi každý rok jedno. První dvě vozidla byla zakoupena bez jakýchkoliv problémů. Vozidlo Ford Transit kupoval přes paní B., která pracovala na pobočce v Jihlavě. Při podpisu objednávky hradil zálohu ve výši 10% z celkové ceny vozidla. Na konci září 2013 volala paní B., že je vozidlo připravené k převzetí. Pak na pobočce v Jihlavě doplatil 20% z kupní ceny a financování vozidla bylo řešeno s leasingovou společností GE Money Auto. Úvěrová společnost doplatila zbytek kupní ceny společnosti Auto Activity. Technický průkaz k vozidlu dostal od paní B.. Zda to bylo při předání vozu či potom si již nepamatuje. Jednáním společnosti Auto Activity není poškozen.

Bod I./14 (č.l. 1155-1236)

Dealer Auto Activity zakoupil toto vozidlo od prodejce Hyundai Motor Czech 16.10.2013 za částku 567 270 Kč (faktura č.l. 1159).

Kupující V. Ch. automobil objednávala 5.10.2013 za celkovou částku 606 240 Kč (č.l. 1173). Natřikrát pak ze svého účtu platila splátky na úhradu kupní ceny (výpisy č.l. 1177-1180 a 1219-1222), takto bylo 8.10.2013 zaplacen 15 000 Kč, 14.10.2013 85 000 Kč a 16.10.2013 100 000 Kč. Zbytek kupní ceny byl financován úvěrem od s Autoleasing v částce 406 240 Kč 24.10.2013 (č.l. 1184-1186). V. Ch. vozidlo převzala 22.10.2013.

Výše uvedené skutečnosti potvrdila **V. Ch.** ve svědecké výpovědi (č.l. 1223). Mimo jiné uvedla, že 5.10.2013 v prodejně ve Znojmě sepsala závaznou objednávku. Ze svého účtu hradila částky 15 000 Kč, 85 000 Kč a 100 000 Kč a dále si brala úvěr u s Autoleasing. 22.10.2013 vozidlo na prodejně převzala, dostala převozní značky a do 14ti dnů měl být vydán velký technický průkaz. Deset dní se nic nedělo, tak se spojila s panem S., který říkal, že Hyundai nestíhá vydávat techničáky, vystavil novou převozní značku, dal svědkyni kontakt na paní P., což byla obchodní ředitelka Auto Activity v Třebíči. Paní mluvila něco o panu Černém, že je nemocný a že se to brzdí. Svědkyně 17.12.2013 podala trestní oznámení. Poté se obrátila přímo na Hyundai, kde jí řekli, že Auto Activity má potíže, mají mezi sebou jednání a do doby, než se to vyřeší, technické průkazy nevydají. Hyundai jim půjčil bezplatně náhradní auto. 3.2.2014 v Jihlavě vrátila zapůjčené náhradní auto a dostala velký technický průkaz. Jako poškozená se necítí a škoda jí nevznikla.

Bod I./15 (č.l. 1237-1287)

Toto vozidlo kupoval dealer Auto Activity od dovozce Hyundai Motor Czech 16.10.2013 ze částku 393 306 Kč (faktury č.l. 1241-1242).

Na základě cenové nabídky č.l. 1254-1255 kupující L. Ž. automobil objednal 9.10.2013 za celkovou kupní cenu 368 256 Kč (č.l. 1256). Zálohu 10 000 Kč L. Ž. uhradil 9.10.2013 (č.l. 1259) a doplatek hradil 12.11.2013 ve výši 358 256 Kč (výpisy z účtu č.l. 1260-1261 a 1272). Uvedené vozidlo L. Ž. převzal 15.11.2013 (č.l. 1264-1266).

Tyto skutečnosti vyplývají i ze **svědecké výpovědi L. Ž.** (č.l. 1273), který uvedl, že v prodejně Auto Activity ve Znojmě s M. M. uzavřel 9.10.2013 objednávku na vozidlo a ještě též den zaplatil zálohu 10 000 Kč. Za nějakou dobu mu paní M. volala, že auto je nachystané, proto doplatek odeslal převodem na účet a 15.11.2013 mu bylo vozidlo předáno. Dostal převozní zelenou značku. Paní M. mu asi za 3 týdny volala, že auto nejde přihlásit, že je nějaký problém a dostane novou převozní značku. Takto se to opakovalo několikrát, převozních značek měl 4 nebo 5. Potom mu zavolali přímo z Hyundai, že s Auto Activity je nějaký problém a nabídli mu náhradní vozidlo. S tímto jezdil asi měsíc a půl a velký technický průkaz mu byl přivezen až po vyřízení SPZ, což bylo 7.2.2014. Osobně mu škoda nevznikla.

Bod I./16 (č.l. 1288-1340)

Toto vozidlo kupoval dealer Auto Activity od dovozce Hyundai Motor Czech 22.2.2013 za částku 473 270 Kč (faktura č.l. 1292).

Kupující M. C. činila závaznou objednávku 17.10.2013 za celkovou kupní cenu vozidla 424 890 Kč (č.l. 1303). Celkovou kupní cenu 424 890 Kč hradila M. C. převodem z účtu 22.10.2013 (výpisy č.l. 1309 a 1325) a podle předávacího protokolu č.l. 1311-1313 vozidlo převzala 24.10.2013.

Tyto skutečnosti vyplývají i z výpovědi **svědkyně M. C.** (č.l. 1326), která uvedla, že 17.10.2013 v prodejně Auto Activity ve Znojmě sepsala závaznou objednávku, žádná záloha nebyla požadována a celková kupní cena 424 890 Kč byla hrazena převodem z účtu 22.10.2013. 24.10.2013 bylo vozidlo předáno a technický průkaz měl být dodán do 10ti dnů. Dostali zelenou převozní značku. Poté byly problémy a dostali převozní značku ještě 5x. V prosinci 2013 se obrátila přímo na Hyundai Praha. Bylo jí sděleno, že je problém s úhradou vozidel ze strany Auto Activity a že jim technický průkaz nemohou vydat, dokud se to nevyřídí. Nabídli zdarma zapůjčení vozidla k užívání. Náhradní vozidlo užívali do 5.2.2014, kdy jim předali technický průkaz od zakoupeného vozidla. Necítí se poškozená, všechno pro ně dobře dopadlo.

Bod I./17 (č.l. 1341-1396)

Dealer Auto Activity toto vozidlo zakoupil od prodejce Hyundai Motor Czech 1.11.2013 za částku 236 390 Kč (faktura č.l. 1345).

Zákazník E. N. objednávala vůz v Blansku u prodejce Korekt Auto 29.10.2013 za celkovou částku 199 990 Kč (č.l. 1370). Závazná objednávka byla vyhotovena i přímo

prodávajícím Auto Activity (č.l. 1371). E. N. si sjednala na pořízení vozidla spotřebitelský úvěr u UniCredit Leasing v částce 112 990 Kč (č.l. 1361), který jí byl zaslán na účet a celou kupní cenu vozu 199 990 Kč poukázala 14.11.2013 na účet Auto Activity (výpisy č.l. 1374 a 1381). Podle předávacího protokolu (č.l. 1358-1360) E. N. vozidlo převzala 9.11.2013.

Výše uvedené skutečnosti potvrdila E. N. ve svědecké výpovědi (č.l. 1382). Mimo jiné uvedla, že vozidlo kupovala od prostředníka pana H., který měl autosalón Hyundai v Blansku. Asi polovinu uhradila přímo v autosalonu a zbytek šel přes leasingovou společnost, což v současné době splácí. Dostala převozní značku a technický průkaz měl být asi do 10ti dnů. Když to nebylo, zkoušela to přímo u dovozce Hyundai, ale bez úspěchu. Asi po měsíci je oslovil někdo z autosalonu Hyundai v Jihlavě a zapůjčil jim náhradní vůz do dořešení celé situace. Od něj potom dostali velký technický průkaz koncem února 2014. Peněžní škoda jí způsobena nebyla, ale nemohla používat zakoupený vůz asi 3 měsíce po zakoupení.

Bod I./18 (č.l. 1397-1452)

Uvedené vozidlo zakoupil dealer Auto Activity od dovozce Hyundai Motor Czech 11.11.2013 za částku 304 070 Kč (faktura č.l. 1401).

Kupující M.S. činil závaznou objednávku vozu 1.11.2013 za celkovou částku 247 890 Kč (č.l. 1412). Téhož dne uhradil zálohu 10 000 Kč. 13.11.2013 M.S. uhradil doplatek kupní ceny 237 890 Kč (výpisy č.l. 1415 a 1438) a 18.11.2013 vozidlo převzal (protokol č.l. 1419-1421).

Výše uvedené skutečnosti vyplývají i z výpovědi **svědka M. S.** (č.l. 1439), který vypověděl, že někdy v listopadu 2013 si objednal vozidlo Hyundai, jednal s panem V.. Vypsal závaznou objednávku, zaplatil zálohu 10 000 Kč a 13.11.2013 zaplatil doplatek. 15.11.2013 byl vyzván k převzetí vozidla a když se dostavil, tak zjistil, že vozidlo je opatřeno převozní značkou. Na tomto se s panem V. nedomluvil, tento slíbil, že vozidlo bude přihláшено a bude mít RZ. Po 14ti dnech, když mu končila platnost převozní značky, se dotázal u Auto Activity v Blansku, kdy mu vydají technický průkaz, aby mohl přihlásit vozidlo. Byla mu vydána nová převozní značka. Tehdy si všiml, že v autosalonu nestojí žádná vystavená vozidla. Bylo mu sděleno, že všechna vozidla byla převezena do Hyundai Motor Czech do Prahy, protože majitel společnosti Auto Activity L. Č. za odebraná vozidla neplatí. Svědek se ve společnosti Hyundai Motor Czech informoval o vydání velkého technického průkazu. Bylo mu sděleno, aby se dostavil do Jihlavy k převzetí náhradního vozidla. 3.2.2014 byl vyzván k vrácení vypůjčeného vozidla a současně mu byl vystaven velký technický průkaz k zakoupenému vozidlu. 5.4.2014 vozidlo přihlásil a byly mu dány RZ. Byl poškozen pouze po stránce morální, protože nemohl vozidlo užívat jak chtěl, jinak mu škoda nevznikla.

Bod I./19 (č.l. 1453-1498)

Toto vozidlo dealer Auto Activity kupoval od dovozce Hyundai Motor Czech 8.10.2013 za 317 324 Kč (faktura č.l. 1457).

Kupující J. S. vozidlo závazně objednávala 4.11.2013 za celkovou cenu 300 296 Kč (č.l. 1468). 5.11.2013 uhradila zálohu 10 000 Kč a 12.11.2013 doplatek 286 596 Kč (výpisy č.l. 1477-1478 a 1484-1485), dle protokolu č.l. 1475-1476 vozidlo převzala 15.11.2013.

Tyto skutečnosti vyplývají i z výpovědi **svědkyně J. S.** (č.l. 1486), která vypověděla, že vozidlo kupovala v autosalonu Auto Activity v Třebíči. 4.11.2013 podepsala závaznou objednávku, zálohu 10 000 Kč uhradila následně bankovním převodem, rovněž tak i zbytek kupní ceny. Při převzetí vozidla 15.11.2013 dostala převozní značku s tím, že technický průkaz bude dodán do 14ti dnů. Koncem listopadu telefonovala do Auto Activity, bylo jí sděleno, že technický průkaz není a že jí pošlou další převozní značku. Následně obdržela dvě převozní značky. V médiích zaregistrovala, že společnost Auto Activity má problémy. Někdy v polovině prosince 2013 ji telefonicky kontaktovala paní z Hyundai Motor Praha. Tato jí před Vánoci nabízela náhradní vozidlo. Po Novém roce volala do Hyundai do Prahy, kde jí bylo řečeno, že Auto Activity neuhradila peníze za vozidlo. V únoru 2014 jí prodejce z Vysočiny dovezl technický průkaz. Mrzí ji pouze chování Auto Activity, jejich jednáním se necítí poškozená.

Bod I./20 (č.l. 1499-1546)

Toto vozidlo zakoupil dealer Auto Activity od dovozce Hyundai Motor Czech 3.5.2013 za částku 321 930 Kč (faktura č.l. 1503).

Kupující J. P. uzavřela závaznou objednávku na automobil 4.11.2013 (č.l. 1514) s celkovou kupní cenou 277 628 Kč. 5.11.2013 uhradila J. P. převodem na účet zálohu 10 000 Kč a 13.11.2013 uhradila doplatek 267 628 Kč (výpisy č.l. 1516, 1521 a 1530-1531). Podle předávacího protokolu č.l. 1518-1520 J. P. vozidlo převzala 20.11.2013.

Výše uvedené skutečnosti potvrdila **J. P.** ve svědecké výpovědi (č.l. 1532), v níž uvedla, že auto si vybrala v Blansku v autosalonu Hyundai V. H.. Kupní cenu za vozidlo uhradila převodem z účtu, převzala vozidlo a dostala k němu převozní značku. Do týdne jí měl být doručen velký technický průkaz, aby mohla provést přepis vozidla. Když se to nestalo, urgovala to telefonicky. V autosalonu Hyundai v Blansku byla uklidněna, že to bude asi zase do týdne. Takto se to opakovalo několikrát. Pak jí bylo sděleno, že jsou nějaké problémy ve firmě, že se to řeší. Telefonovala přímo do Prahy společnosti Hyundai, ale nikdy nebyla spojena s kompetentním člověkem. Z pobočky v Jihlavě obdržela náhradní vozidlo a pak velký technický průkaz. Poškozena byla tím, že nemohla užívat svoje auto.

Bod I./21 (č.l. 1547-1591)

Toto vozidlo dealer Auto Activity zakoupil od dovozce Hyundai Motor Czech 20.11.2013 za částku 323 904 Kč (faktura č.l. 1551).

Závaznou objednávku automobilu činil za kupující společnost Yashica s.r.o. J. N. dne 6.11.2013, kdy byla též domluvena celková kupní cena vozidla 310 880 Kč (objednávka č.l. 1563). Na úhradu kupní ceny vozidla společnost Yashica uhradila 21.11.2013 částku 30 589 Kč a zbytek kupní ceny ve výši 275 301 Kč byl uhrazen z úvěru poskytnutého UniCredit Leasing (faktura č.l. 1554, pokladní doklad č.l. 1565, smlouva o úvěru č.l. 1571-1572, výpis z účtu č.l. 1580). Vozidlo si převzal J. N. 21.11.2013 a celková cena vozidla je uvedena částkou 305 890 Kč (protokol č.l. 1567-1569).

Výše uvedené skutečnosti vyplývají i z výpovědi **svědka J. N.** (č.l. 1581), který vypověděl, že někdy v říjnu 2013 bylo jednáno se společností Auto Activity. Byl vybrán model vozidla Hyundai i30 Combi. Úhrada byla dohodnuta na 10% z ceny vozu akontace a zbytek formou měsíčních splátek. Financování bylo prostřednictvím UniCredit Bank. Asi 20.-

21.11.2013 došlo k předání vozidla. Při předání bylo sděleno, že technický průkaz bude předán do 14ti dnů. Vozidlo bylo na převozních značkách. Do 14ti dnů nedošlo k předání technického průkazu. Svědek se osobně dostavil do autosalonu Auto Acitivity v Třebíči, žádal vysvětlení, proč není technický průkaz a zároveň řešil prodloužení platnosti převozní značky. Byl ujištěn prodejcem, že technický průkaz bude dodán zhruba do týdne a že se nejedná o žádný problém. Po dalších 14ti dnech telefonicky kontaktoval prodejce Auto Activity, to bylo někdy po novém roce, asi v prvním týdnu 2014. Opět bylo sděleno, že se nejedná o nic nestandardního, je problém pouze u importéra, ať si přijde prodloužit převozní značku. To pokračovalo ještě asi 1 měsíc a koncem ledna nebo začátkem února 2014 si ověřil v Jihlavě u konkurence, že společnost Auto Activity se dostává do nějakých problémů. Někdy v únoru jej kontaktoval přímo Hyundai ČR, že o této záležitosti ví a věc je řešena. Následně je kontaktoval zástupce prodejce Hyundai z Jihlavy a dovezl jim technický průkaz do Třebíče. Na základě toho došlo asi po 3 měsících k přihlášení vozidla. Finanční škoda jim nebyla způsobena, šlo pouze o starosti s tím spojené.

Bod I./22 (č.l. 1592-1687)

Uvedené vozidlo kupoval dealer Auto Activity od dovozce Hyundai Motor Czech 20.11.2013 za částku 305 950 Kč.

Kupující V. B. učinila závaznou objednávku automobilu 7.11.2013 na vozidlo s celkovou kupní cenou 301 890 Kč (objednávka č.l. 1643). Téhož dne uhradila zálohu 10 000 Kč a 25.11.2013 uhradila část kupní ceny ve výši 90 630 Kč. Zbývajících část kupní ceny ve výši 201 260 Kč byla uhrazena úvěrem od S Auto Leasing 16.12.2013 (pokladní doklady a výpis z účtu č.l. 1645, 1648 a 1671). Nové vozidlo V. B. převzala 25.11.2013 (protokol č.l. 1659-1661).

Tyto skutečnosti vyplývají i ze **svědecké výpovědi V. B.** (č.l. 1672), která vypověděla, že v prodejně Auto Activity na Pražské ulici ve Znojmě se v listopadu 2013 rozhodli pro koupi vozidla Hyundai i30. 10 000 Kč složila ihned v hotovosti při sepsání závazné objednávky. 25.11.2013 složili v hotovosti částku 90 630 Kč a podepsali úvěrovou smlouvu na financování vozidla. S vozidlem obdrželi zelenou převozní značku a bylo jim sděleno, že technický průkaz přijde do 10ti dnů. 4.11.2013 do prodejny volala. Paní jí sdělila, že došlo k nějaké komplikaci a že dostanou další převozní značku. 6.12.2013 jim volali z firmy Hyundai Motor Czech, že firma Auto Activity je v platební neschopnosti a že je pozastaven výdej technických průkazů k vozidlům. V tento den jel manžel do Znojma, prodejna už byla vyklizená, prodejce na něj čekal a dal mu další převozní značku. Přes advokátní kancelář podávali trestní oznámení, následně jim Hyundai zapůjčil náhradní vozidlo do doby, než se věc vyřeší. 4.2.2014 v Jihlavě vrátili zapůjčené vozidlo a obdrželi technický průkaz k zakoupenému vozidlu. Nakonec škodu na sebe vzala společnost Hyundai. Svědkyni vznikly pouze vedlejší náklady za telefonování, advokáta, ztrátu času a cestu do Jihlavy. Necítí se v této věci poškozená. Škodu si převzala společnost Hyundai.

Bod I./23 (č.l. 1688-1728)

Uvedené vozidlo kupoval dealer Auto Activity od dovozce Hyundai Motor Czech 18.7.2013 za částku 331 852 Kč (faktury č.l. 1692-1693).

Kupující K. M. činila 9.11.2013 závaznou objednávku automobilu v hodnotě 269 378 Kč (č.l. 1706) a tentýž den uhradila kupní cenu v hotovosti a vozidlo též osobně převzala (daňový doklad a předávací protokol č.l. 1707-1710).

Z výpovědi **svědkyně K. M.** (č.l. 1716) vyplývá, že tato se 9.11.2013 dostavila na prodejnu Auto Activity v Třebíči. Byla sepsána kupní smlouva, uhradila hotovost 269 378 Kč, vozidlo na převozní značce převzala. Poté opakovaně dostala převozní značku. Dotazovala se, jak to vypadá s registrační značkou a prodejce pan K. jí řekl, že neví, co se ve firmě děje, že s nimi nikdo z firmy nemluví. V prosinci jí volal někdo z Jihlavy a nabízel jí náhradní vozidlo z důvodu, že peníze za jí zakoupené vozidlo nepřišly do banky a nebyl vydán technický průkaz. Technický průkaz jí nakonec přivezl 3.2.2014 nějaký pán z Jihlavy a s tímto šla vozidlo přihlásit na městský úřad. Necítí se být ve věci poškozená.

Bod I./24 (č.l. 1729-1771)

Toto vozidlo dealer Auto Activity kupoval od dovozce Hyundai Motor Czech 12.9.2013 za částku 261 592 Kč (faktury č.l. 1733-1734).

Závaznou objednávku automobilu v celkové kupní ceně 224 598 Kč učinila kupující J. V. 12.11.2013 (č.l. 1746). Celou kupní cenu poukazovala J. V. převodem přes účet 15.11.2013 (č.l. 1758) a 25.11.2013 si vozidlo převzala (protokol č.l. 1750-1752).

Výše uvedené skutečnosti vyplývají i z výpovědi **svědkyně J. V.** (č.l. 1759), která uvedla, že v listopadu 2013 si na prodejně Auto Activity v Třebíči vybrala vozidlo Hyundai. Žádnou zálohu při uzavření objednávky neplatila a 14.11.2013 převodem na bankovní účet Auto Activity uhradila kupní cenu za vozidlo ve výši asi 220 000 Kč. Na konci listopadu 2013 se na pobočku v Třebíči dostavila a prodejce pan K. jí předal vozidlo se zelenou papírovou značkou a sdělil, že do týdne nebo do 10ti dnů bude připraven technický průkaz. Asi po 10ti dnech se kontaktovali s panem K., dostala druhou a poté ještě třetí převozní značku. Okolo Vánoc 2013 byla kontaktována centrálou společnosti Hyundai, kteří jí sdělili, že o vydání technických průkazů se jedná a že může dostat náhradní vozidlo. S prodejcem Hyundai z Jihlavy si domluvila vypůjčení vozidla na 1 měsíc a v únoru 2014 si vyzvedla technický průkaz u prodejce Hyundai v Jihlavě, následně své vozidlo zaregistrovala na Městském úřadu v Třebíči. Jednáním Auto Activity jí nebyla způsobena škoda, bylo to pouze psychicky náročné.

Bod I./25 (č.l. 1772-1827)

Uvedené vozidlo dealer Auto Activity kupoval od dovozce Hyundai Motor Czech 2.7.2013 za částku 248 610 Kč (faktura č.l. 1776).

Kupující V. O. činila závaznou objednávku automobilu o celkové kupní ceně 209 900 Kč 12.11.2013 (č.l. 1787). Částku 115 445 Kč V. O. získala ze spotřebitelského úvěru od UniCredit Leasing (smlouva č.l. 1789) a celou kupní cenu vozidla 209 900 Kč poukázala převodem z účtu 22.11.2013 (výpisy č.l. 1803 a 1814). Podle předávacího protokolu č.l. 1793-1795 V. O. vozidlo převzala 19.11.2013.

Výše uvedené skutečnosti se podávají i z výpovědi **svědkyně V. O.** (č.l. 1815), která vypověděla, že někdy v listopadu 2013 šla s manželem do autosalonu Hyundai u pana H. v Blansku. Vybrali si vozidlo Hyundai i20. Polovinu ceny zaplatili převodem na účet,

polovinu na leasing. Když si pro auto přišli, tak jim bylo řečeno, že technický průkaz k vozidlu dostanou do 10ti dnů a dostali převozní značku. Po uplynutí této doby jim bylo řečeno, že jsou nějaké komplikace, ať si přijdou pro další převozní značku. To se opakovalo ještě jednou. Poté volali ze společnosti Hyundai z Prahy, že doklady k autu neobdrží, protože vozidlo nebylo zaplacené prodejcem. Z centrály nabídli náhradní vůz, čehož využili. 4.2.2014 jel manžel náhradní vůz do Jihlavy vrátit a obdrželi velký technický průkaz. Jednáním společnosti Auto Activity jim škoda nevznikla.

Bod I./26 (č.l. 1829-1877)

Toto vozidlo koupil dealer Auto Activity od dovozce Hyundai Motor Czech 17.10.2013 za 373 724 Kč (faktura č.l. 1833).

Kupující J. B. obdržel cenovou nabídku na vozidlo Hyundai i30 za částku 348 990 Kč dne 12.11.2013 (č.l. 1844-1845). Vystavenou fakturu na uvedenou částku uhradil bankovním převodem na účet Auto Activity 19.11.2013 (č.l. 1847 a 1862) a vozidlo 22.11.2013 převzal (protokol č.l. 1848-1850).

Tyto skutečnosti se podávají též z výpovědi **svědka J. B.** (č.l. 1863), který vypověděl, že jednal se společností Korekt Auto Blansko. Kupní cenu za vozidlo hradil převodem na účet v plné výši asi v listopadu 2013. Velký technický průkaz k vozidlu měl obdržet do týdne, nejpozději do 14ti dnů. Poté se dotazoval na prodejnu a obdržel informaci, že se vyřízení zdrželo. Nakonec mu velký technický průkaz předal pracovník prodejny Auto Activity z Jihlavy. Žádná škoda mu jednáním společnosti Auto Activity nebyla způsobena.

Bod I./27 (č.l. 2001-2116)

Uvedené vozidlo dealer Auto Activity koupil od dovozce BMW Vertriebs GmbH za celkovou částku 2 076 583 Kč (faktura č.l. 2009-2012). Vozidlo bylo financováno do plné výše částky BMW Austria Bank (č.l. 2026).

Byly zajištěny faktura, kupní smlouva a předávací protokol č.l. 2014-2021, podle kterých bylo vozidlo prodáno společnosti Autua s.r.o. K tomuto se vyjádřil **svědek Z. H.** (č.l. 2034), který vypověděl, že společnost Autua s.r.o. založil s obžalovaným L. Č.. Prováděli nákup a prodej vozidel, jednalo se především o prodej vozidel do ciziny. Pan Č. měl plnou moc od svědka a veškeré obchody si zprostředkoval sám. V současné době je společnost Autua v útlumu a je na prodej. Na jednotlivé dotazy svědek odpovídal, že společnost si řídil pan Č. a neví, jaká je ekonomická situace společnosti. Na řadu otázek nechtěl odpovídat. Konkrétně k předložené kupní smlouvě, faktuře a předávacímu protokolu na vozidlo uvedl, že kupní smlouvu podepsal a faktura je mu známa. Neví, zda se tento obchod uskutečnil či neuskutečnil. Myslí, že vozidlo společnost Autua nepřevzala a k důvodům se již nechtěl vyjadřovat.

Podle kupní smlouvy č.l. 2049-2053 vozidlo kupovala společnost Plasty-Ko s.r.o. kupní smlouvou z 8.4.2013 za celkovou částku 1 890 075 Kč (č.l. 2049-2053). Kupující platil zálohu 378 015 Kč převodem na účet 27.6.2013 a prostřednictvím úvěru od GE Money Auto byla zaplacená částka 1 512 060 Kč (smlouva č.l. 2062-2065). Platba od GE Money Auto na účet Auto Activity proběhla ve výši 564 054,99 Kč dne 8.7.2013 (výpisy č.l. 2104-2105), do zbývajících výše byly částky použity ke splacení dalších nesplacených závazků Auto Activity na jiná vozidla (sdělení č.l. 2070). Společnost Plasty-Ko vozidlo převzala 28.6.2016 (protokol

č.l. 2056-2057) a je zapsána v technickém průkazu (č.l. 2058-2061) i v registru vozidel (č.l. 2002-2003) od 2.7.2013 jako majitel i provozovatel.

Výše uvedené skutečnosti se podávají i z výpovědi **svědka V. Č.** (č.l. 2106).

Body I./28 a II./2 (č.l. 2119-2251)

Uvedené vozidlo zakoupil dealer Auto Activity od dovozce BMW Vertriebs GmbH 15.7.2013 za celkovou částku 1 373 702 Kč (faktura č.l. 2127-2130). Podle potvrzení č.l. 2133 bylo vozidlo v této částce financováno BMW Austria Bank.

K tomuto vozidlu byly opatřeny kupní smlouva, faktura a předávací protokol (č.l. 2134-2140), podle kterých ho měla koupit společnost BHR Trade s.r.o. **Svědkyň I. B.** (č.l. 2180) pouze vypověděla, že veškerou spolupráci s Auto Activity prováděl na základě jejího pověření manžel, je proto zbytečné, aby se vyjadřovala k jakýmkoliv otázkám, protože by to bylo pouze zprostředkování informací od manžela.

Svědka J. B. (č.l. 2184) vypověděl, že společnost BHR Trade s.r.o. spolupracovala od jara 2012 se společností Auto Activity. Auto Activity byla dodavatelem vozidel společnosti BHR Trade. Dále pak v roce 2013, kdy se budoval autosalon v Jihlavě, BHR Trade provedla práce pro Auto Activity ve výši 1,5-2 miliony Kč. Šlo o vybavení interiéru a drobné stavební úpravy. Po celou dobu spolupráce docházelo k zápočtům závazků a pohledávek. Auto Activity prodala BHR Trade tři vozidla. BHR Trade tato vozidla uhradila formou zápočtu, protože měla pohledávky vyšší než závazky vůči Auto Activity.

Konkrétně ke kupní smlouvě na vozidlo, faktuře a předávacímu protokolu uvedl, že podpisem manželky si není jistý, fakturu neobdrželi a vozidlo nepřevzali.

Na základě kupní smlouvy ze dne 21.8.2013 toto vozidlo koupila společnost F-Hanet s.r.o. za celkovou částku 1 189 001 Kč (č.l. 2202-2205). Na úhradu kupní ceny byla 7.10.2013 placena záloha 50 000 Kč, 29.10. doplatek 879 001 Kč a ještě 20 000 Kč za sadu zimních kol a 29.10. byla z UniCredit Leasing CZ zaslána částka 961 591 Kč (výpisy č.l. 2234-2236).

Vozidlo společnost F-Hanet převzala 31.10.2013.

Na základě žádosti o čerpání provozního financování (č.l. 2226) požádala Auto Activity dne 24.10.2013 o financování daného vozidla v částce 961 591 Kč UniCredit Leasing, což bylo poté převodem z účtu uhrazeno.

Svědka F. H. (č.l. 2238) vypověděl, že koncem září 2013 byl v nové prodejně BMW a Ford v Jihlavě, kde mu prodejce pan V. předvedl vůz a udělal mu cenovou nabídku. 4.10.2013 ještě udělal jednu zkušební jízdu a rozhodl se toto předváděcí vozidlo, které mělo registrační značku, koupit. Dohodli se, že na protiúčet bude odkoupena Mazda CX7 za 260 000 Kč. Byla sepsána kupní smlouva a 7.10.2013 uhradil zálohu 50 000 Kč. Doplatek 879 001 Kč uhradil převodním příkazem 25.10.2013. Vozidlo si převzal 31.10.2013 a ten samý den jel vozidlo přihlásit do registru vozidel. Jednáním Auto Activity nebyl nijak poškozen.

Bod II./1 (č.l. 417-472)

Uvedené vozidlo dealer Auto Activity zakoupil od Ford Motor Company 21.10.2012 za 617 855 Kč (faktura č.l. 420-421). V registru vozidel i ve velkém technickém průkaze je jako

první provozovatel a majitel v ČR od 30.11.2012 vedena společnost FCE Credit (č.l. 419 a 423).

8.8.2013 uzavřel obžalovaný za Auto Activity s.r.o. se společností UniCredit Leasing a.s. smlouvu o provozním financování včetně dodatků (č.l. 436-453), v nichž se UniCredit Leasing zavázal poskytnout společnosti Auto Activity provozní financování ve výši limitu 5 000 000 Kč na financování nákupu vozidel. K zajištění provozního financování se obalovaný za Auto Activity zavázal, že ke každé poskytnuté částce provozního financování v okamžiku, kdy se Auto Activity stane vlastníkem financovaného vozidla, zavazuje uzavřít s UniCredit Leasing na toto financované vozidlo smlouvu o zajišťovacím převodu vlastnického práva. Do okamžiku splacení částky provozního financování je pak Auto Activity povinna zdržet se provozování financovaného vozidla bez souhlasu UniCredit Leasing a musí se zdržet takového jednání, které by mohlo vést ke vzniku jakéhokoliv práva třetí osoby k financovanému vozidlu.

Žádostí ze dne 30.10.2013 (č.l. 456) požádala Auto Activity o čerpání provozního financování na vozidlo Ford Transit v částce 487 678 Kč a podle výpisu z účtu č.l. 457-469 byla tato částka na účet Auto Activity uhrazena.

13.12.2013 FCE Credit sdělil společnosti UniCredit Leasing CZ a.s. (č.l. 425), že vozidlo Ford Transit je majetkem FCE Credit. Vozidlo bylo společnosti Auto Activity pouze dočasně svěřeno na základě smlouvy o výpůjčce pro účely zajištění předváděcích jízd pro zákazníky. Na základě dohody ze dne 12.2.2014 (č.l. 461-463) bylo vozidlo předáno vlastníku FCE Credit a společnosti UniCredit Leasing CZ a.s. tak vznikla škoda ve výši 487 678 Kč.

Bod II./3 (č.l. 2252-2377)

Uvedené vozidlo dealer Auto Activity zakoupil od dovozce BMW Vertriebs GmbH 15.7.2013 za celkovou částku 1 699 385 Kč (faktura č.l. 2256-2258). Podle potvrzení č.l. 2261 bylo vozidlo až do této částky financováno BMW Austria Bank.

K tomuto vozidlu byla zajištěna faktura, kupní smlouva a předávací protokol č.l. 2263-2270, podle kterých měla vozidlo odkoupit BHR Trade s.r.o. **Svědék J. B.** (č.l. 2275) k těmto listinám jako v případě předcházejícího vozidla uvedl, že se mu nezdá, že by šlo o podpis manželky. Předávací protokol nedokáže vysvětlit, vozidlo jim bylo zapůjčeno. K žádné platbě ve prospěch Auto Activity nedošlo. Vozidlo opravdu chtěli koupit a mělo být financováno přes BMW Financial. Myslí si, že dodávka vozidla měla být na konci roku, ale neví, kdy vznikla objednávka na vozidlo.

Podle žádosti o čerpání provozního financování č.l. 2317 ze dne 24.10.2013 na uvedené vozidlo poskytl UniCredit Leasing CZ částku 1 189 569 Kč a tato byla na účet Auto Activity 29.10.2013 poukázána (výpisy č.l. 2319 a 2369).

Na základě smlouvy o spolupráci při financování vozidel uzavřené mezi GE Money Auto s.r.o. a Auto Activity dne 8.2.2011 (č.l. 2359-2361) pak byla k zajištění nákupu uvedeného vozidla od společnosti GE Money Auto převedena k 28.8.2013 na účet Auto Activity částka 1 699 385 Kč.

Podle rámcové smlouvy o úvěru ze dne 21.8.2011 uzavřené mezi GE Money Auto a Auto Activity byl úvěr poskytován na vozidla až do výše 12 milionů Kč. Čerpání úvěru pak

bylo prováděno prostřednictvím aplikace Lamder. Na základě žádosti č.l. 2341-2343 byla částka na financování vozidla ve výši 1 699 385 Kč společnosti GE Money Auto poukázána. V registru vozidel č.l. 2253-2254 i velkém technickém průkaze č.l. 2338 byla Auto Activity zapsána jako majitel i provozovatel vozidla od jeho první registrace v ČR 17.7.2013.

21.5.2014 pak GE Money Auto a BMW Bank Austria uzavřeli dohodu o narovnání (č.l. 2349-2353), v níž konstatovali, že GE Money Auto se vzdalo zajišťovacího převodu vlastnického práva k vozidlu a BMW Bank Austria za toto uhradí náhradu ve výši 35% z ceny, za kterou bude vozidlo prodáno.

Bod II./4 (č.l. 2378-2447)

Toto vozidlo zakoupil dealer Auto Activity od dovozce BMW Vertriebs GmbH 15.7.2013 za celkovou částku 2 270 110 Kč (faktura č.l. 2383-2386) a až do této výše bylo vozidlo financováno BMW Austria Bank (potvrzení č.l. 2389).

K vozidlu byla zjištěna kupní smlouva, faktura a předávací protokol (č.l. 2392-2399), podle kterých měla vozidlo koupit společnost BHR Trade s.r.o. K tomuto se opětovně vyjádřil **svědek J. B.** (č.l. 2419), který uvedl, že vozidlo nepřevzali, fakturu neobdrželi a podpisy manželky na kupní smlouvě a předávacím protokolu nevypadají jako její.

Dne 16.8.2013 uzavřel obžalovaný za Auto Activity s UniCredit Leasing CZ a.s. smlouvu o úvěru na financování uvedeného vozidla na částku 1 876 123 Kč (č.l. 2435-2436). Ve smlouvě o zajištění závazku převodem práva prohlásil, že Auto Activity je výlučným vlastníkem předmětu zajištění, tento není zatížen právy třetích osob ani nepodléhá výhradě vlastnictví třetí osoby (č.l. 2440-2441). Částka 1 876 123 Kč byla z UniCredit Leasing zaslána na účet Auto Activity 19.8.2013 (výpis č.l. 2447).

V registru vozidel i velkém technickém průkazu (č.l. 2379-2380 a 2412) je jako majitel i provozovatel vozidla od první registrace v ČR 17.7.2013 uvedena Auto Activity s.r.o.

Bod II./5 (č.l. 2448-2470)

Uvedené vozidlo zakoupil dealer Auto Activity od BMW Vertriebs GmbH 18.10.2013 za celkovou částku 2 195 072 Kč (faktura č.l. 2451-2454). Do této výše bylo vozidlo financováno BMW Austria Bank (potvrzení č.l. 2457).

Podle žádosti o čerpání provozního financování ze dne 29.10.2013 Auto Activity požádalo UniCredit Leasing CZ o financování uvedeného vozidla ve výši 848 840 Kč (č.l. 2463). Tato pohledávka byla zajištěna smlouvou o zajišťovacím převodu vlastnického práva (č.l. 2464) a částka 848 840 Kč byla na účet Auto Activity 30.10.2013 poukázána (výpisy 2465 a 2470).

Registrem vozidel v České republice toto vozidlo neprochází (č.l. 2449).

Státním zástupcem i obžalovaným byly nad rámec provedeného dokazování uplatněny i další důkazní návrhy, když státní zástupce dal na zvážení soudu vyslechnout svědky L. B. a V. R. a obžalovaný trval na výsledku svědkyně Š. B.. Výpověď svědkyně B. byla nakonec k důkazu přečtena za souhlasu státního zástupce i obžalovaného, přičemž návrhy na osobní

slyšení svědků L. B. a V. R. soud rozhodl zamítnout jako nadbytečné pro rozhodnutí. L. B. byl vedoucím prodeje vozů BMW v Jihlavě, k jeho osobě se ve svých výpovědích vyjadřovali svědkové V. i P., kdy tohoto hodnotí navzájem odlišně, avšak posouzení jeho odborných kvalit při prodeji vozů BMW není rozhodující pro právní zhodnocení dané věci. Ing. V. R. je jednatelem FCE Credit, s.r.o., ve věci byl jako svědek vyslechnut J. L. zastupující společnost Ford Motor Company, který se vyjádřil i k tomu, co souvisí s FCE Credit, s.r.o. jako jejich dceřinou společností. Výslech svědka Ing. R. soud proto považuje za nadbytečný a neprováděl ho.

Po zhodnocení všech provedených důkazů má soud za prokázáno, že po velkou část roku 2013, konkrétně od konce února 2013 až do konce roku 2013, se společnost Auto Activity s.r.o. nacházela v nedobré ekonomické situaci. Toto prokazuje v první řadě vypracovaný znalecký posudek z oboru ekonomika, kdy je třeba uvést, že znalci měli k dispozici výkazy společnosti z účetní evidence za celé účetní období a skutečně došlo od února 2013 k postupnému růstu složek dlouhodobého hmotného majetku. Objem dlouhodobého majetku takto vzrostl o 74 milionů Kč, což odpovídá pořízení a výstavbě budovy nového autosalonu v Jihlavě, ovšem objem krátkodobých závazků, zejména pak závazků z bankovních úvěrů, vzrostl o téměř 133 milionů Kč, což je prakticky dvojnásobek. Hodnota čistého obchodního majetku společnosti pak kolísá v záporných hodnotách a z hlediska celkového hospodaření společnosti byla dosažena ztráta přes 11 milionů Kč. Nedobrá ekonomická situace Auto Activity se projevuje v záporné hodnotě vlastního kapitálu. Celé podnikání Auto Activity pak nelze označit z dlouhodobého hlediska za ekonomicky udržitelné. Společnost vykazovala velmi nízkou rentabilitu činnosti a velmi omezenou výnosovou schopnost podnikání.

V roce 2013 byl obžalovaný L. Č. jediným společníkem a jediným jednatelem Auto Activity a ve smyslu § 134 obchodního zákoníku byl oprávněn a povinen k obchodnímu vedení společnosti. Nepochybně měl přehled o ekonomické situaci společnosti, což ostatně ani sám nepopírá. Výpovědi svědkyň H. H., L. Š., M. M. a P. P. prokazují, že obžalovaný L. Č. rozhodoval o tom, komu a kdy budou placeny zásadní platby. V měsících dubnu až červnu 2013 měly být uhrazovány již splatné faktury společnosti PSJ za výstavbu autocentra v Jihlavě. K úhradě těchto splatných faktur nedošlo, přestože byl na výstavbu autocentra poskytnutý úvěr Českou spořitelnou ve výši 67 300 000 Kč. Ze zprávy společnosti PSJ vyplývá, že bezhotovostním převodem a drobnými zápočty bylo uhrazeno 40 milionů Kč. Otázkou tedy zůstává, co se stalo se zbývajících prostředky z poskytnutého úvěru, které byly čerpány na běžný účet Auto Activity. Částečně toto zodpověděla svědkyně L. Š., která jednoznačně uvedla, že z prostředků uvolněných Českou spořitelnou na účet Auto Activity na pokyn obžalovaného zaplatila auta. V tomto směru již Česká spořitelna jako financující banka neměla reálnou možnost kontrolovat, jak je dále s prostředky z poskytnutého úvěru naloženo. Soud je pak toho názoru, že těmito finančními prostředky byly uhrazeny další provozní náklady společnosti Auto Activity. V podstatě stejný byl osud finančních prostředků získaných trestnou činností obžalovaného.

Obžalovaný L. Č. při srovnání se špatnou ekonomickou situací Auto Activity, při vědomí toho, že závazky z obchodní činnosti nemůže plnit ve lhůtě splatnosti a v té výši, jaké dosahují, nadále pokračoval v provozování hlavního předmětu činnosti, což byl prodej nových vozidel. Společnost Auto Activity tato nová vozidla, která byla přebírána od importérů do České republiky, což byly společnosti Ford Motor Company, Hyundai Czech a BMW, samozřejmě prodávat mohla. Nové automobily byly zbožím určeným k prodeji a toto vyplývá

jak z provedených listinných důkazů, tak i z výpovědí celé řady svědků, kteří toto potvrdili. Pracovníci společností financujících dovážena vozidla tolerovali tu skutečnost, že vozidla jsou předávána zákazníkům po uhrazení celkové kupní ceny a financujícím společnostem jsou vyplácena až následně. Ovšem od poloviny roku 2013 začalo docházet k tomu, že se vyplácení vozidel financujícím společnostem zpožďovalo. Zajištěná e-mailová korespondence ve svazcích XV. až XVII. spisu hovoří o tom, že obžalovaný si tohoto byl vědom. V tomto je třeba poukázat zejména na následující e-maily:

Č.I. 4984 - 2.10.2013 M.M. sděluje obžalovanému, že potřebuje platby dle pořadí, spěchají první tři, jedná se o auta předaná zákazníkům 20.8.

Č.I. 4986 - 3.9.2013 M.M. sděluje obžalovanému, že už je toho zase moc. Přílohou je tabulka s auty, které je potřeba vyplatit. Opět první tři jsou předána zákazníkům 20.8.2013, u dalších jsou poznámky jako pracuje v Rakousku, spěchá nebo jede na dovolenou, potřebuje TP do 10.9.2013.

Č.I. 4991 - 5.9.2013 sděluje M.M. obžalovanému, že v platbách je toho hodně, co spěchá, těžko se mu to upřednostňuje. Zítra se musí určitě zaplatit N., K. a pak dle pořadí. Podle tabulky Ing. N. bylo vozidlo předáno 28.8.2013, J. K. 29.8.2013.

Č.I. 4994 - 6.9.2013 V. R. za FCE Credit s.r.o. a J. L. za Ford Motor Company s.r.o. sdělují obžalovanému, že aktuálně je financovaným objemem vozů nad možným kreditním rámcem o téměř 22 milionů Kč, prodejní výsledky mají klesající trend, objem financovaných vozů narůstá.

Č.I. 4996 - 11.9.2013 M.M. sděluje obžalovanému, že jim na začátku prázdnin psal, že mají vydržet dva měsíce, ale teď po prázdninách je situace horší. Platbu za auto neviděl už nepamatuje. Všem zákazníkům slíbil minulý týden, že se to vyřeší tento týden. Nebude prodávat, dokud se to neuhradí.

Č.I. 5001 - 13.9.2013 M.M. sděluje obžalovanému, že potřebuje zaplatit pana K. a H.. Z připojené tabulky je zřejmé, že nevyplacená vozidla jsou z 22.8 a později.

Č.I. 5003 - 17.9.2013 obžalovaný sděluje M. M., že dnes mu něco přišlo, ale bude to přesilovka jako vždy, ať zkusí dát čtyři priority. V tomto e-mailu obžalovaný píše, že mu přišly nějaké peníze. Ze slov „že to bude přesilovka jako vždy“ je zřejmé, že je více neuhrazených závazků než dostupných finančních prostředků.

Č.I. 5007 - 19.9.2013 M.M. žádá o zaplacení aut předaných zákazníkům 22.8. a později. Obžalovaný uvádí, že je možné zaplatit dvě až čtyři, peníze má, ale snaží se držet aspoň malou rezervu.

Č.I. 5010 - 20.9.2013 M.M. žádá uhradit pana H., který je už hodně naštvaný. Tomuto bylo vozidlo předáno 2.9.2013.

Č.I. 5012 - 20.9.2013 H. H. komunikuje s obžalovaným ohledně vyhotovování ekonomických výsledků pro ČSOB. Obžalovaný mimo jiné uvádí, že v Raiffeisen nevědí o ČSOB kontokorentu. Obžalovaný ve zprávách odkazuje na starší zprávu ze 13.3.2013, kdy komunikoval s P. K. z ČSOB Leasing. P. K. mu psala, že vzhledem ke značné finanční aktivitě, z toho vyplývá výrazné zadlužení klienta a moc jí nevychází cash flow, z čeho chce dlouhé úvěry pokrýt, jak to má klient spočítáno. Obžalovaný odpovídá, že poptávku odmítá komentovat. V dnešní době nelze položit „lehčí“ otázku, na kterou nezná odpověď nikdo. Součástí záměru v Jihlavě je BMW a školicí centrum pro 100 osob s restaurací. Ekonomika záměru byla hodnocena financující bankou a financování schváleno.

Č.I. 5022 - 24.9.2013 FCE Credit sděluje, že eviduje pohledávky po splatnosti za náhradní díly objednané v červnu 2013. Zbývá doplatit 1 214 892,60 Kč. Současně FCE Credit financuje k dnešku 158 nových vozů, částka přesahuje o 26 milionů Kč povolený limit. Je žádáno o zaplacení všech pohledávek po splatnosti, zároveň je pozastaveno objednávání náhradních dílů a přijímání nových faktur do financování FCE Credit.

Č.l. 5024 - 21. a 23.9.2013 zasílá obžalovanému pracovník z GE Capital aktuální stav pohledávek s tím, že přibýly dvě akutní věci, úroky a prodané vozy. Obžalovaný na to reaguje, že jsou to dostihy a bude bojovat dál. Pracovník GE Capital uvádí, že to chápe, ale prodané vozy jsou největší problém, protože peníze za ně utržené byly použity na něco jiného a není v tuto chvíli zajištění.

Č.l. 5054 - 12.10.2013 obžalovaný komunikuje s L. Š.. Z e-mailu vyplývá, že si uvědomuje, jak špatná je situace. Mimo jiné uvádí, že odměny nebudou a nakonec možná ani mzdy.

Č.l. 5131 - 24.10.2013 sděluje L. Š. obžalovanému největší „hořáky“..... mimo auta, což lze vyložit jedinečně tak, že to jsou dluhy, které nejvíce hoří. Je zde seznam s celkovou částkou 13 223 608 Kč.

Č.l. 5164 - 12.11.2013 navrhuje L. Š. obžalovanému úsporná opatření s tím, že by šlo o radikální změny, ale domnívá se, že by se podařilo snížit ztrátu, ve které se pohybují už dlouhou dobu.

Z těchto námátek uváděných e-mailů, ale samozřejmě i z dalších, které se ve svazcích XV. až XVII. nacházejí, i z dalších, které předložil obžalovaný (svazek XIX., č.l. 6950-6985), je zřejmé, že obžalovaný dlouhodobě věděl o špatné ekonomické situaci společnosti Auto Activity. Z e-mailů je vidět i snaha obžalovaného vzniklou situaci řešit, ovšem v této době již lze postup při jednotlivých platbách označit úslovím vytloukání klínu klínem, tedy docházelo k hrazení těch pohledávek, které byly skutečně nejurgentnější.

Auto Activity byla v letech 2010-2012 prosperující společností a ještě v daňovém přiznání k dani z příjmů právnických osob za rok 2012 je uváděn kladný výsledek hospodaření v částce téměř 8 milionů Kč.

Změna nastala až postupující výstavbou autocentra v Jihlavě, která odčerpávala tolik potřebné finanční prostředky. Tyto pak chyběly tam, kde bylo nutné financovat běžnou denní činnost Auto Activity. I obžalovaný L. Č. ve své výpovědi časově situuje finanční problémy společnosti Auto Activity do období dokončování výstavby autosalonu v Jihlavě, tedy přibližně období června 2013. Svědkyně H. H. zhoršení ekonomické situace Auto Activity datuje již do období konce roku 2012, kdy došlo k investicím do pobočky v Hodoníně a stavbou pobočky v Jihlavě. V průběhu roku 2013 již tržby nestačily na úhradu závazků. Shodně tak i svědkyně L. Š. uvedla, že ekonomické problémy společnosti začaly po realizaci stavby autocentra v Jihlavě a finanční tok se zpomalil tak, že nestačili generovat finance potřebné k úhradám faktur. Rovněž svědkyně P. P. zhoršení ekonomické situace společnosti časově umísťuje do doby začátku výstavby pobočky v Jihlavě.

Navíc pak ze schváleného úvěru na výstavbu autocentra v Jihlavě byly finanční prostředky rovněž použity na hrazení běžného chodu společnosti, což mělo mimo jiné za následek to, že výstavba autocentra zůstala zhotoviteli PSJ Jihlava nezaplacená. Za celý rok 2013 pak hospodářský výsledek dosáhl ztráty přes 11 milionů Kč.

Za další důvody nedobré ekonomické situace společnosti Auto Activity soud považuje velký počet poboček společnosti s množstvím zaměstnanců a vysokými platy zejména řídících pracovníků, kdy na takto drahý provoz nebylo v silách společnosti podnikatelskou činností vydělat. Sám obžalovaný připustil, že všichni zaměstnanci a zejména management byli nadstandardně honorováni, což odpovídá i výpovědím svědků, kdy např. H. H. uvedla, že její měsíční příjem činil 27 000 Kč hrubého, L. Š. uvedla, že obžalovaný L. Č. měl 30 000 Kč hrubého měsíčně a zhruba 7 zaměstnanců mělo 40 000 až 60 000 Kč. P. H. uvedl, že jako

ředitel pobočky Jihlava měl 35 000 Kč měsíčně a prodejci kolem 20 000 Kč. P. P. uvedla, že měla plat 38 000 Kč hrubého a později 48 000 Kč hrubého, ve vedení firmy byly platy do 60 000 Kč hrubého. Přehled platů koncem roku 2013 poskytuje i tabulka předložená obžalovaným (č.l. 6986-6990).

I zpracovaný znalecký posudek ostatně uvádí, že podnikatelská činnost nepostačovala ani na úhradu všech provozních nákladů společnosti.

Obžalovaný jakoby ani v posledních měsících roku 2013 neviděl, že ekonomická situace společnosti Auto Activity je špatná a hodlal v prodeji nových automobilů i nadále pokračovat, narozdíl např. od svědka M. M., který doporučil prodejům omezit prodeje nových vozidel, neboť tento viděl, že zákazníkům, od kterých vybrali peníze, dluží větší počet technických průkazů. O doporučení M. M. zastavit prodej nových vozidel hovoří i svědek V. H.. Je pravděpodobně jen zásluhou M. M., že k dalším prodejům nových vozů koncovým zákazníkům již nedocházelo, tím pádem není větší počet poškozených a adekvátně není vyšší i způsobená škoda. Svědecké výpovědi prakticky všech svědků hovoří o tom, že oni sami podrobný přehled o ekonomické situaci společnosti neměli, obžalovaný s nimi v tomto směru nekomunikoval a chtěl v dosavadní činnosti pokračovat. Svědkové – jednotliví řadoví zaměstnanci Auto Acitivity pak vcelku shodně vypověděli, jak byli překvapeni pro ně až příliš náhlým ukončením činnosti Auto Acitivity.

Z pohledu svědků M. P. (BMW), J. L. (Ford) a P. K. (ČSOB Leasing), kteří zastupovali importéry vozidel či financující společnosti, byla platební morálka Auto Activity srovnatelná s jinými dealery vozidel, kdy se svědkové vyjádřili tak, že určité prodlení s platbami za prodaná auta se vyskytují i u jiných dealerů. Vždycky je snaha toto řešit a svědkové též zohledňovali, že v letech 2012-2013 v období krize došlo v České republice k propadu trhu obchodu s vozidly. Svědkyně K. např. uváděla, že neví, co se v listopadu 2013 v Auto Activity stalo, když na dohodnutou schůzku 18.11.2013 se jí obžalovaného nepodařilo kontaktovat a na schůzce 11.11.2013 řešili pouze dva nedodané technické průkazy od zafinancovaných vozidel a dva technické průkazy od prodaných vozidel. S ohledem na skutečnost, že ve výroku rozsudku je popsáno v bodech 7. – 27. celkem 21 případů nezaplacených vozidel financovaných ČSOB Leasing a.s. za období od 19. 7. do 18. 11. 2013 v celkové hodnotě 7.737.031 Kč, nabízí se buďto vysvětlení, že od roku 2013 již uplynula delší doba a svědkyně si po třech letech již situaci nevybavovala, příp. druhou možností může být to, že neměla k dispozici veškeré neuhrazené závazky Auto Activity k ČSOB Leasing, což by však již byla chyba na straně ČSOB Leasing. Těžko však lze akceptovat tvrzení svědkyně, že ze strany Auto Activity nebyla zaplacená zanedbatelná částka s ohledem na celkový počet vozidel, který jim financovali.

Pokud se obžalovaný hájí tím, že fungování společnosti Auto Activity zásadním způsobem ovlivnilo neposkytnutí úvěru na provozní financování, které bylo přislíbeno Českou spořitelnou, je třeba k tomuto uvést, že další financování podnikatelské činnosti Auto Activity z cizích zdrojů, za které je samozřejmě nutné platit úroky za půjčení peněz, není správnou cestou, po které by se v dané chvíli tento podnikatelský subjekt měl vydávat. Úvěrové zatížení Auto Activity bylo již dostatečně vysoké za dosud poskytnuté úvěry. Poskytnutí dalšího úvěru na posílení provozního financování by sice na jednu stranu dodalo tolik potřebnou hotovost pro financování běžného chodu společnosti Auto Activity, na druhou stranu by však společnost ještě víc zatížilo splátkami z poskytnutého úvěru. Zatížit společnost Auto Activity splácením dalšího poskytnutého úvěru skutečně není optimální možností k dosažení hospodářského výsledku, který nebude vykazovat ztrátu. Navíc je pak třeba vidět,

že ani úvěr poskytnutý na výstavbu autocentra v Jihlavě nebyl použitý výhradně k tomuto účelu, avšak byl jím financován běžný provoz společnosti. Lze proto dovodit, že ani poskytnutí dalšího úvěru na provozní financování ze strany České spořitelny by k zásadnímu dlouhodobému ozdravení ekonomické situace Auto Activity nevedlo, maximálně by těmito finančními prostředky mohly být uhrazeny nejurgentnější závazky společnosti.

M. Z. měla způsobit zpronevěrou finančních prostředků společnosti Auto Activity škodu ve výši téměř 6 milionů Kč. Jedná se samozřejmě o nezanedbatelnou částku, která nepochybně musela ve finančním toku společnosti chybět. Proti M. Z. je v současné době vedeno trestní stíhání, jak státní zástupce doložil (usnesení na č.l. 6994). Tato měla v období od 18.1.2011 do 11.3.2013 odčerpávat finanční prostředky ze společnosti. Nejedná se tedy o to, že by v jeden okamžik např. jedinou účetní operací z účtů společnosti nebo z pokladní hotovosti vyvedla částku 6 milionů Kč a že by v takovém případě najednou ve společnosti uvedená částka chyběla. Prozatím nelze s jistotou říci, že se M. Z. skutečně trestné činnosti ke škodě Auto Activity dopustila. Poté, co bylo vůči ní zahájeno trestní stíhání, je sice v tomto směru dáno silné podezření, nikoli však jistota pravomocného odsuzujícího rozsudku. Samozřejmě je možné uvažovat nad tím, nakolik se neoprávněné odčerpání finančních prostředků M. Z. podepsalo na nedobré ekonomické situaci Auto Activity v roce 2013, ovšem s ohledem na celkovou škodu způsobenou jednáním obžalovaných L. Č. i Auto Activity, kdy tato činí přes 21 milionů Kč, nelze říci, že by se jednalo o skutečnost zásadní.

Stejně tak i pokud obžalovaný rozporoval oprávněnost vyplacení záloh na mzdy zaměstnanci za listopad 2013 nebo uhrazení částky 1 milion Kč L. Š. na odvody sociálního a zdravotního pojištění, je skutečností, že jak výplaty zaměstnanců, tak platby sociálního a zdravotního pojištění bylo třeba z prostředků Auto Activity provést a nezáleží na tom, že případně tyto finanční prostředky mohly být alternativně použity na úhradu vozidel financujícím společnostem. Toto pouze dokládá, že ekonomická situace Auto Activity již byla neudržitelná, závazky byly v takové výši, že je nebylo reálně možné uhradit, o čemž nakonec svědčí to, že k 21.1.2014 bylo vůči společnosti zahájeno insolvenční řízení, kdy v té době již závazky vysoce převyšovaly majetek společnosti.

Trestní odpovědnost právnických osob upravuje zákon č. 418/2011 Sb. Ve znění účinném v roce 2013 se trestnými činy pro účely tohoto zákona rozuměly zločiny nebo přečiny uvedené v trestním zákoníku a vyjmenované v § 7 zákona č. 418/2011 Sb. Trestným činem spáchaným právnickou osobou je pak ve smyslu § 8 odst. 1 písm. a), odst. 2 písm. a) tohoto zákona jednání obžalovaného L. Č. jakožto jednatele společnosti Auto Activity. Oba obžalovaní, tedy L. Č. i právnická osoba Auto Activity s.r.o., svým jednáním popsaným pod bodem I. výroku, kdy i přes vědomí špatné ekonomické situace společnosti obžalovaný jako její jediný jednatel a společník pokračoval v prodeji nových vozidel značek Ford, Hyundai a BMW, finanční částky zaplacené jednotlivými kupujícími použil na úhradu jiných závazků společnosti Auto Activity a nikoli k uhrazení kupní ceny dovozcům vozidel a financujícím společnostem, čímž jim způsobil škodu ve výši 14.324.132 Kč, což představuje ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku škodu velkého rozsahu, naplnili po subjektivní i objektivní stránce zákonné znaky skutkové podstaty zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku. Tento zločin byl obžalovaným, potažmo i obžalovanou právnickou osobou, spáchán v úmyslu nepřímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku. Obžalovaný totiž již v měsících dubnu až červnu 2013 věděl o špatné ekonomické situaci Auto Activity, která se projevovala jak v neschopnosti plně hradit své závazky v době splatnosti, tak v tom, že výnosnost podnikatelské činnosti společnosti nestačila ani na úhradu všech provozních nákladů.

Podstata trestné činnosti obou obžalovaných spočívá v tom, že vždy bylo konkrétní vozidlo společnosti Auto Activity zakoupeno na základě vystavené faktury, kterou byla vyfakturovaná hodnota vozidla. Kupující, většinou fyzické osoby, plnou částku za vozidlo uhradili společnosti Auto Activity. Tato částka se tedy dostala do majetkové dispozice Auto Activity, ovšem financující společnosti už částka uhrazena nebyla, s čímž byl obžalovaný srozuměn. Nepřímý úmysl obžalovaného spočívá ve srozumění s tím, že pokud bude takto dále pokračovat v prodeji nových vozidel, nebudou dostačovat finanční prostředky na uhrazení všech potřebných nákladů, tedy mimo jiné i vyplácení nových vozidel financujícím společnostem. Obžalovaný počítal s tím, že některé platby zůstanou neuhrazené, byl tedy srozuměn s tím, že může způsobit porušení zájmu chráněného trestním zákonem. Protože k tomu došlo přesně ve 28 případech neuhrazených vozidel v částce 14 324 132 Kč, je nerozhodné, jestli srozumění obžalovaného s neuhrazením kupní ceny se vztahovalo právě k těmto konkrétním vozidlům, protože skutečně bylo dílem náhody, která vozidla se ještě podařila zaplatit a u kterých již kupní cena zůstala neuhrazená.

Podle názoru soudu je pak takové jednání typickým podvodným jednáním v nepřímém úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku. Úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku by mohl být spatřován v jednání pachatele tehdy, když by např. pod hlavičkou existující, avšak nefunkční obchodní společnosti, odebíral od poškozených různé zboží, které by měl hradit v dohodnutých termínech splatnosti, ovšem věděl by, že takovéto úhrady nebude provádět, anebo v případě, že by pachatel od poškozených přebíral peníze ke slíbenému zhodnocení, z vkladů od poškozených převzatých později by vyplácel zhodnocení poškozeným, kteří mu peníze svěřili již dříve a takto by v určitý moment došlo k tomu, že by pachatel nebyl schopen již poškozeným vyplácet ani slíbené zhodnocení, ani vrátit vloženou jistinu (tzv. činnost typu letadla). O obžalovaném však nelze říci, že by vybudoval nějakou nefunkční firmu, Auto Activity po řadu let vykazovala dobré ekonomické výsledky, proto v jeho jednání úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku v případě spáchaného zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku není soudem spatřován.

Podaná obžaloba právně kvalifikovala jednání L. Č. jako zločin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku a jednání právnické osoby Auto Activity jako zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku. Soud se s daným právním posouzením neztotožňuje, neboť je toho názoru, že po skutkové stránce stejné jednání musí být v případě obou obžalovaných též stejně právně kvalifikováno. Jednotlivé osobní automobily přivezené příslušnými importéry na provozovny Auto Activity byly zbožím určeným k dalšímu prodeji. Auto Activity měla za vozidla zaplatit sjednanou cenu. Primárně tak nešlo o to, že by nová vozidla byla firmě Auto Activity jednotlivými dovozci svěřena za výlučným účelem dalšího prodeje. Již vůbec pak nelze souhlasit s tvrzením obžaloby, že vozidla měla společnost Auto Activity od importérů pouze svěřena (vypůjčena). Mezi těmito byl vztah jako mezi prodávajícím a kupujícím, modifikovaný ovšem tím, že Auto Activity vozidla dále prodávala koncovým zákazníkům.

Podaná obžaloba kladla oběma obžalovaným, a to fyzické osobě L. Č. i právnické osobě Auto Activity za vinu jednání, kterého se měli dopustit od 8.7.2013 do 30.10.2013 a právně bylo toto jednání kvalifikované jako zločin zpronevěry podle § 206 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku v případě obžalovaného Č., jako zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku v případě obžalované Auto Activity a dále jako zločin úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku v případě obou

obžalovaných. Soud dospěl k závěru, že v některých bodech je jednočinný souběh zažalovaných trestných činů vyloučen, proto ve výroku rozsudku rozčlenil skutky popsané v podané obžalobě. Od 27.6. do 27.11.2013 dochází jednotlivými poškozenými k placení záloh nebo celých částek na úhradu vozidel v bodě I. výroku. Je třeba si však uvědomit, kterému subjektu je popsaným jednáním způsobována škoda.

Podle názoru soudu např. v bodě I./1 (vozidlo Ford Kuga) skutek popsaný v podané obžalobě spočívá v tom, že kupující Průmyslová keramika spol. s r.o. uhradila částku 726 000 Kč, vozidlo získala, poté obdržela i velký technický průkaz a vozidlo užívá. Není proto možné, aby tímto jednáním vznikla škoda jak financující společnosti FCE Credit, tak i kupujícímu Průmyslová keramika. Škoda v daném případě i v případech dalších mohla vzniknout pouze tím, že obžalovaný a společnost Auto Activity neuhradili kupní cenu financujícím společnostem, což jsou FCE Credit, ČSOB Leasing a BMW Austria Bank. Není možné vznik škody spatřovat u fyzických, případně právnických osob, které vozidlo zaplatily a převzaly.

Přestože ze svědeckých výpovědí svědků M. D., P. S. a B. L. (body I./3, 4, 5 výroku) vyplývá, že tito museli již zaplacené a převzaté vozidlo buď vrátit importérovi (P. S.), nebo se o vozidlo soudí (M. D.), nebo museli opětovně zaplatit totéž vozidlo (B. L.), nelze v jednání obou obžalovaných spatřovat naplnění znaků skutkové podstaty jakéhokoliv trestného činu ve vztahu k těmto osobám, tedy M. D., P. S. nebo B. L.. Je třeba si uvědomit, že trestná činnost obou obžalovaných spočívá v tom, že v podvodném úmyslu, při srovnání se špatnou ekonomickou situací Auto Activity, vylákali od dovozce Ford Motor Company příslušné vozidlo, které financující společnosti FCE Credit neuhradili. Jakákoliv další dispozice s takovým vozidlem je již pouze realizací věci získané trestným činem, a to, zda osobám M. D., P. S. a B. L. bude způsobena nějaká škoda, záviselo v podstatě pouze na jednání FCE Credit či Ford Motor Company, tedy na tom, zda tyto společnosti budou ochotny vydat velké technické průkazy a umožnit osobám, které vozidla zaplatily, je dále užívat. Například společnostem Průmyslová keramika spol. s r.o. a MDT Potrubí s.r.o. (body I./1, 2) již zaplacená vozidla zůstala, přestože tyto částky Auto Activity nezaplatila společnosti FCE Credit. Pouze odlišný přístup FCE Credit, tedy okolnost, kterou Auto Activity nemohla ovlivnit, vedl k tomu, že někteří z konečných kupujících se oprávněně cítí poškozeni a někteří nikoliv.

Odlišná je situace u vozidla Ford Transit pod bodem 4/ obžaloby (bod II./1 výroku), které koncovému zákazníkovi prodáno nebylo. Toto bylo pouze zafinancováno u UniCredit Leasing, nicméně poté bylo zalezeno a vráceno společnosti UniCredit Leasing, takže přímá škoda financující společnosti nevznikla. Toto vozidlo nebylo žádným kupujícím zaplacené, takže v podstatě v té době nevznikala obžalovanému povinnost vozidlo vyplatit financující společnosti. Vozidlo BMW 530D (bod 28/ obžaloby, bod I./27 výroku) koupila společnost PLASTY-KO, toto nebylo ze strany Auto Activity uhrazeno BMW Bank Austria, obdobně tak vozidlo BMW 530D v bodě 29/ obžaloby (bod I./28 výroku), které bylo koupeno společností F-HANET, nebylo financující bance BMW Bank Austria uhrazeno. V bodech 30/ a 31/ obžaloby (body II./3, 4 výroku) nebyla dvě vozidla BMW 530D ve skutečnosti prodána, k tomuto se vyjádřil zejména svědek B.. Přestože byly zajištěny kupní smlouvy, svědek B. se vyjádřil tak, že vozidla nepřevzali. Podle názoru soudu byly smlouvy vyhotoveny proto, aby bylo vůči BMW prezentováno, že zájem o vozidla je, že vozidla jsou prodávána. Nicméně za situace, kdy nedošlo k zakoupení a zaplacení vozidel, nemusel vozidla obžalovaný vyplácet financující společnosti BMW Austria Bank.

Jednotlivé smlouvy uvedené v bodě II. výroku, jako jsou Smlouva o provozním financování (č.l. 436-442) a její příloha se žádostí (č.l. 455-456) popsané v bodě II./1 výroku, Smlouva o provozním financování spolu s přílohou a žádostí č.l. 2226-2227 zmíněná v bodě II./2 výroku, Rámcová smlouva o úvěru (č.l. 2327-2333) společně se žádostí o financování prostřednictvím aplikace Lamder (č.l. 2342-2343) popsaná v bodě II./3 výroku, Smlouva o provozním financování spolu s žádostí o čerpání (č.l. 2317-2318) popsaná v bodě II./3 výroku, Smlouva o úvěru č.l. 2435-2436 popsaná v bodě II./4 výroku a Smlouva o provozním financování včetně žádosti o čerpání č.l. 2463-2464 popsaná v bodě II./5 výroku, jsou smlouvami o úvěru ve smyslu § 497 a následujících tehdy účinného obchodního zákoníku č. 513/91 Sb. Obsahují v sobě závazek věřitele půjčit určenou finanční částku na financování prodávaných vozidel, Auto Activity se zavazuje půjčenou finanční částku vrátit a platit za půjčení úroky. V uzavřených smlouvách však obžalovaný financujícím společností vědomě zamlčel, že se společnost Auto Activity nestane vlastníkem jednotlivých vozidel, na jejichž financování peníze půjčují a rovněž tak zatajil, že poskytnuté finanční prostředky použije na hrazení jiných závazků společnosti Auto Activity, neboť vozidla popsaná v bodech II./2, 3, 4, 5 byla financována z BMW Bank Austria.

Svým jednáním popsaným pod bodem II. výroku rozsudku, kdy obžalovaný L. Č. jménem Auto Activity s.r.o. při sjednávání úvěrových smluv jednak uvedl nepravdivé údaje spočívající v tom, že se Auto Activity nestane vlastníkem vozidel, na které financující společnosti poskytly finanční prostředky, a dále zamlčel podstatné údaje spočívající v tom, že poskytnuté finanční prostředky od financujících společností použije na úhradu jiných závazků společnosti Auto Activity, tímto jednáním poškozeným UniCredit Leasing CZ, a.s. a GE Money Auto, s.r.o. způsobili škodu v celkové výši 7.063.186 Kč, což představuje ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku škodu velkého rozsahu, naplnili po subjektivní i objektivní stránce zákonné znaky skutkové podstaty zločinu úvěrového podvodu podle § 211 odst. 1, odst. 6 písm. a) trestního zákoníku.

V případě spáchání tohoto trestného činu soud hodnotí formu zavinění obou obžalovaných jako úmysl přímý ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť konkrétní žádosti o financování vycházející z jednotlivých uzavřených úvěrových smluv byly podávány již ve druhé polovině roku 2013, když již obžalovaný L. Č. dobu několika měsíců věděl o špatné ekonomické situaci společnosti Auto Activity s.r.o., věděl, že některá z vozidel jsou profinancována v úvěrových rámcích u více financujících společností a věděl, že takto získané finanční prostředky používá na úhradu dalších závazků společnosti. Rovněž tak obžalovaný věděl, že tyto poskytnuté finanční prostředky již společnost Auto Activity nebude schopna financujícím společností uhradit, věděl tedy, že porušuje zájem chráněný trestním zákonem a toto porušení způsobit chtěl.

Při úvahách o druhu a výměře ukládaného trestu soud přihlédl ke všem hlediskům stanoveným v § 39 odst. 1, 3 trestního zákoníku v případě obžalovaného L. Č. a ke všem hlediskům uvedeným v § 14 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. v případě právnické osoby Auto Activity s.r.o.

K osobě obžalovaného L. Č. bylo zjištěno, že tento nebyl v minulosti soudně trestán, ani projednáván pro přestupek v místě trvalého bydliště. Vedení řádného života před spácháním trestného činu proto soud hodnotí jako okolnost polehčující podle § 41 písm. o) trestního zákoníku. Obžalovanému přitěžuje, že zejména trestným činem podvodu podle § 209 odst. 1,

odst. 5 písm. a) trestního zákoníku způsobil celkovou škodu přes 14 milionů Kč a tato výše způsobené škody téměř trojnásobně převyšuje spodní hranici škody velkého rozsahu ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku. Ke způsobení vyšší škody v rámci kvalifikované skutkové podstaty soud proto přihlédl jako k okolnosti přitěžující ve smyslu § 42 písm. k) trestního zákoníku. Rovněž obžalovanému ve smyslu § 42 písm. n) trestního zákoníku přitěžuje, že spáchal celkem dva trestné činy, ovšem s ohledem na skutečnost, že oba tyto trestné činy měly primárně svůj základ v nedobré ekonomické situaci společnosti Auto Activity s.r.o. v průběhu roku 2013, není tato přitěžující okolnost soudem hodnocena příliš negativně. Celkově pak majetkovou trestnou činností byla obžalovaným způsobena škoda přes 21 milionů Kč, což více než čtyřnásobně převyšuje spodní hranici škody velkého rozsahu ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku. Ve smyslu § 42 písm. f) trestního zákoníku obžalovanému přitěžuje, že se obou trestných činů dopustil jako jednatel Auto Activity s.r.o., tedy zneužil této funkce k tomu, že z dané pozice rozhodoval o dalším pokračování podnikatelské činnosti společnosti, i když tato byla v úpadku a nebyla schopna ekonomicky smysluplně podnikatelskou činnost provádět. Jedině obžalovaný byl tím, kdo mohl rozhodnout o tom, zda Auto Activity s.r.o. ve své podnikatelské činnosti ustane nebo v ní bude pokračovat. Zvolil však druhou variantu, i při vědomí špatné ekonomické situace společnosti a nedostatku finančních prostředků, což při délce doby, po kterou byla trestná činnost páchána a počtu spáchaných útoků vedlo pouze ke zvyšování škody způsobené trestnou činností.

Prakticky shodné polehčující i přitěžující okolnosti je možné shledat na straně obžalované právnické osoby Auto Activity, s.r.o., což je dáno tím, že protiprávnost jejího jednání a přičitatelnost jejího protiprávního jednání této právnické osobě je přímo odvislá od jednání obžalovaného L. Č. jakožto jednatele, tedy jejího statutárního zástupce.

Jednáním obou obžalovaných byl porušen zájem společnosti na ochraně a nedotknutelnosti cizího vlastnictví jako jednoho z ústavně zaručených základních práv. Oproti obdobně se vyskytujícím případům je konkrétní stupeň společenské škodlivosti jednání obou obžalovaných snižován formou zavinění, které soud v případě spáchaní zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku shledává v úmyslu nepřímém. S tímto úzce souvisí způsob provedení činu a okolnosti, za kterých byl trestný čin spáchán, neboť k tomuto došlo při běžné podnikatelské činnosti společnosti Auto Activity. Trestná činnost nebyla spáchána za účelem ziskuchtivosti, ale spíše ve snaze udržet v chodu podnikatelskou činnost společnosti, i když ekonomické předpoklady k provádění této činnosti již dávno nebyly dány. V tomto směru pak ani celková výše způsobené škody převyšující 21 milionů Kč není soudem považována za okolnost výrazně zvyšující stupeň společenské škodlivosti jednání obou obžalovaných. Z tohoto pohledu také přistoupil k ukládání trestu obžalovanému L. Č.. Za dva spáchané trestné činy, oba s trestní sazbou 5-10 let odnětí svobody, musel být obžalovanému ukládán úhrnný trest ve smyslu § 43 odst. 1 trestního zákoníku, přičemž s ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti, což značí dosavadní bezúhonnost obžalovaného, shledané zavinění ve formě nepřímého úmyslu a celkovou výši škody vzniklou v souvislosti s tím, že se obžalovaný snažil udržet v chodu podnikatelskou činnost společnosti, dospěl soud k závěru, že je na místě uložení úhrnného trestu odnětí svobody spíše při dolní hranici trestní sazby § 209 odst. 5 trestního zákoníku v trvání 6 roků.

Podle zákonných hledisek § 56 odst. 2 písm. c) trestního zákoníku byl obžalovaný pro výkon uloženého trestu zařazen do věznice s ostrahou, neboť mu byl trest uložen za úmyslné trestné činy ve výměře převyšující 3 léta a nepřevyšující 8 let.

Obžalovaný L. Č. se trestných činů dopustil jako jednatel společnosti Auto Activity s.r.o., je proto na místě, aby po určitou dobu mu bylo znemožněno takovouto funkci vykonávat. Podle § 73 odst. 3 trestního zákoníku mu byl proto uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce statutárního orgánu v obchodních korporacích, jakož i funkce prokuristy, která se svým oprávněním funkci statutárního orgánu blíží, přičemž výměru uloženého trestu soud stanovil v polovině trestní sazby stanovené pro tento druh trestu v trvání 5 let.

Obtížná byla situace při rozhodování o ukládání trestu obžalované právnické osobě Auto Activtiy s.r.o. Právnické osobě lze uložit tresty uvedené v § 15 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb. Auto Activity s.r.o. je v současné době v insolvenčním řízení a na její majetek byl prohlášen konkurs. Podle názoru soudu proto nepadá v úvahu ukládat jakýkoliv druh trestu postihující majetek a rovněž tak nebyla odsouzena za trestnou činnost v souvislosti s uzavíráním smluv na plnění veřejných zakázek či ve veřejné soutěži, ani se nedopustila trestné činnosti v souvislosti s podáváním nebo vyřizováním žádostí o dotaci, subvenci či návratnou finanční výpomoc. Rovněž uveřejnění rozsudku, jak navrhoval státní zástupce, by finančně postihlo majetkovou podstatu společnosti. Soud proto rozhodl uložit v podstatě formální trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu hlavního předmětu podnikání, což byla výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1-3 živnostenského zákona. Výměru takto ukládaného trestu soud stanovil na samé spodní hranici § 20 odst. 1 zákona č. 418/2011 Sb., když má za to, že se jedná pouze o formální vyslovení trestu, které nebude mít jakékoliv praktické účinky.

K trestnímu řízení se s nároky na náhradu škody řádně a včas připojili poškození FCE Credit, s.r.o., Ford Motor Company, s.r.o., M. D., UniCredit Leasing CZ, a.s., P. S., B. L., ČSOB Leasing, a.s. a Moneta Auto, s.r.o. (dříve GE Money Auto, s.r.o.).

Podle § 140b zákona č. 182/2006 Sb. o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) nelze v soudních řízeních po dobu, po kterou trvají účinky rozhodnutí o úpadku, rozhodnout o pohledávkách a jiných právech týkajících se majetkové podstaty, které mají být v insolvenčním řízení uplatněny přihláškou; to neplatí jde-li o pohledávky věřitelů na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem, pokud v trestním řízení o tomto trestném činu byl zajištěn majetek v majetkové podstatě dlužníka. Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 6.4.2016 č.j. KSBŘ 38 INS 4390/2016-A-10 byl zjištěn úpadek dlužníka L. Č. a na jeho majetek byl prohlášen konkurs. Rovněž tak usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 30.5.2014 č.j. KSBŘ 28 INS 1247/2014-A-54 byl zjištěn úpadek dlužníka Auto Activtiy s.r.o. a na jeho majetek byl prohlášen konkurs. V tomto trestním řízení nebyl zajištěn žádný majetek obžalovaných, nelze proto rozhodnout o uplatněných nárocích na náhradu škody. Proto byli jednotliví poškození s uplatněnými nároky na náhradu škody odkázáni podle § 229 odst. 1 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od doručení jeho opisu u Krajského soudu v Brně.

O podaném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený,

který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, v neprospěch či ve prospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Krajský soud v Brně
dne 5. ledna 2017

Za správnost vyhotovení:
Alena Pelikánová

Mgr. Daniel Plšek v.r.
předseda senátu